

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, РИНОК Ч. 10. П. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 223-41
Телефон Друкарні 223-28
Адреса для телегр.: Діло Львів
Кошто: П. К. О. Львів 504.060.
" Балву Чеських Ляґов.
Прага "Діло".
Рукописи не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою) . 3.00 зол.
Чвертьрічно 15.00 "
Піврічно 30.00 "
Річно 60.00 "
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ-
ХОСЛОВАЧИНІ 30 НОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ 6-НИ "ДІЛО" В ОБЕМІ 10-15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Іменування польського посла у Ковні та литовського у Варшаві.

Литовський уряд затвердив Франца Харватта на становищі польського посла у Ковні; президент Польщі затвердив Казимира Шкірпу литовським послом у Варшаві.

ХТО ТАКІ НОВІ ПОСЛИ?

Франц Харват походить зі Львова. 1918. став він консулом у Бреславі, опісля кермував консультом у Берліні, Гамбургу, Харкові, Рязані, Талліні та Гельсінках; від початку 1936. був він послом у Ризі.

Казимир Шкірпа уродився 1895. р.; він закінчив академію ген. штабу в Бельгії та є резервним офіцером. До 1928. р. служив він у литовській армії, від 1928—37. р. був військовим аташе у Берліні, опісля став постійним делегатом Литви при Лізі Націй.

ЛИТОВСЬКИЙ УРЯД НЕ УСТУПАЄ

З Ковна урядово підтверджують, що прем. Тубалісові продовжено відпустку до 19. квітня; його заступатиме, як і дотепер, мін. Станіскавас як віцепрем'єр та Ендре Сеонас як тимчасовий міністр скарбу.

Ця вістка заперечує поголоски про димісію литовського уряду.

ПРОТЕСТ ПОЛЬСЬКОЇ АМБАСАДИ В ПАРИЖІ.

Польський амбасадор у Парижі вислав до французького міністерства закорд. справ ноту з протестом проти тенденційного становища понажної частини французької преси супроти польсько-литовського конфлікту.

Національні війська перейшли Ебро, червоні відступають даліше.

Еспанський національний штаб повідомив: Не зважаючи на погану погоду, національні війська йшли на відтинку Грески даліше вперед, проломлюючи ворожий опір. Червоні відступили з великими втратами на цілому фронті.

Національні війська заняли гору Сан Греоріо та село Тардієнта.

На південному відтинку національні війська перейшли ріку Ебро та перервали ворожий фронт, широкий на 10 км.; червоні мусіли відступити назад південну частину оборонної лінії аригонського фронту.

Червоні залишили 400 убитих і чимало зброї та муніції.

Барселонське міністерство оборони підтверджує, що національні війська перейшли Ебро і заняли місцевости Піна та Велла де Ебро і Тардієнта де Херрен. Національний наступ на відтинку Грески відбито.

ВІЙСЬКОВИЙ БУНТ У БАРСЕЛЬОНІ.

Як інформують з вірогідних джерел, у Барселоні збунтувався саперський курінь, що мав вийти на фронт. Одяг підстаршина застрелив команданта куріня.

Японія заанектує совітський Сахалін?

ЗБРОЙНИЙ НАІЗД — ЧИ КУПНО?

У японському парламенті один посол висловив інтервенцію у справі японських нафтових і лісових концесій на північному (совітському) Сахаліні. Відповідаючи йому, мін. Гірата заявив: Японія зробить усе, що треба, щоб забезпечити свої права й інтереси; приготування до того вже йдуть. Совітські домагання, щоб Японія закінчувала свої концесії в СССР та закривала консуляти, Гірата називає нісенітницею.

Серед закордонних обсерваторів у Токіо панує поголоска, що

японський уряд рішив заняти сов. Сахалін з огляду на його природні багатства. Не устійнено лише, якими засобами це перевести: військовим кола пропонують збройну анексію, вважаючи, що в теперішній ситуації СССР не оборониться, зате міністри з господарських ресортів звертають увагу, що Японія занадто заангажована в Китаю, тому радять запропонувати купно Сахаліну під дипломатичною пресією, як це було в 1935. р. зі східно-китайською залізницею.

Фінляндія зброїться.

НОВА БАЗА ФІНЛЯНДСЬКОЇ ВОЕННОЇ МАРИНАРКИ.

Фінляндський уряд рішив перенести свою морську базу з Гельсінк до Турку (Або). Підчас кількатижневих дослідів брали в рахунок, крім того пристані Ніштадт, Бернеборг і Равма.

Шушніг таки арештований?

ДЕФЛЯДА НА КОРДОНІ.

Щоби підкреслити мирні взаємини між Німеччиною та Югославією, відбулась учора на німецько-югославянському кордоні святочна стріча військ обох держав. На кордонному мості в Роджерсбургу представники обох армій прийняли дефляду військових відділів. День скоріше відбулася подібна церемонія на німецько-мадярському кордоні.

КУПУЙТЕ КНИЖКИ ВИДАВНИЦТВА "ДІЛО"

Обрядове відступництво і боротьба з ним.

Львів, 24. III. 1938.

В останніх часах ми помістили кілька коротких заміток (див. "Діло" з 24. II, 9. III, 20. III, 1. IV, 1. V), з яких виходить ясно, що акція "ревіндикації" колись римо-католическої та сьогодні гр.-католическої церкви є акція перетягання на латинський обряд перейшла у зорганізовану систему.

З тих дописів і з обсервацій нашого життя виходить, що латинізація нашого обряду поширила свій фронт досить значно.

Це своєрідне явище наших днів, що найшло на Волині свій найбільш яскравий вислів у слові "Гриньки", не має в Галичині популярного окреслення. "Латинізація гр.-католического обряду", "перетягання", "ревіндикація", "ловля душ" — це все терміни, які не достатньо добре віддають суть тієї суспільної проблеми, що її остаточною метою є зломати, чи ослабити величезний національно-зберігаючий і національно-виховний вплив гр.-католицької Церкви на наш нарід. Безумовно ціль варта зусиль: адже гр.-католицька Церква — це для українського національного організму у Сх. Галичині щось більше як хребет. Це його нерв життя, само життя.

Хоч перші успіхи тієї акції не дуже значні, хоч може ціла її методика трохи незугарна і добре криклива, то проте її легковажити не можна. За три тижні 104 переходи в Дубрівці, пов. Ніско,

це безумовно цифри не одиничні. Вони типичні вже для суспільного явища, яке має тенденцію зросту, а не стагнації чи зменшення.

Однак ми не можемо потішатись, як це зробив наш ш. дописувач з Дубрівки, що при цих переходах "відлітає полова". Національна експансія має свої права і мораль у дечому відмінну від експансії релігійної. Для справжньої моралі кожний перехід з низьких мотивів це неморальний вчинок, "полова". Для національної — а тієї сьогоднішньої похови виступе у майбутньому, саме під впливом релігії, виховання, національно-культурних і державно-політичних впливів, можуть вирости найбільш завзяті наші противники. Пригадаймо статтю з д. 14. листопада м. р. в "Ділі", в якій подано, що в одній тільки гр.-католицькій парохії перейшло від 1. XI. 1933 до 1. XI. 1934 на лат. обряд 366 (тристашістьдесять шість) душ! І перейшло без зорганізованого зовнішнього натиску, про який сьогодні пишемо, лише здебільша для посади, отже з мотивів неначе приватної внутрішньої натури, хоч під тиском зовнішніх соціальних умовин. Пригадаймо, далі, прикрі для нашої національної амбіції інші дані з тієї статті: на число 366 осіб було 15 людей з університетською освітою, 14 студентів, 17 гімназистів, 8 купців і 161 осіб, про які можна напевно сказати, що це неінтелігентні, отже свідомо свого національного відступництва. Подані цифри говорять самі за себе. Вони стверджують наочно ослаблення української національної енергії.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редації й Адм.: 228-41
Телефон Друкарні 228-28
Адреса для телегр.: Діло Львів
Кошто: П. К. О. Львів 504.060.
"Банку Чеських Лівон."
Прага "Діло".
Рукописи не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою) 3.00 зол.
Чвертьрічно 12.00
Піврічно 24.00
Річно 48.00
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ.
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 НОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ 6-НИ "ДІЛА" В ОБЕМІ 10-15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Іменування польського посла у Ковні та литовського у Варшаві.

Литовський уряд затвердив Франца Хар-
цта на становищі польського посла у Ковні;
президент Польщі затвердив Казимира Шкір-
пу литовським послом у Варшаві.

ХТО ТАКІ НОВІ ПОСЛИ?

Франц Харват походить зі Львова. 1918.
р. став він консулом у Бреславі, після керму-
вання консулятом у Берліні, Гамбургу, Харкові,
Риці, Тааліні та Гельсінках; від початку 1936.
р. був він послом у Ризі.

Казимир Шкірпа уродився 1895. р.; він
закінчив академію ген. штабу в Бельгії та є
полковником резерви. До 1928. р. служив він
у литовській армії, від 1928—37. р. був військо-
вим аташе у Берліні, після став постійним
делегатом Литви при Лізі Націй.

ЛИТОВСЬКИЙ УРЯД НЕ УСТУПАЄ

З Ковна урядово підтверджують, що прем.
Тубалісові продовжено відпустку до 19. квіт-
ня; його заступатиме, як і дотепер, мін. Ста-
ниславас як віцепрем'єр та Ендра Сеонас як
тимчасовий міністр скарбу.

Ця вістка заперечує поголоски про димі-
сію литовського уряду.

ПРОТЕСТ ПОЛЬСЬКОЇ АМБАСАДИ В ПА- РИЖІ.

Польський амбасадор у Парижі вислав до
французького міністерства закорд. справ ноту
з протестом проти тенденційного становища
поважної частини французької преси супроти
польсько-литовського конфлікту.

Національні війська перейшли Ебро, червоні відступають даліше.

Еспанський національний штаб повідом-
ляє: Не зважаючи на погану погоду, націона-
льні війська йшли на відтинку Грески даль-
ше вперед, проломлюючи ворожий опір. Чер-
воні відступили з великими втратами на ціло-
му фронті.

Національні війська заняли гору Сан Гре-
оріо та село Тардієнта.

На південному відтинку національні вій-
ська перейшли ріку Ебро та перервали воро-
жий фронт, широкий на 10 км.; червоні мусі-
ли відступити назад південну частину оборонної
линії арагонського фронту.

Червоні залишили 400 убитих і чимало
зброї та муніції.

Барселонське міністерство оборони по-
тверджує, що національні війська перейшли
Ебро і заняли місцевості Піна та Велія де
Ебро і Тардієнта де Херрен. Національний на-
ступ на відтинку Грески відбито.

ВІЙСЬКОВИЙ БУНТ У БАРСЕЛЬОНІ.

Як інформують з вірогідних джерел, у
Барселоні збунтувався саперський курінь, що
мав вийти на фронт. Один підстаршина за-
стріляв команданта куріня.

Японія заанектує совітський Сахалін?

ЗБРОЙНИЙ НАІЗД — ЧИ КУПНО?

У японському парламенті один посол вис-
ловив інтерполяцію у справі японських нафтових і
нафтичних концесій на північному (совітському)
Сахаліні. Відповідаючи йому, мін. Гірата зая-
вив: Японія зробить усе, що треба, щоб забез-
печити свої права й інтереси; приготування
до того вже йдуть. Совітські домагання, щоб
залишити свої концесії в СССР та
залишити консуляти, Гірата називає нісеніт-
ницею.

Серед закордонних обсерваторів у Токіо
поширилася поголоска, що

японський уряд рішив заняти сов. Сахалін
з огляду на його природні багатства. Не устій-
лено лише, якими засобами це перевести:
військовим кола пропонують збройну
анексію, вважаючи, що в теперішній
ситуації СССР не оборониться, зате
міністри з господарських ресортів
звертають увагу, що Японія занадто
зайнята в Китаю, тому радять
запропонувати купно Сахалін під
дипломатичною пресією, як це було в
1935. р. зі східно-китайською залізницею.

Фінляндія зброїться.

НОВА БАЗА ФІНЛЯНДСЬКОЇ ВОЕННОЇ МАРИНАРКИ.

Фінляндський уряд рішив перенести воен-
ну морську базу з Гельсінки до Турку (Або).
Підчас кількох днів дослідів брали в рахунок
крім того пристані Ніштадт, Бернеборг і Равма.

Шушніг таки арештований?

ДЕФІЛЯДА НА КОРДОНІ.

Щоби підкреслити мирні взаємини між
Німеччиною та Югославією, відбулась учора
на німецько-югославянському кордоні святоч-
на стріча військ обох держав. На кордонному
мості в Родкербергу представники обох ар-
мій прийняли дефіляду військових відділів.
День скоріше відбулась подібна церемонія на
німецько-мадярському кордоні.

КУПУЙТЕ КНИЖКИ ВИДАВНИЦТВА "ДІЛО"

Обрядове відступництво і боротьба з ним.

Львів, 24. III. 1938.

В останніх часах ми помістили кілька ко-
ротких заміток (див. "Діло" з 24. III, 9. III, 20. III,
і р. і і.), з яких виходить ясно, що акція „ре-
віндикації" колись римо-кат. та сьогодні гр.-кат.
душ і акція перетягання на латинський обряд
перейшла у зорганізовану ситему.

З тих дописів і з обсер-
вацій нашого життя виходить, що латинізація
нашого обряду поширила свій фронт досить
значно.

Це своєрідне явище наших днів, що найшло
на Волині свій найбільш яскравий вислів у слові
„Гриньки", не має в Галичині популярного о-
креслення. „Латинізація гр.-кат. обряду", „пе-
ретягання", „ревіндикація", „ловля душ" — це
все терміни, які не достатньо добре віддають
суті тієї суспільної проблеми, що її остаточною
метою є зломати, чи ослабити велетенський на-
ціонально-зберігаючий і національно-виховний
вплив гр.-кат. Церкви на наш нарід. Безумовно
цілі варті зусиль: адже гр.-кат. Церква — це
для українського національного організму у Сх.
Галичині щось більше як хребет. Це його нера-
жиста, само життя.

Хоч перші успіхи тієї акції не дуже значні,
хоч може ціла її методика трохи незугарна і до-
бре криклива, то проте її легковажити не можна.
За три тижні 104 переходів в Дубрівці, пов. Ніс-
ко,

це безу-
мовно цифри не одиничні. Вони типичні вже для
суспільного явища, яке має тенденцію зросту, а
не стагнації чи зменшення.

Однак ми не може-
мо потішатись, як це зробив наш ш. дописувач
з Дубрівки, що при цих переходах „відлітає по-
лова". Національна експансія має свої права і
мораль у дечому відмінну від експансії релігій-
ної. Для справжньої моралі кожний перехід з
князьких мотивів це неморальний вчинок, „поло-
ва". Для національної — з тієї сьогоднішньої
полови виросте у майбутньому, саме під впливом
релігії, виховання, національно-культурних і
державно-політичних впливів, можуть вирости
найбільш завзяті наші противники. Пригадаймо
статтю з д. 14. листопада м. р. в „Ділі", в якій
подано, що в одній тільки гр.-кат. парохії пе-
рейшло від 1. XI. 1933 до 1. XI. 1934 на лат.
обряд 366 (тристашістьдесят шість) душ! І пе-
рейшло без зорганізованого зовнішнього натис-
ку, про який сьогодні пишемо, лише здебільша
для посал, отже з мотивів ненависті приватної
внутрішньої натури, хоч під тиском зовнішніх
соціальних умовин. Пригадаймо, далі, прикри-
для нашої національної амбіції інші дані з тієї
статті: на число 366 осіб було 15 людей з уні-
верситетською освітою, 14 студентів, 17 гімна-
зистів, 8 купців і 161 осіб, про які можна напев-
но сказати, що це півінтелігентні, отже свідомі
свого національного відступництва. Подані ци-
фри говорять самі за себе. Вони стверджують на-
вряди ослаблення української національної енер-

Президент Фінляндії затвердив внесок у-
ряду до парламенту у справі фінансування 5-
річної програми зброєнь та виасигнування
на те 450.000.000 марок. Покищо ці видатки
покривають з позабюджетних доходів, від 1939
р. віднімають на 20% дохідний податок.

З Відня наспіла вістка, що минулої субо-
ти ранком перевезено Шушніга з Бельведеру,
де він досі був у домовому арешті, до концен-
траційного табору в Велерсдорфі.

НІМЕЧЧИНА ВЖЕ МАЄ МАРИНАРКУ НА
ДУНАЮ.

Генер поручник вождів німецької воєнної
служби перебрали австрійські пароплави на
Дунай та створили з них дунайську флотилію.
Ці пароплави перейшли під команду воєнної
німецької флотії.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок Ч. 10. Н. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 223-41
Телефон Друкарні: 229-28
Адреса для телегр.: Діло Львів
Користувачі: П. К. О. Львів 504.080
Банк Чеських Лівон.
Прага „Діло“.
Рукописи не повертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою): 3.00 злот.
Чвертьрічно: 12.00 „
Піврічно: 24.00 „
Річно: 48.00 „
В АМЕРИЦІ: 1.50 дол. у ч.с.
ХОСЛОВАЧИНІ: за мор. ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ: 1.50 дол. п.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ Б-НИ „ДІЛО“ В ОБЕМІ 10-15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Іменування польського посла у Ковні та литовського у Варшаві.

Литовський уряд затвердив Франца Харвата на становищі польського посла у Ковні; президент Польщі затвердив Казимира Шкірпу литовським послом у Варшаві.

ХТО ТАКІ НОВІ ПОСЛИ?

Франц Харват походить зі Львова. 1918. став він консулом у Берліні, Гамбургу, Харкові, Ризі, Талліні та Гельсінках; від початку 1936. р. був він послом у Ризі.

Казимир Шкірпа уродився 1895. р.; він закінчив академію ген. штабу в Бельгії та є воєнним резервистом. До 1928. р. служив він у литовській армії, від 1928—37. р. був військовим аташе у Берліні, опісля став постійним делегатом Литви при Лізі Націй.

ЛИТОВСЬКИЙ УРЯД НЕ УСТУПАЄ.

З Ковна урядово підтверджують, що прем. Тувалісові продовжено відпустку до 19. квітня; його заступатиме, як і дотепер, мін. Стасіскавас як віцепрем'єр та Ендре Сеонас як тимчасовий міністр скарбу.

Ця вістка заперечує погослоски про димісію литовського уряду.

ПРОТЕСТ ПОЛЬСЬКОЇ АМБАСАДИ В ПАРИЖІ.

Польський амбасадор у Парижі вислав до французького міністерства закорд. справ ноту з протестом проти тенденційного становища поважної частини французької преси супроти польсько-литовського конфлікту.

Національні війська перейшли Ебро, червоні відступають далі.

Еспанський національний штаб повідомляє: Не зважаючи на погану погоду, національні війська йшли на відтинку Гусески далі вперед, проломлюючи ворожий опір. Червоні відступили з великими втратами на цілому фронті.

Національні війська заняли гору Сан Ієроріо та село Тардієнта.

На південному відтинку національні війська перейшли ріку Ебро та перервали ворожий фронт, широкий на 10 км.; червоні мусіли посунути взад південну частину оборонної лінії арагонського фронту.

Червоні залишили 400 убитих і чимало зброї та муніції.

Барселонське міністерство оборони підтверджує, що національні війська перейшли Ебро і заняли місцевості Піна та Веліа де Ебро і Тардієнте де Херрен. Національний наступ на відтинку Гусески відбито.

ВІЙСЬКОВИЙ БУНТ У БАРСЕЛЬОНІ.

Як інформують з вірогідних джерел, у Барселоні збунтувався саперський курінь, що мав вихити на фронт. Один підстаршина застрілив команданта куріня.

Японія заанектує совітський Сахалін?

ЗБРОЙНИЙ НАІЗД — ЧИ КУПНО?

У японському парламенті один посол висловив інтерпретацію у справі японських нафтових і нафтичних концесій на північному (совітському) Сахаліні. Відповідаючи йому, мін. Гірата заявив: Японія зробить усе, що треба, щоб забезпечити свої права й інтереси; приготування до того вже йдуть. Совітські домагання, щоб Японія звільнила свої концесії в ССРСР та закрила консуляти, Гірата називає нісенітницею.

Серед закордонних обсерваторів у Токіо висловилася поголоска, що

японський уряд рішив заняти сов. Сахалін з огляду на його природні багатства. Не устійлено лише, якими засобами це перевести: військовим кола пропонують збройну анексію, вважаючи, що в теперішній ситуації ССРСР не оборониться, зате міністри з господарських ресортів звертають увагу, що Японія занадто заангажована в Китаю, тому радять запропонувати купно Сахаліну під дипломатичною пресією, як це було в 1935. р. зі східно-китайською залізницею.

Фінляндія зброїться.

НОВА БАЗА ФІНЛЯНДСЬКОЇ ВОЕННОЇ МАРИНАРКИ.

Фінляндський уряд рішив перенести воєнну морську базу з Гельсінків до Турку (Або). Підчас кількох дослідів брали в рахунок крім того пристані Ніштадт, Бернеборг і Равма.

Шушніг таки арештований?

ДЕФІЛЯДА НА КОРДОНІ.

Щоби підкреслити мирні взаємини між Німеччиною та Югославією, відбулась учора на німецько-югославянському кордоні святочна стріча військ обох держав. На кордонному мості в Родкерсбургу представники обох армій прийняли дефіляду військових відділів. День скоріше відбувся подібна церемонія на німецько-мадярському кордоні.

КУПУЙТЕ КНИЖКИ ВИДАВНИЦТВА „ДІЛО“

Обрядове відступництво і боротьба з ним.

Львів, 24. III. 1938.

В останніх часах ми помістили кілька коротких заміток (див. „Діло“ з 24. II, 9. III, 20. III, ч. р. I і II), з яких виходить ясно, що акція „ревіндикації“ колись римо-кат. та сьогодні гр.-кат. душ і акція перетягання на латинський обряд перейшла у zorganizовану систему, ~~яка напружує урядові сили~~. З тих дописів і з обсервації нашого життя виходить, що латинізація нашого обряду поширила свій фронт досить значно. ~~Шкідливі, шкідливі діти, паразитичні, безробітні, державні і самоуправні службовики і кандидати на службовиків — ось рекрутський плац для латинізаційного людського матеріалу.~~ Урядовий натиск, матеріальні обітниця, використання людської нужди, гонімої на землі і праці — ось найважливіші премотори цього обрядового „друку“, мотори, яких ~~жодні люди не відрізняють в повсякденній історії~~.

Це своєрідне явище наших днів, що найшло на Волині свій найбільш яскравий вислів у слові „Гриньки“, не має в Галичині популярного окреслення. „Латинізація гр.-кат. обряду“, „перетягання“, „ревіндикація“, „ловля душ“ — це все терміни, які не достатньо добре віддають суть цієї суспільної проблеми, що її остаточною метою є зломати, чи ослабити величезний національно-зберігаючий і національно-виховний вплив гр.-кат. Церкви на наш нарід. Безумовно ціль варта зусиль: адже гр.-кат. Церква — це для українського національного організму у Сх. Галичині щось більше як хребет. Це його нерв життя, само життя.

Хоч перші успіхи цієї акції не дуже значні, хоч може ціла її методика трохи незугарна і добре криклива, то проте її легковажити не можна. За три тижні 104 переходи в Дубрівці, пов. Ніско, ~~з одного для переписки до старости 40 метрик „зручених поляків“ у Дубні, пов. Ланьцут для переписки цих 40 душ у реєстри лат. обряду, сотні змін обряду дітей, парцелянтів і службів в останніх місяцях, тисячі відступників від віри батьків зпосеред шкільних~~ — це безумовно цифри не одиничні. Вони типичні вже для суспільного явища, яке має тенденцію зросту, а не стагнації чи зменшення. ~~Етап цей зрієт подбавити вже старости, лат. народні, парцелянти, учтелі, війти й інші суспільні „латинишники“.~~ Ім допоможе національна хиткість, ~~малосвідомість, матеріальна нужди і голод.~~ Однак ми не можемо потішатись, як це зробив наш ш. дописувач з Дубрівки, що при цих переходах „відлітає полова“. Національна експансія має свої права і мораль у дечому відмінну від експансії релігійної. Дав справжньої моралі кожний перехід з низьких мотивів це неморальний вчинок, „полова“... Для національної — з тієї сьогоднішньої полови виросте у майбутньому, саме під впливом релігії, виховання, національно-культурних і державно-політичних впливів, можуть вирости найбільш завазні наші противники. Пригадаймо статтю з 14 листопада м. р. в „Ділі“, в якій подано, що в одній тільки гр.-кат. парохії перейшло від 1. XI. 1933 до 1. XI. 1934 на лат. обряд 366 (тристашістьдесят шість) душ! І перейшло без zorganizованого зовнішнього натиску, про який сьогодні пишемо, лише здебільше для посади, отже з мотивів неначе приватної внутрішньої натури, хоч під тиском зовнішніх соціальних умовин. Пригадаймо, далі, прикрі для нашої національної амбіції інші дані з тієї статті: на число 366 осіб було 15 людей з університетською освітою, 14 студентів, 17 гімназичів, 8 купців і 161 осіб, про які можна напевно сказати, що це півінтелігенти, отже свідомі свого національного відступництва. Подані цифри говорять самі за себе. Вони стверджують на явлю ослаблення української національної енер-

З Відня наспіла вістка, що минулої суботи ранком перевезено Шушніга з Бельведеру, де він досі був у домішньому арешті, до концетраційного табору в Велерсдорфі.

НИМЕЧЧИНА ВЖЕ МАЄ МАРИНАРКУ НА ДУНАЮ.

Гітлер поручив воякові німецької воєнної авіації перебрати австрійські пароплави на Дунаю та створити з них дунайську флотилію. Ці пароплави перейшли під команду воєнної німецької флотії.

РИЧАЛТОВІ Д Е Ш Е В І Зол. 155.—
ЛІКУВАННЯ ВІД 1. ТРАВНЯ

Інформації:

ІВОНІЧ - ЖИВЕЦЬ 10—15

гії. Перед цим явищем сходять на друге місце його мотиви, засоби, його мораль, ба навіть — причини.

Говорячи про „причини“, не маємо на думці часадничих, істотних. Безумовно до цих засадничих причин, які посилюють обрядове перебіжництво, не зараховуємо безробіття, мішаних подружж. Та проте істотні причини цього явища, яких при його аналізі не можемо поминути, коли хочемо показати засоби, як обрядове відступництво поборювати і — поборити. Маємо на думці сьогодині наше політичне розбиття і брак політичного, авторитетного осередка, який зумів би підкріпити віру в себе, викресати з нашого громадянства той такий конечний сьогодні потенціал відпорності, національно і суспільно сконцентрованої боротьби, словом, умів би влити дух експансії і в наш обряд, врешті зосередити розпорошені зусилля поодиноких громадянських осередків і діячів, які тут змагаються. Цей брак одного осередка національної волі і відсутність політичної консолідованості вважаємо саме істотною причиною нашого сучасного не лише національно-політичного безсилля, але й деякого запину нашої обрядової відпорності. Ось те „всі дороги ведуть до Риму“ бездержавної нації: всі явища національного, релігійного і суспільного життя виявляють декаденцію при політичному розпорошенні. І тому першим виводом, який у наших міркуваннях мусимо зробити, є той, який уже не раз ми робили: наступові на наш обряд зможемо дати належний відпір при передумові упорядкування і консолідування нашого політичного відтинка.

Покищо — на превеликий жаль — нема в нас авторитетного політичного осередку. Тимчасом наступ іде далі, втрачає силу, шораз більше. Що нам робити тепер, негайно, сьогодні, щоб це обрядове перебіжництво зупинити? На нашу думку українське духовенство в цілому не зорганізувало як слід правної оборони свого обряду. Не має воно теж (ще раз підкреслюємо: маємо на думці наш духовний стан, як цілість) одностайно виробленої своєї поведінки. Напр. не всюди роблять правні відклики чи скарги (на підставі міжвіроїсповідного закону з 26. V. 1868. р.) до вищої інстанції. Це повинні робити очевидно самі інтересовані парохіяни. Вони повинні скажити за переписання їхніх метрик без їх згоди. Це не всюди діється. Також не все є достаточний вплив на родичів і не все використовується буква закону, яка виразно забороняє перетягати на інший обряд дітей

між 7-им і 14-им роком життя. Обсервація каже нам, що духовенство не однаково реагує на урядування в метрикальних справах, вивішування державних прапорів на парохіальних урядках і на метрикальний наступ латинських парохів. На нашу думку ці справи треба би узгодити в усіх 3-ох єпархіях і створити одностайну процедуру оборони. Не хочемо втрутати у внутрішні прерогативи і взаємини наших ординаріатів між собою. Однак, адається нам, що узгодження правної поведінки між ними, опісля між ними і загалом духовенства, є кінцеве і можливе. Як не можна тягару боротьби у цих справах перекласти на саме духовенство, так само неодностайна його поведінка, де завзятий опір провадить звичайно одиниці, — при пасивності загалу, відбивається на справі якнайгірше. Одиниці скоромляються або відступають і на цим терпіть те, що найбільш вартісне: сила спротиву цілої такої цінної суспільної верстви, якою є наше духовенство.

Врешті, хочемо заторкнути питання, яке вже в „Ділі“ було порушене. Справу боротьби з обрядовим відступництвом мусимо пересунути в національно-політичну площину. Мусимо витворити стан, щоб обрядове перебіжництво не було рівнозначне з національним та борючись з самим перебіжництвом — одночасно обмежувати його національне значіння. Що тут рішачою роллю повинні відіграти наші інтелігенти, латинники-українці, ми вже згадували на наших сторінках. Вони повинні зорганізувати боротьбу за права української мови і національно-української культури для латинників-українців у костелах і латинських парохіях. Але цього мало. Перед нами стоїть велетенське національно-культурне завдання: поширення і поглиблення впливу нашої національної стихії на українців римо-католиків. Коли ми це завдання розв'яземо, розв'яземо і політичну справу наших земель. Великі атракційні здібності нашої народньої побутовості позитивний вплив нашої культури і самопевності творців українських форм нашого життя та господарства на наших землях будуть нам у цьому допоміжні.

Таким робом сьогодні ще анархічний наступ на наш обряд не витворив у нас одностайного відпору. Не викресав теж з глибини нашої національної душі форми, які — в найзагальнішому розумінні — були би цивілізаційно вартісні від наступу. Історія національної боротьби вчить, що здоровий національний організм навіть zagrożений більшою від себе силою, вміє відбити натиск тієї сили. Відібемо сьогоднішній віроїсповідний напір і ми. Однак при передумові нашої політичної консолідації, збільшеної активності нашого громадянства, передусім духовенства і — віри в себе. Віри, що ніяка чужа сила живого народу не здолає, лише... брак тієї віри.

ЖЕНЕВСЬКІ ТУРБОТИ.

Чи є аналогія між Австрією і Швейцарією? — Надії Літвінова на Поль Бонкура. — Чехословаччина і Німеччина. — Польща і Литва.

(Від власного кореспондента.)

Женева, 21. березня 1938.
Женева має подвійні турботи. Женеви турбуються про долю Швайцарії і про долю Ліги Націй. Швайцарії фактично ніщо покищо не загрожує, а Ліга може померти не Швайцарією, а Європою, коли вона спроможеться допомогти собі самій.

Мені довелося говорити недавно з одним місцевим аніцем швайцарських, а деякий мірі й європейських відносин. На його погляд Швайцарії доля Австрії ні в якому разі загрожує не може. Дня 23. лютого 1937 р. мав видатний швайцарський політик, п. Шульте, розмову з Гетлером, який йому сказав: „Істинування Швайцарії є європейською кончецією. Ми хочемо жити з нею як добрі сусіди, в найкращих відносинах, порозуміваючись з львівською у всіх справах. Коли ж в мій останній промові у Райхстазі говорив про неутральність між двома державами, я свідомо не згадав Швайцарії, бо її традиційна, визнана державами і нами неутральність не підлягає ніякому сумніву. Ми поважатимемо непорушність і неутральність Швайцарії завжди і при всяких умовах. У цьому я вас запевняю, і ніколи я не мав притоки до інших поглядів.“

Хоч Швайцарія має майже 3 мільйони громадян, які говорять німецькими діалектами і пильно плачуть їх, пишучи зрештою загальною німецькою мовою, але юридично швайцарці

відокремилися від німецької спільноти у 1648 р. згідно з вестфальською угодою, фактично навіть ще за швабської війни (1499). Боротьба Швайцарії проти австрійського централізму почалася вже в початку XIV. ст.; розвиток німецького націоналізму по наполеонівських війнах залишив німецьку Швайцарію цілком на боці.

Стратегічне становище Швайцарії на думку мого співрозмовника також дуже міцне в тім відношенні, що прилучення Швайцарії до Німеччини загрожувало б околиці Ліону і долини Рони, тому Франція без війни не допустила б ніколи до цього, а така війна була б європейською війною. Позатим ці міркування мають лише теоретичне значіння, бо сучасні німецько-швайцарські відносини не полишають нічого до бажання.

Лізі Націй справа Австрії не завдасть очевидно ніякої шкоди, навіть поминаючи те, що цій женевській установі тепер уже тяжко чинить пошкодити. Головою, що жадала скликання Ради Ліги з цього приводу справді не бракувало, зокрема Англії. Цього жадала там парламентська опозиція і заможне англійське Товариство для Ліги. Цього жадала також паризькі прихильники Москвитини. Нічого цього не міг чекати від них і Літвінов, тим більше, що „Ізвестія“ виставили таке свідчення Полєві Бонкурові: „По ворот Поль Бонкура до министерства дозволяє

мати великі надії, бо добре відома територія його влади і він не має ілюзій щодо не переговорів з нападниками, які на його думку єдналися надово у своїй боротьбі проти метральних держав. Відома теж віра в його міністра заордонних справ у Лігу і в колективну безпеку, як і його глибока відданість французькому пактові, якого він був одним з найбільш активних ініціаторів. Передача йому портфеля міністра заордонних справ була мав на увазі, що це яскраве аргументує його в Берліні і Римі, а і в Лондоні.“ Справді очевидно на впливи Поль Бонкура виступили в тій самій пропозиції скликати конференцію держав у справі миру, в Женеві та в інших шість міст, виключаючи від участі в ній Італію, Італію та Японію. Пропозицію, як відома, прийняли вороже та іронічно, не лише в Лондоні

ЗЕЛА відомі загальною як

„HERBATA PUHLMANNA“

загородить наслід, усувають фактич і діють шкідливо при терпіннях горілих відлижних днів. Дістането в аптеках і дрогеріях. Оригінальна упаковка коштує 1.65 зол.

ні, а і в Парижі. Щодо самої Ліги, хіба справді не потребують турбуватися, коли вона не дуже амбітна щодо її політичного значіння. Англія як і Франція домагаються пильно про те, щоб не обтяжувати Ліги якоюсь справою, що могла погіршити і без того сумний стан женевської установи. Таким чином понад Женеву проходить справа, які недавно ще мали велике почесне місце на порядку денним Ради Ліги.

Зрештою, розвиток політичних подій в Європі прибрал таке несамовите темпо, що Ліга була б тяжко здоганяти їх.

Про справу Австрії тут вже починає властиво забувати. В німецько-чеських відносинах не сталося нічого, що дозволяло б говорити про кризу, не зважаючи на Селєву заяву Літвінова перед кореспондентами цього англійського часопису, що, може, відеться якийсь коридор, який можна було би використати в разі „нападу Німеччини“ на неї. В Женеві визнають добрі наміри пражського уряду, який щоб оминати конфлікт з Москвою хоче взяти на увагу національні права дитських німців, але й вказують на те, що вступити мали б значно більше вартості, ніж чехи були зробили перед прилученням Австрії до Німеччини. Однозначності між Лондоном та Парижем у східно-європейських справах тут гадають, не досягнути, і жодні з них не досягнуть, доки існує франко-московський конфлікт.

Польсько-литовський конфлікт заважає Женеву не самій по собі, а з огляду на можливість інтервенції Москвитини та воєнну місію ку, злучену з нею; але значніні московські уряду тут рішуче перебіжничать. Москва знайшла ніякого „коридору“, щоб підтримати Ковно. І в цьому нема нічого дивного. Ліга не зважаючи на довгі роки призначення в Женеві осередком більшовицької акції в Європі і в Росії. До порозуміння між Варшавою та Москвою тут запевняють, причинилась у жодній з Великоробітанії. Щодо самого польсько-литовського конфлікту, то тут уявляють, що він ганив Польщі весті арешти нормани, які виступили з Литвою цілком арозуміли, але жодні вжиті для цього заходи гострі. Якби жодні засобами можна було б не осягти, що не жуть. Назагал переважає думка, що ніяк нець добрий, то і все добре. Добрий і скільки разів є те, що впливи Москви безпечно і в промітованні не лише на саму Лігу, але і на інших прибалтійських державах, так само на нено і поважну перешкоду для прилучення цих держав до протимосковського фронту в роки. Обурені повідомленням ТАС-у з лондонської столиці разом із завагами, про те, що литовський уряд супроти Ліги без вваршавського уряду супроти Ліги, не виступає диктована іншими державами, не виступає тут властиво ніякого пражського. Тут, як вище, і по інших осередках політичного життя Європи, рахуються все більше з фактом, що вони твердять, що Польщі пошастав і що у відношенні до балтійських держав і до Туреччини. Порушення англо-німецьких договорів у Женеві розуміють, але є й арозумілими для того, що вони доконані в останньому чехі з середньої Європи підготовляють ґрунт для продовження англо-італійських переговорів на майбутнє. Англо-італійських переговорів на майбутнє, так само вважають також добрим знаком.

М. Давид

РИЧАЛТОВІ Д Е Ш Е В І
ЛИКУВАННЯ ВІД 1. ТРАВНЯ

Зол. 155.—

Інформації:

ІВОНІЧ - ЖИВЕЦЬ

10—65

гії. Перед цим явищем сходять на друге місце його мотиви, засоби, його мораль, ба навіть — причини.

Говорячи про „причини“, не маємо на думці засадничих, істотних. Безумовно до цих засадничих причин, які посилюють обрядове перебіжництво, не зараховуємо безробіття, мішаних подруж, урочистості в мішаних парах. Та проте істотні причини цього явища, яких при його аналізі не можемо поменшати, коли хочемо показати засоби, як обрядове відступництво поборювати і — поборити. Маємо на думці сьогоднішнє наше політичне розбиття і брак політичного, авторитетного осередка, який зумів би підкріпити віру в себе, викресати з нашого громадянства той такий ковчегний сьогоднішній потенціал відпорності, національної і суспільної сконцентрованої боротьби, словом, умів би влити духа експансії в наш обряд, врешті зосередити розпорошені зусилля поодиноких громадянських осередків і діячів, які тут амагаються. Цей брак одного осередка національної волі і відсутність політичної сконсолідованості вважаємо саме істотною причиною нашого сучасного не тише національно-політичного безсилля, але й деякого заникну нашого обрядової відпорності. Ось те „всі дороги ведуть до Риму“ бездержавної нації: всі явища національного, релігійного і суспільного життя виявляють декаденцію при політичному розпорошенні. І тому першим висновком, який у наших міркуваннях мусимо зробити, є той, який уже не раз ми робили: наступові на наш обряд зможемо дати належний відпір при передумові упорядкування і сконсолідування нашого політичного відтинка.

Покищо — на превеликий жаль — нема у нас авторитетного політичного осередку. Тимчасом наступ іде далі, втрати ростуть щораз більше. Що нам робити тепер, негайно, сьогодні, щоб це обрядове перебіжництво зупинити? На нашу думку українське духовенство в цілому не організувало яксаї правної сторінки оборони свого обряду. Не має воно теж (ще раз підкреслимо!) маємо на думці наш духовний стан, як цілість) одностайно виробленої своєї поведінки. Напр. не всюди роблять правні відклики чи скарги (на підставі міжвіроповідного закону з 26. V. 1868. р.) до вищої інстанції. Це повинні робити очевидно самі інтересовані парохіяни. Вони повинні скаргити за переписання їхніх метрик без їх згоди. Це не всюди діється. Також не все є достаточний вплив на родичів і не все використовується буква закону, яка, виразно забороняє перетягати на інший обряд дітей

між 7-м і 14-м роком життя. Обсервація каже нам, що духовенство не однаково реагує на урядування в метрикальних справах, вивішування державних прапорів на парохіяльних урядках і на метрикальний наступ латинських парохів. На нашу думку ці справи треба би узгодити в усіх 3-ох єпархіях і створити одностайну процедуру оборони. Не хочемо вистрипати у внутрішні прерогативи і взаємини наших ординаріятів між собою. Однак, здається нам, що узгодження правної поведінки між ними, описані між ними і загалом духовенства, є, конечно, і можливе. Як не можна тигару боротьби у цих справах переложити на саме духовенство, так само неодностайна його поведінка, де завзятий опір провадять звичайно одиниці, — при пасивності загалу, відбивається на справі якнайгірше. Одиниці скоромляються або відступають і на цим терпять, що найбільш вартісне: сила спротиву цілої такої цінної суспільної верстви, якою є наше духовенство.

Врешті, хочемо заторгнути питання, яке вже в „Ділі“ було порушене. Справу боротьби з обрядовим відступництвом мусимо пересунути в національно-політичну площину. Мусимо витворити стан, щоб обрядове перебіжництво не було рівнозначне з національним та борючись з самим перебіжництвом — одночасно обмежувати його національне значіння. Що тут рішучою роллю повинні відіграти наші інтелігенти, латинники-українці, ми вже згадували на наших сторінках. Вони повинні організувати боротьбу за права української мови і національно-української культури для латинників-українців у костелах і латинських парохіях. Але цього мало. Перед нами стоїть велетенське національно-культурне завдання: поширення і поглиблення впливу нашої національної стихії на українців римо-католиків. Коли ми це завдання розв'яземо, розв'яземо і політичну справу наших земель. Великі атракційні здібності нашої народньої побутовості, позитивний вплив нашої культури і самопевності творців українських форм нашого життя та господарства на наших землях будуть нам у цьому допоміжні.

Таким робом сьогодні ще анархічний наступ на наш обряд не витворив у нас одностайного відпору. Не викресав теж з глибої нашої національної душі форми, які — в найзагальнішому розумінні — були би цивілізаційно вартісні від наступу. Історія національної боротьби вчить, що здоровий національний організм навіть загрожений більшою від себе силою, вміє відбити натиск тієї сили. Відбимо сьогоднішній віроповідний напір і ми. Однак при передумові нашої політичної сконсолідації, збільшеної активності нашого громадянства, передусім духовенства і — віри в себе. Віри, що ніяка чужа сила живого народу не зломить, лише... брак тієї віри.

мати великі надії, бо добре відома твердість його волі і він не має ілюзій щодо переговорів з напасниками, які на його думку об'єдналися надовго у своїй боротьбі проти нейтральних держав. Відома теж віра нового міністра закордонних справ у Лігу і в колективну безпеку, як і його глибока відданість французькому пактові, якого він був одним із найбільш активних ініціаторів. Передаючи йому портфель міністра закордонних справ Блюмав на увазі, що це яксаї зрозуміло не лише в Берліні і Римі, а і в Лондоні. „Спусківши очевидно на впливи Поля Бонкура виступив Л. таїнов з пропозицією скликати конференцію держав у справі миру, в Женеві чи в якійсь іншій місці, виключаючи від участі в ній Німеччину, Італію та Японію. Пропозицію як відомо, прийняли вороже та іронічно, не лише в Лондо-

З Е Л А відомі загально як

„HERBATA PUHLMANNA“

заподіють кашель, усувають флегму і діють згладжуючо при терпіннях горілих віддиханих дорі. — Дістанете в аптеках і дрогеріях. Оригінальна зразок коштує 1'65 зол.

ні, а і в Парижі. Щодо самої Ліги, женева справді не потребує турбуватися, коли вона не дуже амбітна щодо її політичного значіння. Англія як і Франція дбають пильно про те, щоб не обтяжити Ліги якоюсь справою, що могла б погіршити і без того сумний стан женеви установи. Таким чином понад Женеву переходять справи, які недавно ще належали знаменитому місцю на порядку денним Ради Ліги.

Зрештою, розвиток політичних подій в Європі прибрав таке несамовите темпо, що Ліга булаб тяжко здоганяти їх.

Про справу Австрії тут вже починають властиво забувати. В німецько-чеських військах не сталося властиво нічого, що дозволяло б говорити про кризу, не зважаючи на Саблеву заяву Літванова перед кореспондентом одного англійського часопису, що, мовляв, знайдеться якийсь коридор, яким можна буде пройти поміж ЧСР у разі „нападу Німеччини“ на неї. В Женеві визнають добрі наміри праського уряду, який щоб оминати конфлікти в Німеччині хоче взяти на увагу національну праву дитячих німців, але й окупають на те, що ці уступки малиб значно більше вартості, ніж чехи були зробили перед прилученням Австрії до Німеччини. Однозгідності між Лондоном та Парижем у східно-європейських справах, тут гадають, не досягнути, і ледь чи можна досягнуть, доки існує франко-московський напір.

Польсько-литовський конфлікт знову Женеву не самий по собі, а з огляду на можливість інтервенції Москви та воєну оборону, значущу з нею; але значиння московського уряду тут рішуче перебільшили. Москва не знайшла ніякого „коридору“, щоб підтримати Ковно, і в цьому нема нічого дивного. Літван не зважаючи на довгі роки приналежності до осередком більшовицької акції в Європі не брала. До порозуміння між Варшавою та Ковно, як тут запевняють, причинилась у зв'язі з Великобританією. Щодо самого польсько-литовського конфлікту, то тут уважають, що встановлення Польщі ввести нарешті нормальні відносини з Литвою цілком зрозуміло, але важко для цього занадто гострі. Якби тільки засобами можна було це досягти, цього не вважали б добрим, то і все добре. Добрий і взагалі є те, що впливи Москви безнадійно ослаб, і промітовані не лише на самій Лізі, але і в інших прибалтійських державах тимчасово не і поважають перешкоду для пристосування цих держав до протимосковського фронту в Європі. Обурення повідомлення ТАС-у з лондонської столиці разом із заважками, що там виставляв варшавського уряду супроти Литви, були диктовані іншими державами, не виключаючи власного ніякого враження. Тут ж окупають і по інших осередках політичного життя Європи, рахуються все більше і фактично вони твердять, що Польщі пощастило те, що у відношенні до балтійських держав до Гроби і що Італія пощастило у відношенні до Туреччини. Порушення англійсько-польського угоди у Женеві розуміють для того, що вони гідним, але є й зрозумілим для того, що вони докочили в останньому часі в середній Європі підготовляють ґрунт для продовження тих переговорів на значно змінений на підставі англо-італійських переговорів на підставі тижнів уважають також добрим знаком.

М. Данил

ЖЕНЕВСЬКІ ТУРБОТИ.

Чи є аналогія між Австрією і Швейцарією? — Надії Літванова на Поль Бонкура. — Чехословаччина і Німеччина. — Польща і Литва.

(Від власного кореспондента.)

Женева, 21. березня 1938.

Женева має подвійні турботи. Женевиці турбуються про долю Швейцарії і про долю Ліги Націй. Швейцарії фактично ніщо покищо не загрожує, а Ліга може допомогти не Швейцарії, а Європі, коли вона спроможеться допомогти собі самій.

Мені довелося говорити недавно з одним місцевим знавцем швейцарських, а деякий мірі й європейських відносин. На його погляд Швейцарія для Австрії не в якому разі загрожуєвати не може. Дня 23. лютого 1937 р. мав видатний швейцарський політик п. Шульте, розмову з Гітлером, який йому сказав: „Існування Швейцарії є європейською konieczністю. Ми хочемо жити з нею як добрі сусіди, в найкращих відносинах, порозуміваючись зовнішньо у всіх справах. Коли ж в моїй останній промові у Райхстазі говорив про нейтральність між двома державами, я свідомо не згадав Швейцарії, бо її традиційна, визнана державами і нами нейтральність не підлягає ніякому сумніву. Ми поважатимемо непорушність і нейтральність Швейцарії завжди і при всяких умовах. У цьому ж нас запевняють, і ніколи ж не мав претензії до інших поглядів.“

Хоч Швейцарія має майже 3 мільйони громадян, які говорять німецькими діалектами і пильно плавають їх, пишучи зрештою загальною німецькою мовою але юридично швейцарці

відокремились від німецької спільноти у 1648 р. згідно з вестфальською угодою, фактично навіть ще за швабської війни (1499). Боротьба Швейцарії проти австрійського централізму почалась вже в початку XIV. ст.; розвиток німецького націоналізму по наполеонівських війнах залишив німецьку Швейцарію цілком на боці.

Стратегічне становище Швейцарії на думку мого співрозмовника також дуже міцне в тім відношенні, що прилучення Швейцарії до Німеччини загрожувало б околиці Лісану і долину Рони, тому Франція без війни не допустила б ніколи до цього, а така війна булаб європейською війною. Потатим ці міркування мають лише теоретичне значіння, бо сучасні німецько-швейцарські відносини не полишають нічого до бажання.

Лізі Націй справа Австрії не завдасть очевидно ніякої шкоди, навіть поминаючи те, що цій женевиській установі тепер уже тяжко чимсь пошкодити. Голова, що жадати скликання Ради Ліги з цього приводу справді не бракувало, зокрема Англії. Цього жадата там парламентарна опозиція і заможне англійське Товариство для Ліги. Цього жадали також париски прихильники Москви. Нічого важкого не має чекати від них і Літванов, тим більше, що „Дзвістия“ виставили таке свідчення Поля Бонкура: „По волею Поля Бонкура до міністерства дозволяє

Шукають героїв.

Фільмовий сценарій Довженка.

— А чомуб вам, товаришу Довженко, не зробити фільму про українського Чапаєва-Шорса? — так запитав, смочучи свою джужку та спердаючи українського кінорежисера Довженка своїми східними очима сам „вожд“ на прийнятті у Кремлі на весні року 1935.

Довженко, не розгубившись, відповів, що це з його давня, заповітна мрія й що він прикладе всіх зусиль зробити цю фільму найкраще.

Ну, арозуміло,

„воля Сталіна між нами
слово Сталіна між нас“.

І тодішні „провідники українського народу“ Стаїслав Косіор і Павло Постишев так само зацікавилися цим сюжетом для фільму...

Якось тільки ніяково було Косіорові, Постишеву та Довженкові запитати один у одного: „А хтож це такий був Шорс?“

Звернулися всі вони до Києва і почали довідуватися, що це за особа цей таємничий Шорс...

І не так легко було дізнатися цього.

Ані у видрукованих вже працях з історії війни на Україні, ані в совітській енциклопедії не було жадних вказівок про нього.

Врешті встановлено, що деякий час на чолі так званого богунського совітського полку, який організувався за часів Скоропадського в містечку Унечі на Стародубщині, тобто поза державними тодішніми межами України, з угітькачів з України та з багатьох добровольців, що нічого спільного з Україною не мали, стояв прапорщик російського війська часів великої війни Микола Шорс. Надалі довідалися, що він походив з містечка Сновського на Городнянщині.

Зараз виїхала туди ціла експедиція „зібрати матеріали“ для майбутньої фільми. На щастя для учасників експедиції і для Довженка в Сновському пошастило знайти і родичів Шорса, забитого, як виявилося ще 30. серпня року 1919 і навіть удову його, що давно вже одружилася. Встановлено, що Шорс разом з богунським полком увійшов на початку року 1919 до Чернігова і 5. лютого до Києва. Брав участь потім у боях з „петлюрівцями“ поки його не забивали.

Треба знати, що Чапаєв, про якого згадував Стаїслав Довженко, був один із більшовицьких атажків на приволзькому фронті за років 1918-1919, де його теж забивали. Відзначався він хоробрістю, і взагалі мабуть були підстави почати його галорифікувати, розумію у значно збільшеному розмірі, невдовзі по закінченні громадянської війни в Росії. Іменем його назвали мі-

сто, звідки він походив, імя його назвали дивізії 25-й, якою він командував.

Мабуть у Кремлі і виникла якась думка: ну ось ми рекламуємо боротьбу „трудящих України“ проти петлюрівців та всяких націоналістів з років 1919—1920, безумовно-ж потрібно, щоб на чолі так „патріотично настроєних трудящих України“ був вожд патріот совітської України. Усім зрозуміло, що цією боротьбою „трудящих України“ по суті провадив сам найвищий „вожд“, але треба і такого невеличкого, місцевого українського вождя...

Чомусь вирішено зупинитися на Шорсі і зробити з нього героя.

З матеріалів совітської преси можна зробити висновок, що це був звичайнісінький собі „прапорщик“ часів великої війни, який пристав до більшовицького війська, вбачаючи в ньому тоді, як багато старшин, продовження російського царського війська...

Та поперше він народився на Україні, а в нього давно вже забуто, отже можна цілком безпечно зробити з нього героя, мабуть тому і зупинилися на ньому для звеличення його, а не на нпр. на Антонову Овасіенку, ні на Щаденку, ні на Боженку тощо...

Отже нехай Шорс буде за героя совітської України підчас громадянської війни. І вже немає Сновського, є Шорське, вже дивізії, до якої входив полк, на чолі якого був Шорс, надано назву дивізії імені Шорса.

І... „воля Сталіна між нами, слово Сталіна між нас“. — Пишуться романи, вірші, картини, пишуть аж три опери разом про Шорса. „На жал“ опери так сцени і не подбали, здається тому, що їхні композитори опинилися у в'язниці, як українські націонал-фашисти...

Та найтрудніше завдання випало на автора-режисера Довженка. Він має вже за собою прекрасні фільми, як „Звенигора“, „Земля“ тощо (правда, їх знято вже з екрану, як трохи націоналістичні), творив їх як йому припадало на думку, а тут треба створити сценарій дослівно з царини чистої фантазії, а потім одне творити сценарій за минулих років, а зовсім інше робити це тепер... Ну а створив...

Наприклад: Шорс розгромив петлюрівців під Семиполками. Бажаючи дати можливість Шорсові якнайшкоро ввійти з тріумфом до Києва, автор відносить цей епізод, на цілий місяць раніше,

Ніякий бруд — навіть залишки тавшу, не опруться діланні VIMU. Вім розпускає його і влекшує переполскування.

ВИРІБ SCHICHT-LEVER S.A.

на кінець грудня 1918 р. Він захопив у полон не б'яш, не менш, як дві тисячі п'ятдесят козаків і то старшин, з них 8 полковників (дослівно!) Полонені, зрозуміло „завмирають від страху“. Воно то зрозуміло чому. Командир богунського полку товариш Шорс „наближався до них швидко, як снаряд“.

Шорс стар. Петлюрівці замерли вразі. Ось він, страшний людина, що спалоє все живе на своєму шляху, командир богунського полку, при одному імені якого кров застигає в петлюрівських жилах і згасає розум. Шорс пальцем помахав до себе одного військовий полоненого (ой, чи не влетить Довженкові за цього військовий полоненого замість „бандита“?). „Блідий як смерть петлюр'єць зупиняється перед Шорсом“.

— Ти хто такий? Князь? Граф? Поміщик? Купець?

— Я... мужик, селянин — ледве чутию промирих полонений, бліднучи і німіючи.

— Так. А я Шорс. Робітник. А хто твій командир?

— Та він з панів. Отаман.

— Так. Значить панам отаманам самостійну Україну здобуваєш! А батько твій нічим і Петлюрі останню сорочку оддає. Чи може він у тебе старшина чи жандарм?

МИКОЛА ФЕДЮК.

Основи малювання й оцінки іконостає.

(Продовження).

Становище українського образотворчого мистецтва минулого століття стало доволі скрутне. Щоб вернутися до забутої ікони треба було відповідних творчих спромог, які могли виринути щойно на порозі ХХ. ст. Знову ж джерела інтуїції, що їх давали великі стилі, перестали бити, а для світських проблем не було місця у білоріччях Галичини. Тимто й іконостає здебільшого не вирізняються нічого замітного з мистецького боку. Малебство з початків ХІХ. ст. в Галичині виявляє ще деякі залишки незданного минулого, біляше хитається між жимієм нерішучим натуралістичним підходом й копіями з костелів; врешті найкращі іконостає не побільшення лещетських сотникових образочків, тої пошесті, що з друкарської машини відсканується аж до іконостає. Вони майже ніколи не домінують першовором, саме мистецтво занепадає, коли не припадуть йому в підмогу власні оживчі тартости. Не диво, коли і аржачі самі не стоять відповідно високому рівню. У цій добі занепаду триваються іконостає добрі, можливі, обік великого числа слабих. Устинович, Костинський, Бала та ін. мистці, не вносячи в іконостає малебство якоїсь рішучої лінії, загнали роботу все-ж поправу, задовільну. Одностороння велика східність реалістична, що й досі не перевелася, постачала до церков речі нездатні й до свідомі слабкі.

Але на зміну стагнущій приходить у Галичині з новим ХХ. ст. новий замітний чинник:

поворот до візантійської та старої української традиції, як відрухова акція рятувати мистецтво. Започаткував і вів цю ліній доволі значний гурт мистців, серед яких чимало вже покійників — Панькевич, Сосенко, Крижанівський, Холодний. Вони виходили у своїх змаганнях від міркувань чисто-мистецьких, звязуючи їх з поняттями образотворчості й націоналізму.

В усьому разі поворот до минулих українського народу — то поворот до його психіки. А тепер перейдім до питання: Як і як намалювати іконостає можна вважати за добрі а які невдачливі? Таке питання ставить собі навіть Комітет, якому доручено замовити малювальні іконостає, священників і парохіян.

Питання щодо тематики віпадає тут через те, що схема іконостаєних постатей і сцен закріплена вже так, що П зміни чи якоїсь плутанини не треба побоюватися.

Щодо стилю, то вірні нашому принципіві зборони мистецтва та церкви по соїсти слушно мусимо ствердити, що кожний стиль, не тільки візантійський може відповідати вимогам ікони. Візантійський стиль пригожий до величезної більшості і майже всіх схемських церков, з котрих архітектурою він не суперечить, навіть у своїй найстарішій формі, яку мали з усього іконописного іконостає XV. ст.

У дерев'яній церкві св. Духа в Рогатині пишеться в північній своїй ірсі „візантійський“ славний іконостає, суцільно достроений до ітичного характеру архітектури, що очев від нього тільки віднести. Він просто зрослий з самою будівлею. Давний він від російської візантійської та інших типів того мистецтва саме так само, як далеко є перекриття церковній відцибулятих бань російської архітектури. У тій самій мірі відбігає малебство характером від західних зразків — і мовлять, злившись

і дивинися, мовлячи — ж писав В. Шурат, та питаєш сам себе: Які цілющі соки діяли тут на грунт, на якому зростає такі стилеві моноліти? Одне, якби ми — той самий роґатинський іконостає перенесли до собору св. Юра у Львові, то втратилаб на ньому архітектура і малярство.

Ще більшим дисонансом булоб, якби кому прийшла на думку недотепна охота у тому соборі поставити іконостає, різбою й малюнком, атраманий у стилі строго візантійському, архаїчної греко-візантійської доби, типу якого Х. або ще старшого століття! Тимто візантійський стиль не всюди без розбору вказаний. Великий знає, який кожух для нього відповідний. Дуже корисно булоб знати малювати церкву, та іконостає тому самому мистцеві. А коли це неможливо — необхідна місцева візія, яку безумовно повинен виконувати перед роботою невеста.

У церквах з нерішучою лінійю архітектурного стилю, малярство не звязане вимогами такої стилеві ритміки — дає виконавцеві багато більше свободи та загалом тут само завдання легше. В цього роду будівлях, які трапляються в Галичині здебільшого по містах та містечках требаб знаходити на суцільності іконостаєного малювання з поліхромією середньої церкви, та очевидно відповідного рівня щодо самої роботи.

А тепер про мистецький рівень іконостаєного малярства.

Від біди можнаб навіть вибачити деякий промах щодо суцільного звязку з архітектурою, а навіть з поліхромією середньої, коли іконостає є високомистецьким твором. У випадках великої мистецької вартости можна вважати іконостає за найвищий скарб, який переживає будівлю і значно цінніше малювало стін

ДАЙТЕ ДОКАЗ, ЩО ПАМ'ЯТАЄТЕ ПРО
ІНВАЛІДІВ УГАЛ

Іст. Культ. Музей
при Н. Т. Ш.
у Львові

ВИСТАВА ПЛАСТОВИХ ПАМ'ЯТОК

продовжена до дня 27. березня ц. р.
Виставу можна оглядати щоденно від год. 10 до 47-01.

Л Ї В І В

Потоцького 48, 1. п.

Полонений заридав...

Ну, чи не чудесна сцена? Але дає ще краще.
Ось промова Шорса до всіх полонених:

„Козаки!... Яке прекрасне слово козаки!... Українські козаки, що віками боролись за волю українського обездоленого народу, що пролили моря крові у боротьбі з зрадниками і польськими панями. (А чому не зазначено, пане Цовженку, що в союзі з братерським російським народом?) Козаки!... Ні, ось козаки — крикнув Шорс, показуючи на богунів: „українці, роїни, жиди, німці, китайці, брати, інтернаціоналісти, більшовики!... Це справжні козаки!... А ви, як сказав колись наш великий поет Шевченко, славних прадідів великих правнуки погані!... Контрреволюція!... Мені плакати хочеться, дивлячись на Вас!... Ви думаєте, ми Вас розстріляємо? Ні!... Ми Вам прощаємо!... Ідіть собі!...“

Справді, яка людина, який герой, яке знання Шевченка, яка великодушність! Ну чим Шорс не герой?!

Нам здається, що ще краще вийшло, якби по дій промові заридали всі дві тисячі столітьських полонених! А на деякі завжди полонених полковників Шорс відповідає „мерсі!...“ такі так „мерсі!...“

Далі, по бою в Димері та Броварах (на жаль сценарист чомусь то замовчує про кількість тисяч полонених, яких тоді забрав Шорс). Шорс на чолі війська разом з командиром таршанського полка Боженком вступає до Києва, наріз заступає його квітами... Шорс разом з військом і київською людістю співає (Чапав теж любив співати!) навіть українську пісню „Розпрігайте хлопці коні та й лягайте спочивати!...“

Ну а що-ж робить того часу в Києві „буржуазія, яка збиралася там тоді, як черн з усієї України?!“ „Буржуазія вирішила і собі розважитися і пішла до оперного театру, на жаль не зазначено тільки, на яку саме виставу. Але замість вистави на сцені був скоростріл, а біля нього Боженко, який домагався від „буржуазії“ 50 мільйонів! Справді дуже дотепно.

А „цвіт“ дивізії з Шорсом на чолі збирається за „добре сервірованим столом у Ідальні палат гетьмана Скоропадського“. Раптом якийсь гуркіт! „Цвіт“ несповнено хапається за зброю, але це тарашанець Савка Троян, який „промчавшись на прекрасному жеребці по мармурових сходах (і де вони взяли в цьому невеличкому генерал-губернаторському будинку, де мешкав свого часу Скоропадський?), вскочив на нійому до Ідальні!...“

Та мабуть досить цих цитат з цього талановитого сценарія про цього героя Шорса... Багато-ж мабуть є людей, які пам'ятають ще всі обставини року 1919... Не думаємо, щоб вони сміялись, дивлячись на цю фільму, ні, робити цього не можна, але чи впаде вона на кого-небудь? Чи не приїде кому-небудь з глядачів до голови: яка-ж ціна цьому рухові, коли для звеличчування його треба вигадувати такі чудасії?

Ні, героїв вигадати не можна і шукати їх не треба, ну а коли їх нема і не було, то тут ніщо вже не допоможе. Пустощітом буда й є оця сама концепція Української соціалістичної соціалістичної республіки. Жадних овочів дати вона не може, розплюсуються на це очі у всіх навіть колишніх її прихильників, і не допомогти тут жадними Шорсами!

Г. Л.

В обороні Церкви та її Голови.

КАНАДА В ОБОРОНІ СВОЄЇ ЦЕРКВИ І АРХІПАСТІРЯ МИТРОПОЛИТА ШЕНТИЦЬКОГО.

На тривожну вистку, яка схвилювала українців без різниці релігійних і політичних поглядів по обох боках океану, про некультурний і нахабний виступ і напад посла Войцеховського на греко-кат. Церкву в Галичині і на Митрополита Шентицького, заходом Провін. Управи

Братства Українців-Католиків у Вінніпегу, що об'єднало всі греко-кат. парохії і допомогло Братству, відбулося в неділю, дня 27. лютого 1938. р. в залі Інституту „Просвіти“ (якого утолний камінь в р. 1921. посвятив Митрополит) масове протестатційне віче, в якому взяло участь коло 1.000 українців з міста Вінніпегу і околиці.

На цьому вічу виступила в обороні наших найбільших святоців, якими безперечно є українська греко-кат. Церква, та її Архипастир, Митрополита Кир Андрея, низка бесідників, а саме: парох прокатедральної церкви св. Володимира і Ольги і канцлер Дієцезії о. д-р Вас. Кушнар, парох церкви св. Покрови о. Ст. Семчук, місцевий адвокат Дм. Якимчак і б. УСС Микитюк. Одні з бесідників докладно розяснили нечувану в культурному світі подію, яка скоїлася в польському союзі дня 3. лютого 1938. р., далі розказали про стихійну і рішучу оборону та протестатційну акцію наших братів на Рідній Землі та напятили напад посла Войцеховського на сідоглавого Князя Церкви і нахабні зазіхання на майно української греко-кат. Церкви.

Інші бесідники на підставі соймових промов і інтерпретацій українських послів розповіли про політику Польщі в міжнародній діяльності, а далі в політичній, культ.-освітній, господарській, кооперативній, земельній, шкільній (тут бесідник навів уривки і статистику з „Політики“ зі статті Бохенського п. з. з. „Смислити з тим божевільним“). Описав розказали про переслідування польською адміністраційною владою українського греко-кат. духовенства і про недолю й напад українського війська. Велике враження на присутніх зробили білі сконфісковані цілі шпальти української преси і то не тільки політичної, але й економічної, навіть релігійної й дитячої.

Помітне враження на присутніх викликала відповідь Митрополита в часі української маніфестації на Святоюрській Горі, як також протест волинського посла Скрипника і православних українців міста Крем'янець.

Українці провінції Манітоба стали гідно в обороні своєї Церкви і свого найвищого Авторитету, яким є в сучасну хвилину безперечно Митрополит граф Шентицький не лише словами-резолуціями, але також і ділами, бо вислали через єпископську канцелярію на руки Митро-

Що писало „Діло“ 50 років тому.

Ч. 58. субота 24 (12) березня 1888.

ГАЛИЧИНА „ФАРА ДА СЕ!“

Навпазуючи до заклику „Народньої Ради“, щоб усі „руські патріоти“, навіть члени „Народнього Дому“ вступали в члени „Народньої Ради“ — „Діло“ у статті під наведеним наголовком закликає, щоб по всіх провінційних осередках, головне повітових містах, творили центри „Народньої Ради“, бо вони влекать акцію, на якій чолі стане як моральний вождь львівська „Народня Рада“.

„Галичина, фара да се!“ читаємо — ці слова повинні бути нині окликом дня. Політичні провінційні товариства, філії освітніх товариств, руські педагогічні кружки, читальні, позичкові каси, шкільні, „Торговлі“, „Крамниці“, „Спілки“, „Прадси“, ремісничі „Зорі“, бурси, брацтва, хори, „Союзи“ — взагалі всі найдрібніші, хочби з львівським значінням товариства будуть цим кріпким зв'язом, що його і врата адові не в силі будуть одолати.

СПОСІБ НА ЖИДІВ.

В цьому числі „Діло“ ще даліше реферує (хоча Х-та частина) книжку посла Ст. Щепановського п. н. „Нендза Галиції в цифрах і програм енергійного розвитку господарства крайового“. Автор книжки торкнувся і жидівської справи. Він — пише „Діло“ — хотів би доконче, щоб жиди взяли у нас за хліборобство і промисел. Ця гадка опанувала його до тієї міри, що він радий, коли християнські ґрунти переходять в руки жидів, коли жиди зачинають господарити на тих ґрунтах і цим самим збільшують контингент жидів-хліборобів. Автор волів би, щоб польків було більше в промислі і торгівлі, а жидів більше на землі. Тоді сподіється він, що одні і другі позбулись своїх головних хиб, тобто полків ліньства, недоблести і легководущости, а жиди охоти визнавати інновіції. Взагалі знахвалі жиди в п. Щепановським великого заступника. Він переходить їх історію і винаходить в ній найостріші моменти, забуваючи, що ми на всякий спосіб мусимо рахуватися з сучасним станом, а нині на жаль не маємо до діла з Махавеллі, ані з першими християнськими апостолами, жидівського роду, тільки зі Шенделесами та Пахелесами, що дуже далеко відбігли від тих ідеальних пересозорів історичного юдаїзму“.

ЯК ЦЕ БУЛО ПОСЛАТО В АМЕРИЦІ.

В. Сіменович у дописі з Оліфанту, в Злучених Державах, описує, як українські емігранти, яких з Оліфанті та околиці було тоді до 2000 душ, заликали свою крамницю на зразок львівської „Народньої Торговлі“. „Хоч, на вид — читаємо — усе нам пішло гладко, то всею нашої Торговлі доведеться згрити такий горіх, а саме витримати конкуренцію. Є тут двоє жидів: один галицький, Шпіц, що збив уся до 20.000 і другий, що почав також обростати в людську прияду, може мати вже до 4000 доларів, — ота вони бачучи на що заноситься, записали в спілку, прибрали ще інших „сторонників“ (скалярів) і заступили пускати товари майже без ніякого заробітку. Щоб утриматися і ми мусимо так зробити. Це ж не тільки помсти, що скоріше позбудемся ворога, — а вони нас чей не переконуть“.

полита на допомогу „Рідній Школі“ 120 29 лярів.

Зібрані ухвалили низку резолюцій.

ГРОМАДЯНСТВО ДЕЛЯТИНА ПРИЛУЧУЄТЬСЯ ДО ВСЕНАРОДНОГО ПРОТЕСТУ.

Громадянство Делятина вислало з численними підписами таке писемо до Експ. Митрополита: „Ваша Експеленціє! Громадянство Делятина без різниці стану і політичних переконань обурене нечуваном у культурному світі нападом посла Войцеховського в польському панадом посла Войцеховського Церкву і Експеленцію, на Українську Католицьку Церкву і Експеленцію, як Князя цієї Церкви і Експеленцію під сучасну пору Авторитет Української Нації, — прилучується до всіх дотеперішніх виявів протесту з цього приводу, та запевняє Вашу Експеленцію про свою для Вас найглибшу пошану та синяську правду“.

ЗАЯВА ГРОМАДЯН ВЕРБІВЧКА.

Громадяни села Вербічка, повіт Бродів, вислали до Експ. Митрополита таке писемо: „Обурені нечуванним виступом пос. Войцеховського проти Найдостойнішої Особи Вашої Експеленці, складаємо Вам як Голови і Найдостойнішої української Церкви і українського народу, висловити найглибшу пошану і синяську правду“. Писемо підписали всі місцеві установи.

НОВЕ ЗАГОСТРЕННЯ У ПАЛЕСТИНІ.

У північній Палестині пророгошого становища стан; від заходу сонця до сходу припинення вуличний рух у містах. Крім того влада розганяє проект побудувати аляк злого північного кордону Палестини дроти.

ДАЙТЕ ДОКАЗ, ЩО ПАМ'ЯТАЄТЕ ПРО ІНВАЛІДІВ УГА!

(Докінчення буде).

Жіноча сторінка.

Осередок фахової освіти для дівчат.

(ДИСКУСІЙНА СТАТТЯ).

„Український Інститут для дівчат“ в Перемишлі має історичну заслугу своєю передовою виховною діяльністю. Дістали тут освіту дівчата з усіх закутків галицької і буковинської волості.

По жінці цей загально-красивий характер Інституту затрачується, інтернат та інститутська школа стають провінційними як подібні установи нпр. у Станіславові чи Коломиї. Сталося це тому, бо по всіх більших провінційних містах повстали дівочі або коедукційні гімназії і через те роль Інституту звужилася до Перемиської Землі.

Та не та роль призначена для перемиського Інституту. Він повинен бути атракцією для всіх наших земель по цю боці ріської лінії. Адаже не тільки з цілого краю, але і з цілої австрійської монархії (фантова льотерія, уладжена бл. п. сп. Чеховичем!) плізи датки на величаві будівлі цього найстаршого осередка дівочої освіти. Нині ці будівлі неначе сумують і згадують добрі часи! Інтернат призначений для 250 дівчат мав у минулому році ледви 109 учениць. Колишній усеї сали були переповнені дівчатами, а між ними і дівчата з Наддніпрянщини, навіть з далекого Катеринодари!

Привернути те загально-красиве завдання Інституту диктує нам сучасна хвилина. Господарська криза здешалювала вартість загально-освітніх середніх шкіл, а піднесла високу вартість фахового шкільництва, яке саме цього шкільного року почало організуватися. І перемиський „Інститут для українських дівчат“ повинен стати осередком фахового шкільництва і вже в найближчих роках може стати атракцією для цілого краю, якщо тільки управа, члени і ціла суспільність арозуміють значіння фахового дівочого шкільництва. Бо треба тут акції цілого краю, щоб розбудувати і поставити фахове шкільництво на можливо найвищій рівні.

І ця акція повинна вже тепер початись, щоб по фєріях почати розбудову фахового шкільництва, бо кожний амарнований рік приносить нам великі шкоди і з кожним роком будуть рости перепони. Пам'ятаймо, що концесії на фахові школи літнуть „в міру господарчої потреби“ і загостріться вимоги щодо формальних учительських кваліфікацій.

Зрозуміли це найкраще жиди і вже заздалегідь оскували у Львові окреме „Товариство для поширення фахової освіти в цілїм краю. Зі повідомлення цього товариства довідуємось, що жиди мають вже 4 технічні гімназії в тїм одну дівочу, 3 дівочі кравецькі гімназії і 9 фахових дівочих шкіл нижчого типу — кравецько-

білизнярські з відділами машинного трикотажства, ткацтва, а крім того різні курси як господарства домашнього, дієтетики, ведення пансіонів, рільництва і городництва в школах на фармах в Чижикові, Краковичах (коло Ясла), в Бонариві (коло Кракова). Цього року повстали нові школи в Сяноці, Коломиї і Городенці. В минулому році мали жидівські фахові школи 1950 учеників і учениць, а курси покінчили 1282 осіб. В самїм тільки Перемишлі мають жиди: 4-кл. дівочу кравецьку гімназію; 3-кл. кравецько-білизнярську школу; а крім того вєрстати і курси: 1) машинного трикотажства, 2) ткацтва і ткацтва килимового; курси: 1) кравецтва і білизнярства, 2) шкїрної галантерїї і рукавичництва. Всї ті школи поміщені в 2-поверховім будинку Товариства ремісничих вєрстатів для жидівської молоді, яке їх утримує. Держава дає щороку 2.000 зол. субвенції.

Ми маємо для наших дівчат 7 гімназій дівочих і 9 гімназій коедукційних а на те а фахового шкільництва маємо одну кравецьку гімназію СС. Василянок у Львові і нижчу школу кравецько-білизнярську СС. Службениць у Бориславі. Не диво, що останнє зведення „Рідної Школи“ скаржиться, що в гімназіях Р. Ш. (дівочих і коедукційних) учать ручних робіт чужі сили, бо „на розписані конкурси ніхто не зголосився“. За це маємо легіон гімназійних абсолювєнтов без праці, а деякі безуспішно шукають посади служниць (це факт!).

Які гімназії для дівчат оснєвувати нам? 1) Кравецькі; 2) білизнярські; 3) коронкарські (ручного і механічного коронкарства); 4) прядильні; 5) ткацькі (ручного і механічного ткацтва); 6) фарбарсько-вєкинєальні (ці гімназії учать білення, фарбування і т. д. ткацтва); 7) трикотажські.

Тї гімназії рїкєяться тільки вєрстатами, а всї загально-освітні предмети тї самі. Якби Інститут в Перемишлі став центром дівочої фахової освіти, можливо тут оснєвувати 2—3 гімназії, які рїкєлись би тільки вєрстатами, а всї загально-освітні предмети учениці мали б спільні. Фахові гімназії тїм лєкше утримати, що їхні вєрстати є продукційні, себєто вироблюють рєчі даного фаху чи то на замовлення чи на коєсову розпродажу. Кєсовий звіт перемиської жидівської кравецької школи виказує, що дохід з виробів дав 4695.90 зол. — З того видано на матеріали до шиття 1351.92 зол., ученицям виплачено за роботу 1539.58 зол. Решта пішла на утримання школи.

Цї думки піддаю під дискусію.

Проф. Д. Греголєський.

або із двох боків переду так, що можна осягнути гарну форму пєдєрини без глибоких і багатих загиб. Модні також і коротєнькі „бєвєрки“.

А тепєр ще однє важнє питання: які будуть модні кольори? Найулюблєнішою барвою лєсєни будє, адається, сїра — рїзких вїдтїнів, переважно теплїх; соковитїх сїрих тонїв. Дуже поширєна будє також барва синя, особанє гранєтова. Пополуднєвою барвою лїшається чорна. Багато рїзких сїро-синїх вїдтїнів, а також і сїро-зелєні.

Матєріали будуть дуже рїзноманїтні, але переважають матерїали у пружинї. І то пружки будуть і на вонїшнїх матерїалах, і на шовковїх, вєзагалї всїх лїтнїх. Тїх пружки на модєлях так багато, що є небезпєка, що їх будє аж забагато, а тому деякі француські матерїали вводять такий вєзористий добір, що пружок бачити тільки тїм, хто його бачити хочє, але цїлїсть не дає рїзкого пружкового вражєня. Також тї пружковї матерїали укладають кращї так, що вони не дають однєманїтного вражєня. Частє тї пружки розходяться в рїзні сторони, частє спїдничка напїснє краєна з кількох частин, аби тільки тї пружки уложити у гарний паркетовий чи який инїй вїзїр. В усьєму разї хто як хто, але панї трохи повнїшої фїрми тї паси привїтають дуже радо. Нєхай тільки пам'ятають, що для них законом є пружок подовжний або сїєсно уложений вгорї надолїну, а пружок поперечний якийгостріше заборонєний.

Моднє будє знову комбїнування рїзних матерїалів і рїзних кольорів. Тї з пань, що мусять, або люблять перєроблювати свої сукні, а в усьєкому разї ошадїї гєсподїнї (а ми всї жикємо тепєр під гєстом ошадїї) привїтають цю „комбїновану“ моду дуже радо.

Стїльки про нашу „звєрхню“ моду, а що принєсє нам найближчий тїждєнь у модї сукінок та капєдохів постараєсь Вам, Шановні Панї, зрєфєрувати на другий раз.

Рїта.

3 нашої хронїки.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЛЬВІВСЬКОЇ ФІЛІЇ СОЮЗУ УКРАЇНОН ЕМІГРАНТОК

Вїбулєся у лєдїю 20-го берєзня 1938 р. в дїєвїцї Кєрєбу „Новї Хатї“. По вїдїлїх устєновлюєть Управу вєрєдєвєлєся офїційнїмї емігранткїм над дїєвїцїю прїємлїх Фїлії, ошадїїнямї якої має бути не тільки допомєга одїїням та бєзробїтнїм і лєтнїм емігранткам (як жаль а нїї допомєга всє ще є велика потреба, особанє жєвїм і дїткї), але також і прїєдї културно-освітнїх сєреднїх емігранток, які не спїлєвають а шкєльним вєсємнїм нїєдєвового громадянства. Думали про тєхнїї вєзємнїї між емігрантками і мїсцєним громадянством.

По вєрадах обрєно нову Управу а такому сєвєдї: Наталї Дорєшєво-Сєвєчєво — гєсєлє, Харитї Кєрєлєво — лєст. гєсєлє, Е. Сєвєчєво — сєкрєтаркє, О. Бєлєво — сєкрєтаркє, Л. Гєлєбєрєдєла, О. Томшївєска, О. Охрїмович — члєни Управи. До Контролїної Комїсії обрєно: В. Пєлєчєво, Т. Кєвєчєво та Т. Пєлєчєво.

З КЛЮБОВОГО ЖИТТЯ.

Днє 21. к. м. гєсєлє клуб „Новї Хатї“ і „Труду“ шєвїрку нашого проєкєсу п. Олену Левїцьку.

Самє тепєр вїдєлєжуємєля тридцятьї пї самєсїрїної проєкєсової прїєдї. Тому і члєнки клубу, що мїж ними є багато профєсїїно прїєкєсовїх жїнок, цїлїє були потїти про житє-бутє цїї вєснєчїї лїтнї. Вєсїр мїв характер товаришєської туїції. Вїї лєвїли до цїї за одїїм стєлом, прїємєстєвнї на потєснєму мїсцї квалїтєку. Нїєвнєм клубу прїємєстєвнї пї пї. Кєвєстєвнї Мєлїшєва та Ірїна Пєлєчєвєска. Шєвїцє прїєсєутї отїєвнї заплєли про тє, що його цїєвєлє. І лєк довідєлєся члєнкам, що Олена Левїцька вєзєла вїрїєлї про тєрговєлєвїй фєх. За пї вєзєлєлї лїє вєзєлєлї не прїємїє було жїєнї вєробїднї, зїєдї вїнєтєвєлє. Олена Левїцька ошадїїнямї вєстєпнїє на новїй шлєк заробїтку, а що найбїльшє, вїєлєла для тїї цїї за тїєнїю, бо до Вєршїни. Тут у вєзєлєсовї проєкєсовїм осєрєдкї шїєвала пєй фєх і прїєдї. Прїєдїєвала у вєснїїй фєбрєрїї пєстї до вєртїтї, що довідєлєся тїєнїю на цїю мєлїшєню Рєсїю. Дїєвїї вїєлєлї прїєдїєлєлї пї і є Укрєїнє, яку вєснє осєсєлєю шїєвала. Вєзєлє рєбєтє прїєдїєлєлї пї всє у якої обїєвнїє, сєрєд лїєлїє лїєлїє. Але вїєлєм затїєвнїє лїєлїє на сїєнїї. У 1905 р. вєртєлєлє до Львовє а дїєвїцїю вїєлєлєлїє тут пєстї вєрєлєлєлї фїрми. Тут і сєвєрєвала пєстїю укрєїнєську вєрїєлєю частї „Зєрнє“. Пєрєвїєлєлїє тїєнїю лїєлїєлїє вєснє лїєлєлїєлїє. Тєпєр вєробїє пї „Елєгєнт“ загально вїєлєлїєлїє і лїєлїє.

Вїєлєлїє розмєлєла в лїєлїєм сєбї лїєлїєм гєчєром вїєлєлїє вєсєлєлїє ошадїїє лїє чєлєїє прїєдїєлїєлїє та вїєлєлїє лїєдїєлїєлїє. Вєсє вїєлєлїє лїєлїєлїєлїє вїєлїєлїєлїє, тїє, що всї лїєлїє рєсїєлїєлїє лїєлїє.

У чєрєвїїй пєвїєлєлїє гєчєрїєтїє п. Улєна Стєрєсєлєска за тєму „Чи нашє домєлєнє гєспєдєрствє рєцїєнєлєнє?“

Балачки про моду.

Хоч усї ми ще й прорєкуємо, що така гарна пєгєда, як ось цїє останнїє днї не утримєтьєся довго, що ще прїєдїуть мєжє й морозї зїєтєм, а вєжє вїтїри з дощєм то напєвнєю, але вєжє жєвїна з нас клопочєтьєся отїєю вєснїєною мєдєю. Шо нам принєсє вєснє? Які змїни в лїєнї, які кольори, які будуть костюми, які капєдохї? Клопїт нємєлїєй, бєж а вєснєю хочємо і ми трохи обнєвїтєсь, тєж набратї якогось сєвєлїшого, радїєнїшого вїєлєду. Постєраєсь лєзтї тут кїлька натїєкїв, які знїєлїєсь на модїєю обрїї і деякі з них мєжє й закорїєнїєтьєся, а деякі, як то частє в модї бувєлє, мєжє й знїєлїєтьє бєзєлїєдїє.

Пїєнємо вїд костюмів, бо з року на рік цє тїєнї найбїльш улюблєний вєснїєний одїєг, хоч і рїбнєю сєбї плащ, то вєсєм мїєю кожної елємєнтної панї є гарний костюм.

Цьогорїчнєа мода прїєносїть деякі досїть радїєкалїєні змїни в костюмах. Пєрєдєвїєм жєвїєлїє значно довшїй, нїж у пєрєдєрїчнїх вїєлїєсїєсїєх костюмів. Пєрєлєжно довжїна пєрєхєдїєтє позє бєдрє, а вєжє в усьєкому разї їх рєсєлє. Дуже частє такий жєвїєлїєк вїд вїєлїєсїєсїєх костюмєв нїєє і трї чєтєвєртїннї спїднїєчкї. Як знїєчїєно жєвїєлїєк обтїєслїєй і прїєтєсєлєнїє до фїгури. Спїднїєчкє глєдєка з одїїнї або й кїлькама закладкєми. Француські костюми нє змїєнїєлїєсь так радїєкалїєно, ані попєлєвєлєлїє з шовковїх матерїалів, або лєгкої вєлєлїє. Цїє костюми мають і далї жєвїєлїєкє корєткї частє лїєшє позє нас, але вони цього року багато оздєблєнї рїзного роду лїєсєми (о,

тї лїєсїє! нєдєсєжєна майжє мрїє багєтьєх з нас, а щє до того нємїєлєсєрєна мода найбїльш такий любїєтьє лїєсїє сїрїєнї). Жєкєтїєкї француських конїєтїємів частє заплїєтїє тільки в пасї, або вїд насє нагєру так, що полї розхєдїєтьєся, або нєвїєтїє навїєснєє заокруглєнї, аби полє не крїєла полїє. Спїднїєчкї таких костюмів лєгко давєнонїє або з дрїєбнїм закладкєми.

Плєшї нє мїєнїєтьєся так радїєкалїєно як конїєпїємї. Найчєстїше плєшї вїєлїєнї, нє прїєпїєсєлєнї і нєвїєтїє носять їх поєвєрх костюмів, одїєк вони нє дуже давєновїє і нєвїєтїє трїчєвєртїєкї, які також щє заплїєчїєсь, тєж нє мають вєжє таких багєтїх давєновїє, як мїєнїєлєрїчнїє. Дуже частє такі вїєлїєнї плєшї зєвїєснє не заплїєчїєтьєся, а в кожнєму разї вони одїєнїєрєдовїє і полї їх нє захєдїєтьє далєко однє на однє. Пополуднїєнїє плєшї лєгко прїєпїєсєлєнїє і розхєдїєтьєся до вїєлїєнїх давєновїє, вони також на однїє рїд заплїєчїєтьєся, або лїєшє на двє гудзїєкї так, що тїє гудзїєкї полєчєнїє мїєж сєбєю лєнїєзєжєком, а плєшї має двї дїркї напїєртїє сєбє. Цє зєвїєтьєся „лїєзєком“ і мабуть матїємє вєлїєкїєй успїєх у плєшїєв лєкшїх лїтнїх. Цїє плєшї мєлєють нормєлїєну довжїєну, частє також заплїєчїєтьєся лїєшє вїд пасу вгєру і малє колїє мають вони пасєк.

Вєлїєкє поширєннїє здєлєтьєся матїємутьє цього року замїєст плєшїєв пєдєринї і то прїєрїєжїєнїє довжїєнїє і з прїєрїєжїєнїх матерїєлїєв. Прїєнїєжїєнїє так заповїєдають парїєські рєфєрєнтєсїє панї Модїє. Вєсє-ж довжїєна тїєх пєдєринї пєчєвєжєно сїєгєє двєх трєтїн спїднїєчкї і нє дуже вони давєновїє, але чїєнїє лєзтїє або зєзду,

Сторінка без політики.

Банкет на королівському дворі в Англії.

Саме тепер починається англійський «весняний сезон». Того самого дня, коли прибуває до Англії король Карло, засиде до столу в королівському дворі 170 осіб. Між ними вибрані будуть чимало амбасадорів, міністрів, князів та заслужених парів Англії.

Проте такі банкети заміняти тим, що не мають постійного, випрацьованого згорі шаблону: напівня, королева радується тим, коли зуляе кожному з таких банкетів надати своєрідний чар. Тому змінюють не лиш банкетову сажу, але й столову заставу, уквітчаноя кімнати і т. і.

Тому, що королівська палата невичайно широка та має в собі цілий ряд банкетових саж, королівські банкети відбуваються за кожним разом в інших кімнатах. Ї теж на дворі чимало «сервісів», тому теж гості ніколи не можуть наперед угадати, чи їстимуть із безцінної севрської порцеляни, чи може побачать на столі оригінальний сервіс «кавалерів ордену гвиздас», в якому на кожній тарілці виписане часо ордену. Імовірно вприті й те, що подають їм чай у тонесеньких, наче мряка, старих, китайських філіжанках.

Так само не завжди однаково уставляють стіл Раз кладуть його у формі підкови, іншим

разом король і королева займають місце по обох кінцях довгого стола, що тягнеться крізь цілу сажу.

Однією частиною застави, якої ніколи не змінюють, є щиро-золоті полумиски, на яких подають страву. Королівська пара розпочинає з гостями добру хвилинку по обіді і згодом відходить до своїх кімнат. Одначе це не означає, що банкет скінчився. Гості бавляться далі самі та зазираються так довго, доки мають охоту.

Дебютантки, що вперше в цьому сезоні мають похитися на королівському банкеті, прибувають до Лондону із ріжних частин британської держави. Вони вчаться... в окремій академії доброї поведінки. Королівський балетмайстер, що веде академію, каже, що на десять панянок іноді тільки одна має уміти на сажу, чарівно вклопитися та зайняти призначене для неї місце.

Вони приходять на лекції у своїх щоденних суконках, але щоб навчитися поведінки зі серпанком, причіпають їм до ramen такі серпанки відповідної довжини та встроюють у волосся струнні пера. До рук дають їм китицю цвітів, щоб, мовляв, навчилися їх нюхати...

— 0 —

Залізничні рекорди.

Давно вже минули ті часи, коли парова локомотива була найшвидшим комунікаційним засобом. Літак і авто перевищили її багато разів. З уваги на таку небезпечну конкуренцію залізниця, особливо в Зах. Європі та Півн. Америці намагаються крім комфорту забезпечити також подорожнім якнайбільшу швидкість у часі, бож відомо, що тепер «час — то гроші».

Найбільшу швидкість досі досягнула німецька електрична локомотива на шляху Берлін—Бессе, а саме швидкість 210 км. на годину. Паровий мшшини залишилися позаду, бо шпр. англійська парова локомотива побудована з нагоди ювілею короля Юрія V., досягнула в часі проби в 1935. р. ледви 173 км. на годину, отже залишилася далеко поза значайними перегоновими самоходами. Вже пристосування бензинового мотору до залізничного руху дадо краці висади, бо ось торпеда на лінії Париз—Лавр досягнула швидкість 185 км. на годину.

На перше місце висувається тут Америка, де еродинамічний поїзд на шляху Сан Франциско—Шікаго досягнув швидкість 183 км. на год. Це вже швидкість, яка зближується до недавнього стосовання швидкостей на торговельних залізничних лініях.

Між Берліном і Гамбургом курсує т. зв. «Літаючий Гамбургієць», що їде зі швидкістю 138 км. на год. «Літаючий Шкот» між Лондоном і Сентон досягає пересічну швидкість 115 км. на год. Таку саму швидкість досягає поспішний поїзд між Римом і Болонією, але треба зазначити, що це електричний поїзд. У Франції еродинамічний поїзд Париж—Марсей досягає між Ліоном і Авініоном 110 км. на год. Такі європейські експресні можуть похвалитися швидкостями коло 100 км. на годину. Французькі залізничні, хоч не побивають рекордів, мають одначе найбільшу кількість швидких поїздів у Європі і на світі. На другому місці стоять німецькі залізничні, відомі ФФД-поїзди, відтак англійські, і врешті італійські, які в останньому часі зробили на цьому полі великий поступ.

У Польщі найбільшу швидкість має поїзд Варшава—Вільно, який робить на годину 76,2 км. Швидкість більшу, як 100 км. досягають у Польщі тільки моторові торпеди. Значить, у Польщі ще дуже далеко до європейських рекордів на залізницях. Можна мати хіба тільки ку потіху, що в Польщі менше залізничних катастроф, як в кордоном

— 0 —

По 32 роках віднайшов жінку й дитину.

В римській дорі вбогих розвинулася передімова дитина невичайно зворушлива сцена. 70-літній мешканець дорі вбогих віднайшов по 32 роках свою жінку й дитину. Фортунато Петручі, якого дорі дав розлучення з рідною, виклав дорі річку кофракціонних засобів, щоб віднайти своїх найдорожчих. На так розкутій страті він шле своє серце до маїни, одначе дорі не віддає йому жінку на слід загублених. Згодом щирою інтервенції муть прийти, щоб його прийняв до мешки. Співмешки на дорі вбогих обіцяв мешканцю старині, що він шукатиме за його родичами і сиротами, почав

вести далі розшуки. За посередництвом своїх, що мешкають в Еспанії, довався сенсента-добрига, що жінка й дити Петручі мешкають в боснійським місті Білбао.

Радість Петручі не мала меж, коли він дістав таку бажану весту. Разом з ним пішлися теж і всі мешканці захисту вбогих, на яких ця вестка зробила помітне враження. Петручі тіпався не лиш тим, що жінка віднайшла свою родину, але й тим, що оба його сина вже давно поженилися і стали щасливими батьками п'ятеро дітей.

Коли поет дістане платню.

В Загребі з КМОНАМ, містах рідко розказано, що 50-літній зродом тамашовий поет Леопольт Пінкер вимагає від КМОНАМ платню в сумі 1.500 динарів за свої твори. Пінкер є безземельним поетом, зарплата як, що жінка в Загребі перед війною. Бачито з них випливає, що більша частина відомих поетів платню і платилися прозою безземельного «миста» і «миста» дорі з платнями при мотанні. Словом, кожда дорі з платнями платню за свої твори, що з своїми вмерати. Один Пінкер не хоче розуміти платню і славні і боронить з додемо, як дорі кіт.

Коли по ухвалі виступі рази виплатили йому платню за три місяці згорі, значить 4.500 динарів, на записку усіх своїх приятелів до найкращого ресторану і там зазвичай їм, що не платили ресторану так довго, дорі не пропустив цих грошей. Одначе свої обиди не не додержати, бо вже по виграє третину грошей, всі його товариші були вже майже виступили від надлишку платні. Невдоволення, що не вдалося додержати сажу, маршотративна дорі, що не прихизував вага до грошей, покінувши ресторан, залишивши там своїх приятелів.

До Впов. Передплатників Складанки П. К. О.

розсилаємо з нинішнім числом, якими просимо надсилати передплату на квітень 1938 р.

АДМІНІСТРАЦІЯ

СТРІЛЯНИНА В КІНІ.

В Лос-Анджелес трапилася нещасна стрілянина подія. В одній із кін висвітлювали фільму із сенсаційно кримінальним змістом з а. «Невідкрите вбивство». Коли на екран почався бандіт і вистрілює до своїх жертв, в ті самій хвилині поліцейський, що виконував службу в кіні, вистрілює дорі до вбивця, який загинув втекти з 4.000 доларями, заграбленими в кінній касі. Тому, що вистрілює поліцейський в ті самій хвилині, що вистрілює на екран вбиваючися з ними ідеально, ніхто з кінного не замірив і ніхто не зорієнтувався, що таке трапилось.

Поліцейський ранив небезпечного злодія Герольда Вільямса і арештував його без жодної помочі і без паньки, яка в кожному кінній шафку була би вбухнула в кіні.

Ця дивна подія викликала сильне враження в Лос-Анджелес і сенсаційні замітки в американських часописах.

ЗАБУВ ГАЗУ В ТІЛІ.

Перед судом у французькому місті Німечка будеться небагом судово розправа проти одного з тамошніх хірургів, який піддав жорстко забув вийняти з тіла своєї пацієнтки кусок газу довгий на 25 см. Операція адже, як пацієнтка відчувала в тілі жисті востері бач і жінка мусіла знову піддатися операції. Під час другої операції відкрили в її тілі кусок газу, який починав уже псуватися.

Коли пацієнтка вийшла з лікарні по другій операції, подала розгубленого і забудливого хірурга до суду, висуваючи домагаючися вартості 100 тисяч франків за біль і за жорстку другу операцію.

Тепер ціла полуднева Франція змислює питанням, чи суд прийматиме справу жінки чи стане в обороні забудливого хірурга. Ця справа опинилася теж на шпальтах французьких часописів.

ПОРУЧЕМО
ПОРОШОК ДО ПЕЧІВА
АЛКІДНЕВИЙ ШУКОР
ОЛІЙКИ І ПРО ЧАТИ

„КООП. ПЛАСТ“

КНЯЗЬ ДИРИГЕНТОМ.

Дивна доріська оркестра доріма виступила на концерті, на якому грали теж твори Бетовена, Канцельєра Елсто Тонка мав на змен Фридрихсона, згодом відзначили жорсткий, диригентуру про виконання жорсткий і доріштових творів. Ця подія заснована і доріштових творів і самих членів оркестру. Доріштових творів і самих членів оркестру. Доріштових творів і самих членів оркестру. Доріштових творів і самих членів оркестру.

Дже надійшла весняні матеріали, убрания і плаші. ШАПРА вул. Дичаківська ч. 1.

Сторінка без політики.

Бенкет на королівському дворі в Англії.

Саме тепер починається англійський „весільний сезон“. Того самого дня, коли прибуде до Англії король Карло, засиде до столу в королівському дворі 170 осіб. Між ними вибрані будуть чимало амбасадорів, міністрів, князів та заслужених парів Англії.

Проте такі бенкети замітні тим, що не мають постійного, випрацьованого агори шаблону: навпаки, королева радується тим, коли зуміє кожному з таких бенкетів надати своєрідний чар. Тому змінюють не лише бенкетову сцену, але й столову заставу, укайтання кімнат і т. д.

Тому, що королівська палата незвичайно широка та має в собі цілий ряд бенкетових залів, королівські бенкети відбуваються за кожним разом в інших кімнатах. Є теж на дворі чимало „сервісів“, тому теж гості ніколи не можуть наперед угадати, чи їстимуть із безцінної севрської порцеляни, чи може побачити на столі оригінальний сервіс „кавалерів ордену відзнаки“, в якому на кожній тарілці виписане тасло ордену. Імовірно врешті й те, що подадуть їм чай у тонесельних, наче мряка, старих, китайських філіжанках.

Так само не завжди однаково уставляють стіл. Раз кладуть його у формі підкови, іншим

разом король і королева займають місце по обох кінцях довгого стола, що тягнеться крізь цілу залу.

Одинокою частиною застави, якої ніколи не змінюють, є широкі золоті полумиски, на яких подають страву. Королівська пара розмовляє з гостями добру хвилину по обіді і згодом відходить до своїх кімнат. Однак це не значить, що бенкет скінчився. Гості бавляться далі самі та залишаються так довго, доки мають охоту.

Дебютантки, що вперше в цьому сезоні мають повзти на королівському бенкеті, прибули вже до Лондону із різних частин британської держави. Вони вчаться... в окремій академії доброї поведінки. Королівський балетмайстер, що веде академію, каже, що на десять панянок іноді тільки одна вміє увійти на сцену, чарівно вклонитися та зайняти призначене для неї місце.

Вони приходять на лекції у своїх щоденних суконках, але щоб навчитися поведінки зі серпанком, причіпають їм до ramen такі серпанки відповідної довжини та встромлюють у волосся струнні пера. До рук дають їм китицю цвітів, щоб мовляв, навчилися їх нюхати...

Залізничні рекорди.

Давно вже минули ті часи, коли парова локомотива була найшвидшим комунікаційним засобом. Літак і авто перевищили її багато разів. З уваги на таку небезпечну конкуренцію залізничці, особливо в Зах. Європі та Півн. Америці намагаються крім комфорту забезпечити також подорожнім якнайбільшу швидкість і час, бож відомо, що тепер „час — то гроші“.

Найбільшу швидкість досі досягнула німецька електрична локомотива на шляху Берлін—Бресен, в час швидкості 210 км. на годину. Парові машини зазналися позад, бо нпр. англійська парова локомотива побудована з наголом юнака короля Юрія V., досягнула в часі пробів в 1935. р. ледва 173 км. на годину, отже залишилася далеко поза значимими перегоновими самоходами. Вже пристосування бензинового мотору до залізничного руху дало кращі вислідки, бо ось торпеди на лінії Паризь—Лавр досягнула швидкості 185 км. на годину.

На перше місце висувається тут Америка, де аеродинамічний поїзд на шляху Сан Франциско—Шікаго досягнув швидкості 153 км. на год. Це вже швидкість, яка обганяється до недавнього часу стосованих швидкостей на торговельних легкових лінійках.

Між Берліном і Гамбургом курсує т. зв. „Літаючий Гамбургієць“, що їде зі швидкістю 128 км. на год. „Літаючий Шкот“ між Лондоном і Сентон досягає середню швидкість 115 км. на год. Таку саму швидкість досягає поспішний поїзд між Римом і Болонією, але треба зазначити, що це електричний поїзд. У Франції аеродинамічний поїзд Паризь—Марсей досягає між Ліоном і Авініоном 110 км. на год. Такі європейські експресні можуть похвалитися швидкостями коло 100 км. на годину. Французькі залізничці, хоч не побивають рекордів, мають однак найбільшу швидкість швидких поїздів у Європі і на світі. На другому місці стоять німецькі залізничці, відомі ФФД-поїзди, відтак італійські, і врешті італійські, які в останньому часі зробили на цьому полі великий поступ.

У Польщі найбільшу швидкість має поїзд Варшава—Вільно, який робить за годину 76,2 км. Швидкість більшу, як 100 км. досягають у Польщі тільки моторні торпеди. Значить, у Польщі ще дуже далеко до європейських рекордів на залізничці. Можна мати кіба тільки ту потіку, що в Польщі менше залізничних катастроф, як за кордоном.

По 32 роках віднайшов жінку й дитину.

В римській долині розкопалися перші знахідки дитини незвичайно зворушлива сцена. 10-літній мешканець долини віднайшов по 12 роках свою жінку й дитину. Фортунато Петручі, якого знав дола розлучився з родиною, вживши довгі роки найрізноманітніших засобів, щоб знайти своїх віддурювачів. На тих розшуках втратив він ціле своє серце, майже, однією йому не вдалося знайти навіть на слід загублених. Згодом нервово знервований мусів просити, щоб його припинили до шукати. Свідомий, що йому вбогих обирає величезну старість, що далі шукати не має родиною і серцем почав

вести далі розшуки. За посередництвом своїх друзів, що мешкають в Еспанії, довідався сенсативної доброты, що жінка й дитина Петручі мешкають в баскській місті Білбао.

Радість Петручі не мала меж, коли він дістав таку бажану вістку. Разом із ним тішилися теж і всі мешканці долини вбогих, на яких да вістка зробила помітне враження. Петручі нічого не мав тим, що він знайшов свою родину, але й тим, що обоє його сини вже давно переселилися і стали щасливими батьками дітей.

Коли поет дістане платню.

В Загребі у Югославі, міська рада рішила в місто 50-літній дядя тамованого поета Любомира Вукача доплачувати йому з міської фонду платню у висоті 1.500 динарів місячно. Дядя є останнім вояком, який так, що жили в Загребі перед війною. Ватаго з них померло, та більша частина вудла покинута повсюди і залишилася провою будівельного життя з його добрими й поганими прикметами. Платню платив без слів і сумнівів, такий дядя, який не у ставі змирити. Сиди Вукач не дробя виступати поет і слава і борюва з добою, як дядя не

Коли по уклав міської ради аншлатан йому платню за три місяці агори, значить 4.500 динарів, він запросив усіх своїх приятелів до найкращого ресторану і там зазави їм, що не може ресторану так довго, дядя не пропустить усіх грошей. Однак свої обіцянки не міг додержати, бо вже по витраті третини грошей, всі його приятелі були вже майже вогнітими від пачути голоду. Невдоволення, що во вийшло, підірвало стіну, маршентратив поет, що не провадивати куди до грошей, починав ресторан, додержати, сам дядя помер.

До Впов. Передплатників Складанки П. К. О.

розсилаємо з нинішнім числом, якими просимо надсилати переплату на квітень 1938 р.

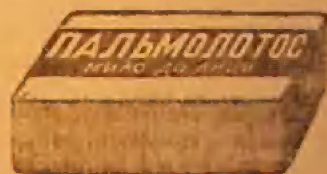
АДМІНІСТРАЦІЯ

СТРІЛЯНИНА В КІН.

В Лос Анджелес трапилася жахлива заціна подія. В одній із кін висвітлювалися му із сенсативно кримінальним змістом „Незакрите вбивство“. Коли на сцені вийшов бандіт і вистрілив до своєї жерти, а самеї хвилині поліцейські, що вийшли з кін, в кін, вистрілили дичі до вбивці, який загався втекти з 4.000 доларів, загублених кінювій касі. Тому, що вистріли поліцейські в тій самій хвилині, що вистріли на покриттяючися з ними ідеально, ніхто з них не застрілював і ніхто не зорієнтувався, таке трапилося.

Поліцейські раніше небезпечно вважали ролью Вілкінса і арештували його без допомоги і без паніки, яка в кожному випадку була би вибухнула в кін.

Ця дивна подія висвітлювалася тільки в Лос Анджелес і сенсативні змінила в американських часописях.

ЗАБУВ ГАЗУ В ТІЛІ.

Перед судом у французькій місті Ліон буде судитися небагато судова розправа злочинця з тамованим хірургом, який однієї раз забув виділити з тіла своєї жертви газу, довгий на 25 см. Операція вийшла з пацієнта відчувала в тілі жакі астеризм і вкінці мусила знову піддатися операції. Другої операції відірвати з тіла кусок газу, який починав уже псуватися.

Коли пацієнта виводили з операційної, рапді, подала розгубаного і відірваного хірурга до суду, висудили дозволити у варті 100 тисяч франків за біль і та інше для операції.

Тепер ціла полуднева Франція змислює питанням, чи суд призначити судити, чи стане в обороні забудувати дядя в справу опинитися теж на операції французьких часописів.

ПОРУЧАМО!
ПОРОШОК ДО ПАЧІВ
ВАНІЛЬНИЙ ШУКОР
ОПІЙНИ І АРОМАТИ

„КООП. ПЛАСТ“

КНЯЗЬ ДИРИГЕНТОМ.

Давняк джерело оркестри дами вийшла концерт, на якому грали такі твори Бетторна. Капельмейстером виступав князь Фридрих, який вийшов з кінювій, диригенту при виступах князя в церкві та в інших місцях. Ця опера засвоєна і в публіку і сама князь виступав на величезних майданках і в інших місцях. Не с дистанцією, але князь виступав і в театрах диригентом. По кінці князь збирал бурхливий аплодисментів.

Дже надшли весняні матеріали
убрання і пляш
ШАПІРЛ луд. Личняйська ч. 1.

Прометейська Ліга у справі останнього московського процесу.

Прометейська Ліга поневолених Москвою Народів (Азербайджан, Дон, Грузія, Ізиль-Ерзак, Імрія, Карелія, Комі, Крим, Кубань, Північний Кавказ, Туркестан і Україна) вказуючи на останній процес в Москві проти Бухаріна і товаришів, стверджує:

по-перше, що цілий процес виказав повне економічне і моральне байдурство Совітського Союзу членів Ради Ліги Націй в Женеві. Всього міг переконалися, що серед банди комінтернських злочинців, що вже дванадцять років займаються руйнуванням європейської цивілізації, дійшло до провалених злочинців, які сучасний режим пологодує методами середньовічної варварської Москви;

по-друге, що процес цей виказав безумовно, що джерелом всіх внутрішніх потрясінь в СРСР є національна проблема, а саме боротьба поневолених народів проти Москви. Увесь світ міг переконалися, що всі ці народи вже мало не 20 років борються проти червоної окупії та економічної експлуатації, що Москва не вдалося опанувати цих народів, що Москва безсилна супроти національної ідеї народів і боронить тепер свої комуністичної імперією брутальним терором і кримінальним інсинуванням на переможній національній русі.

Прометейська Ліга стверджує, що держава, член Ліги Націй в Женеві і їх уряди, промовчючи ці події у Совітському Союзі, що є постійним членом Ради Ліги Націй, беруть на себе співвідповідальність за ці всі варварства, зокрема за той терор і насильство, яких комуністична Москва вживає супроти наших народів, та урочисто заявляє, що наші народи не перестають боротися проти Москви під проводом своїх легальних урядів і національних комітетів аж доки не освободять державної незалежності.

До держав протикомуністичного порозуміння Прометейська Ліга звертається з проханням, щоб визначили легальних Урядів і Національних Комітетів наших народів, як сторін, що воюють з Московським Комінтерном, допомогли їм визволитися з комуністичної аляшії народів, що в ній під високою егідою Ліги Народів в Женеві мучаться наші народи настид і ганьбу усього цивілізованого світу.

— 0 —

З польської преси.

Як хто розуміє „нормалізацію“?

Хоча ще минає вже три роки т. зв. нормалізаційної політики на українсько-польському відтинку, то всеж сам термін „нормалізація“ ще й досі неясний. Ще й досі різні люди чи навіть групи людей, особливо між політкані, видають у цей термін різний зміст, не вважаючи на те, що українські політичні чинники й українська преса про це багато разів зазначали і писали. Докладом того, як неоднаково розуміють „нормалізацію“ дві зацікавлені в цьому сторони, тобто українська і польська політика, може послужити стаття п. н. „Відомин з терену що юванься в головному органі Озону, варшавській „Газеті Польській“ (ч. 818, з 23, березня т. р.). Ця стаття, що її писав львівський кореспондент цього часопису — це свого роду підручник „української дискусії“ у варшавському парламенті, особливо в сенаті.

У сенатській дискусії ми дочували акценти, що подекуди нагадували нуту шляхетного галузкового ідеалізму, але з другого боку увага на об'єктивну державну рашу казала нагадати гостро пильнувати

мех, за якими зачинається вже покус дедмагогії і пропаганди негативну арозумілих націоналізмів.

„Кажемо: назагал, бо температура настрою та індивідуальність окремих промовців виявляли часами характеристичне відхилення від засадничої постави, якої приметою є міра, та відслонювали супрочність з правильним „нормалізаційним“ укладом взаємин на південно-східних землях. І признаємо відразу, „сине одю ет студіо“, що ці відхилення можна було вичити в промовах сенаторів українців (ясно, хіба могло би бути інакше?! — їд.), а не поліїв, які з очевидною солідарністю вчинили всього, що могло би бути жирою для негативного польського й українського націоналізму.

„Основною спільною постановою всіх учасників дискусії стала — у висліді дебати — теза про слушність засади нормалізації відносин між обома громадянствами; теза про необхідність не тільки продовжувати, але практикувати та поглиблювати цю засаду

в житті. Ствердив це вразно з польської сторони сен. Домашевич і особливо сенатори Заржицький і Дзедушчинський. Аналогічні погляди можна було знайти в янції промов українців, особливо в. Лободича.

„Проста річ, що від цієї засадничої, спільної і позитивної прикмети дискусії, немінш цікаве питання ринуть, які в окремих промовах виступили у справі метод та засобів, які вимагають до правильного та злагодового співжиття і співпраці обох народів. Бо в цих ріжницях найкраще виявляються перешкоди в реалізації засади нормалізації“.

Якщо мова про формулу нормалізації, то „Газета Польська“ пишеться руками й ногами від тим, що сказав сен. Заржицький, тобто: „Як маємо справді ставитися з собою, то хіба найкраще реалізувати це при опинному стані, у спільних організаціях“.

„Цей єдино організований програми — пише „Газета Польська“ — стоїть на жаль на перешкоді факт, що — як говорив сен. Заржицький — українці домагаються шкідливої окремихності свого господарського і культурного життя, окремихності „їх властиво на ділі перероджується в сепаратизм, що виключає якунебудь співпрацю з польським громадянством“.

Відповідаючи на промову сен. Заржицького сен. Луцкиєв сказав, що він саме боронить цього сепаратизму, бо боронить його наклади йому політична концепція українців.

„Отож саме в цьому й річ — пише „Газета Польська“ — що „політична концепція“ утруднює нормалізацію якщо взагалі не робить її фікцією та ілюзією. Боже це ясна та безсумнівна для всіх річ, що ця політична концепція „нормалізації“ каже у своєму заголовній відгороджувати оба громадянства від себе, ставити їх фронтом проти себе, створювати стан боротьби між ними, словом підсилювати та петрифікувати саме ці негативні націоналізми, які тільки шкідливі привнесли і приносять раз-у-раз обом народам, яких природа застудила на співжиття з собою“.

Якщо політична концепція українців виражає — згідно з сен. Луцкиєм — „оборону сепаратизму“, то яку роль означає він нормалізацію, яку він приймає? Чуюмо відповідей і на це питання: „Співпраця і співжиття обох народів можливі на шляху інституції публічного права, де всі сходяться“. Алеж до цієї співпраці і співжиття не треба ніякої спеціальної нормалізації, як вислову глибоке арозумілого співжиття та відбликнв польського і українського гро-

КІЯВДІЯ ГАВРИЩАК.

З Нью-Йорку до Маямі.

І до цілющої криниці молодости.

Починав падати сніг та затягав місто криниці серпанком. Розсвічені хмародери межували немов окутані шкільною декоративною нотою різдвяні ялинки, а вулицями перелиналися святочно зодягнена розбавлена юрба, тріпотючи несамовитими вигуками, співками та злистами Новий Рік. А ми — склали у валізі купальні костюми та літні одяги раз-у-раз віддаючи воров на розгорнену мапу, що вже цілком лежала так на найвиднішому місці міста. Зі снігової стіжки, якою ми назначили свій шлях Нью-Йорк-Маямі — адавалося не до хати літнім леготом та шепотом палім. Цей куді стояв при отвореному настійні вікні і немовито дмухав у якийсь галасливий ві-трункат, годинник вибивав дванадцять опівночі, з усіх сна реліао радіо, а собака сканала в квіткові акцентуючи голосним гавкотом свою участь у цьому оригінальному концерті. І вночі ніхто з нас не міг спати. Новорічний ранок — ступи у нашій спокійній у значайну по-лу ділаючи зганяли сон з очей, а мрії про щастя Флориду та радість відпочинку, який запланав лектура вкорочували безсон-ні години.

Перед нами 2300 км. незнаного шляху — т. зв. Сконфедеровані Стейта Півдня і історичними традиціями та вихилом до дн-і. Виявляється куринське оселі, лави потону, лави, розкалюють паші крокодилів, вються скарбоскаві гади, загартасовують шлях не-продані багна та праліси. Прешті — країна нікого апа з останками індіан, пожаранчевих та грабифрутових садами, пальмовими га-лими, на яких дзвонять та опіси туристична по-

півганда зужила вже чимало друкарської фарби. І не без успіху: щорічно в порі від січня до квітня два мільйони людей жене усіми засобами модерної комунікації з дошкульної не-годи зимових стейтів до пестощів літнього сонця, теплани морських хвиль і можливостей дозволяла після трудів американського будня. Сьогоднішня Флорида, це щось типово нове під сонцем: ніколи і ніде раніше не записали такого масового туристичного руху з Півночі на Південь, руху „міжжасового“ характеру, якщо брати під увагу суспільну приналежність туристів.

Американська Флорида, це не лише місце люксусових літниць, наймодерніших готелів, дивоголядних улаждень та інституцій, що мають на меті розсвіяти нудьгу власників мільйонних фортун — це не лиш базисова атракція, що своєю славою сягає далеко поза береги Атлантику та кордонів З. Д. А. І це не тільки щасливне гасло туристичної пропаганди, яка на цьому континенті вміє робити чуда у кожному ділі, якого торкається. Коли брати під увагу тепло, в якому народжувалася Флорида, як на очах миналася з підтропікального незаселеного степу у квітучу модерну оазу (в пі-саясовених роках відвідувало Флориду 70 тисяч людей річно; тепер за офіційною статистикою 2 мільйони, які літають цій розкішній країні рік-річно дарунок у формі двіста кіль-кадесяти мільйонів доларів!). Треба вважати її за типовий антидот сучасного нервового аме-риканського життя. Американці примують сюди немов до легендарної криниці молодости, з якої один ковток води приєрвтає втрачені сили та життєвдатність. Навіть у нашому скомунікованому гурті знайомих найшовся один та-кий, що їзав туди автом майже без зупинки, безгвинних ногами, щоб після двох днів від-починку асонтитися до ньюйорського заняття.

Чиж на нашому старому континенті такого до-бродія не вважалиб спочутливо за кандидата до дому божевільних?!

Новорічний ранок приніс несподіванку розбавленим ньюйоркцями, а нам першу кола-ду на подорожньому шляху: серед ночі темпе-ратура захотіла кілька разів змінитися, сніг розтанув, опісля взяв приморозок і вулиці за-тигнуло верствою леда. Проводити авто стра-шенно трудно, бо воно заточується на всі сторони, якби замість гаалітні наліи у мотор новорічних коктейлів. Ледви ми астигли переїхати пару миль, а вже стрічаємо розбиті та по-перевертані вози, а біля них гуртки по вечір-ньому одягнених пасажирів з обличчями, на яких чергується перестрах зі слідами закроплен-ної алкоголем ночі і сонності. Переправа че-рез дорогу-міст Пулаского понад передмістя Ньюарку стає майже неможливою — посувається зі шкідливою черпахи, а хтось несміло підсуває думку, чи не краще вертатися доміа замість ризикувати цілістю власних кісток та автомобі-левої каросерії. (В самому місті Нью Йорку зги-нуло цього року у випадках на ожелді 20 осіб, а на дальших шосах стоїтькадесять. Міст Пулаского пів години по нашій пере-їзді поліція замкнула для ваптку з огляду на небезпеку життя). Саме в наших вухах ще не перешуміли звуки ньюйорського новорічного шалу, мрячки повітря каменем лавить серце, фабричні комони сторчать немов сухі стовбури змерзлого ліса. А перелі нами — літо, сонце спокій і екзотичне „незв'язне“... Все це не тра-пить своєї привабливої сили навіть тоді, коли авто немов вперта конячка не хоче рушити вперед, скончюється по ожелді, а ми руками збираємо прадорожній пісок та підсилюємо під колеса, щоб вистартувати з місця. В ре-стер, подорожних прегод, повзалися перші рази... (Далі буде).

Прометейська Ліга у справі останнього московського процесу.

Прометейська Ліга поневолених Москвою Народів (Азербайджан, Дон, Грузія, Ізель-Град, Іврія, Карелія, Комі, Крим, Кубань, Північний Кавказ, Туркестан і Україна) вказуючи на останній процес в Москві проти Бухаріна і товаришів, стверджує:

що перше, що шлий процес виказав повне ігнорування і моральне байдурство Світового Союзу членів Ради Ліги Націй в Женеві. Всього міг переконатися, що серед багатьох комінтернських злочинців, що вже двадцять років займаються руйнуванням європейської цивілізації, дійшло до кровинних поразок, які сучасний режим помагає методами середньовічної карміської Москви;

що друге, що процес цей виказав безсумнісно, що джерелом всіх внутрішніх потрясень в СССР є національна проблема, а саме боротьба поневолених народів проти Москви. Цей світ міг переконатися, що всі ці народи ще мало не 20 років борються проти червоної експлуатації та економічної експлуатації, що Москві не вдалося опанувати цих народів, що Москва безсилна супроти національної ідеї народів

і боронить тепер своєї комуністичної імперії гімми брутальним терором і киданням інсинуацій на переможні національні рухи.

Прометейська Ліга стверджує, що державні члени Ліги Націй в Женеві і їх уряди, промовляючи ці події у Світовому Союзі, що є постійним членом Ради Ліги Націй, беруть на себе співвідповідальність за ці всі варварства, зокрема за той терор і насильство, яких комуністична Москва вживає супроти наших народів, та урочисто заявляє, що наші народи не перестануть боротися проти Москви під проводом своїх легальних урядів і національних комітетів аж доки не досягнуть державної незалежності.

До держав протикомуністичного порозуміння Прометейська Ліга звертається з покликом, щоб виконавши легальних Урядів і Національних Комітетів наших народів, як сторін, що воюють з Московським Комінтерном, допомогли їм визволитися з комуністичної опанції народів, що в цій під високою егідою Ліги Народів в Женеві муляться наші народи на гнід і ганьбу усього цивілізованого світу.

—о—

З польської преси.

Як хто розуміє „нормалізацію“?

Хоч ще лишає вже три роки, т. зв. нормалізаційної політики на українсько-польському відношенні, то всеж сам термін „нормалізація“ ще в досі неясний. Ще й досі різні люди чи навіть групи людей, особливо між політими, викладають у цей термін різний зміст, не вважаючи на те, що українські політичні чинники й українська преса про це багато разів зазначали і писали. Доказом того, як неоднаково розуміють „нормалізацію“ дві зацікавлені в цьому сторони, або українські і польські політики, може послужити стаття п. н. „Відомості з терену“ що виходить з головному органу Озону, варшавської „Газети Польської“ (ч. 818, з 23. березня р.р.). Ця стаття, що її писав варшавський кореспондент цього часопису — це свого роду підсумок „української дискусії“ у варшавському парламенті, особливо в сенаті.

У сенатській дискусії ми дочували акценти, що подекуди нагадували нуту шляхетного галузського ідеалізму, але з другого боку увага на об'єктивну державну рашію казала назагал гостро вплинувати

меж за якими заступається вже покусом демагогії і пропаганди негативно зрозумілих націоналізмів.

„Кажемо: назагал. Бо температура настрою та індивідуальність окремих промовців виявляють часами характеристичне відхилення від засадничої постави, якої присметують є міра, та відслідковували суперечність з правильним „нормалізаційним“ укладом шасми на південно-східних землях. І признаємо відразу „Оне одю ет студію“, що ці відхилення можна було вичити в промовах сенаторів українців (яко, хіба могло би бути інакше? — Ред.), а не поляків, які з очевидною солідарністю вимовляли псього, що могло би бути зиром для негативного польського й українського націоналізму.

„Основною спільною постановою всіх учасників дискусії стала — у висліді дебати — теза про слушність засади нормалізації відносин між обома громадянствами; теза про необхідність не тільки продовжувати, але практикувати та поглиблювати цю засаду

в житті. Ствердили це виразно з польської сторони сен. Домашевич і особливо сенатори Заржицький і Дзасушницький. Аналогічне поглядом можна було знайти в кількі промов українців, особливо о. Лободата.

„Проста річ, що від цієї засадничої, спільної і позитивної прикмети дискусії, немовби цікаве питання ризику, які в окремих промовах виступали у справі метод та засобів, які змагають до правильного та здорового співжиття і співпраці обох народів. Бо в цих ріжницях найкраще виявляються перешкоди в реалізації засади нормалізації“.

Якщо мова про формування нормалізації, то „Газета Польська“ пишеться руками й ногами під тим, що сказав сен. Заржицький, тобто: „Як маємо справді спільноти з собою, то хіба найкраще реалізувати це при спільному столі, у спільних організаціях.

„Цей єдиний організований програмі — лише „Газета Польська“ — стоїть на марті на перешкоді факт, що — як говорив сен. Заржицький — українці домагаються цілковитої окремішності свого господарського і культурного життя, окремішності, яка властиво на длі перероджується в сепаратизм, що виключає якунебудь співпрацю з польським громадянством“.

Відповідаючи на промову сен. Заржицького сен. Луцький сказав, що він саме боронить цього сепаратизму, бо боронити його наказує йому політична концепція українців.

„Отож саме в цьому й річ — пише „Газета Польська“ — що „політична концепція“ утруднює нормалізацію якщо взагалі не робить її фікцією та ілюзією. Боже це ясна та безсумнісна для всіх річ, що ця політична концепція „нормалізації“ каже у своєму заложенні відгороджувати оба громадянства від себе, ставити їх фронтом проти себе, створювати стан боротьби між ними, словом підсилювати та петрифікувати саме ці негативні націоналізми, які тільки шкідли принесли і приносять раз-у-раз обома народам, яких природа засудила на співжиття з собою.

„Якщо політична концепція українців виражає — згідно з сен. Луцьким — „оборону сепаратизму“, то яку роль виконають ці нормалізації, яку він признає? Чуюмо відповідь і на це питання: „Співпраця і співжиття обох народів можливі на шляху інтеграції публічного права, де всі сходяться“. Алеж до цієї співпраці і співжиття не треба ніякої спеціальної нормалізації, як вислову глибше зрозумілого співжиття та зближення польського і українського гро-

ГЛАВІ ГАВРИШАК.

З НьюЙорку до Маямі.

до шлющої криниці молодости.

Трохи нападати сніг та затаган місто Флориди серпанком. Розсвічені хмародери немов немов окутані шкляною декоративною роздільною ялинкою, в вулицях перебігають сонячно водатисна розбавлена юрба, трохи несамовитими вигуками, співом та танцями Нова Рік. А ми — складали у валізі цілковиті костюми та інші одяги раз-у-раз змінюючи їх на розгорнену маву, що вже на тім часі лежала так на найвищому місці містечка Зі сніжної стежки, якою ми назначили собі шлях. Нью-Йорк-Маямі — здавалося немов ми гнали з собою леготом та шепотом палми. На вулиці стояв при отвореному настіж вініи автомобіль дмухав у якийсь газасаний інструмент, годинник вибивав дваважку опівночі, а усім сил ревіло радіо, а собака скаркала в голосно акцентуючи голосним гавкотом на вулиці у цьому оригінальному концерті. Ми вступили у нас не міг спати. Новорічний вечір у нашій спокійній у звичайну позначення містечка сон з очей, а мрії про Флориду та радісні відпочинку, який ми мали виступати акордували безсон- ний вечір.

Вранці ми 2.30 ми вказаного шляху вступили в Сполучені Штати Півдня. Вказані шляхи та пасажирів до літальних машини вилетіли о півночі, а ми тільки, що розпочали нашу екскурсію, вилетіли вранці, атеравували шлях не тільки до Маямі та Флориди. Вранці — країна була в осянутах ідеї, полярних і тропічних садів, палмівими га- зонами та шлюми туристично про-

патанда зужила вже чимало друкарської фарби. І не без успіху: щорічно в порі від сніга до квітня два мільони людей жене усіми засобами модерної комунікації з дошкучальною неготи зимових степів до нестощів літнього сонця, теплих морських хвиль і можливостей дозвілля після трудів американського будня. Сьогоднішня Флорида, це щось типово нове під сонцем: ніколи і ніде раніше не записали такого масового туристичного руху з Півночі на Південь, руху „міжкласового“ характеру, якщо брати під увагу суспільну приналежність туристів.

Американська Флорида, це не лише місце люксусових літниць, наймодерніших готелів, дивоглядних улаштувань та інституцій, що мають на меті розсіяти нудьгу власників міліонних фортун — це не лиш забава атракцій, що своєю славною ситас далеко поза береги Атлантики та кордонів З. Д. А. і це не тільки шашниве гасло туристичної пропаганди, яка на цьому континенті вміє робити чуда у кож- ному ділі, якого торкнеться. Коли брати під увагу темпо, в якому народжувалася Флорида, як на очах миналася з підтропічного не- засяженого степу у квітучу модерну оазу (в півсядесяти роках відвідувало „Флориду“ 60 тисяч людей річно; тепер за офіційною статистикою 2 мільони, які лишають цій розкішній країні річично дарунків у формі дваста мільярдів доларів). Треба визнати її як типовий антапод сучасного нервового американського життя. Американці приносять сюди немов до легендарної криниці молодости, з якої один кожен води привертає втрачені сили та життєздатність. Навіть у нашому сучасному турі знайомий пильовий одяг такий, що іде туди згом майже без шуму, безмовними почам, щоб після двох днів відпочинку виступити до нової роботи.

Чиж на нашому старому континенті такого добродія не вважали спочутливо за кандидата до дому божевільних?

Новорічний ранок приніс несподіванку розбавленим ньюйоркцям, а нам першу колону на подорожньому шляху: серед ночі темпелатура захотіла кілька разів змінитися, сніг розтанув, опівночі взяв приморозок і вулиці затягнуло верстовою ледо. Проводити авто справді трудно, бо воно заточується на всі сторони, якщо замість газоліни налив у мотор новорічних коктейлів. Ледяні ми встигли переїхати пару миль, а вже стрічаємо розбиті та по- терсвертані вози, а білі шкв турки по вечір- ному вдягнених пасажирів з одличками, в яких чергується перестрах зі слідами акропле- ної алькоголем ночі і сонності. Переправа че- рез дорогу-міст Пуласького поклад передмість Ньюарку стає майже неможливою — посуваємося зі шквирною черпакою, а хтось несміло підсунув думку, чи не краще вертатися доми замість ризикувати цілєю власною кісткою та автомобі- лем. (В самому місті Нью-Йорку згинуло цього ранку у випадках на ожелезі 20 осіб, а на дальших шосах стоїть застряглі. Міст Пуласького пів години по наших переїзді позичив замкнути для життя з огляду на небезпеку життя). Саме в наших вузлах ще не передумали зупинити новорічного поїзда, краще повітря каменем давити серце, фабричні машини стерчать немов сухі стовпці вмерлого ліса. А жерці нами — літо, сонце, спокій і святиня „меланч“ — Все це не гра- нить своєї привабливості силі квітня тоді, коли стоїть вмерта квітня не може рушити вперед, спочиваючи по ожелезі, а ми рухали збирати приворожений пісок та підсунути під колеса, щоб вистартувати з місця. В ре- стрі подорожних крабів поклалися перші вагони.

(Далі буде.)

дан і дотепер не вернувся. — 21-літній кравець Самуель Герман напився йодину, намагавшись покінчити з життям. — Невідомі люди важко вбили 26-літнього Йосипа Осуляка, що переходив вночі через Євуський Город. — За релікту побили Б. Матвія, М. Коцюк, Ф. Хрост і Я. Романчук, що на вулиці Щепановського напали на С. Влочка і зрабували йому штани.

— Краєва хроніка. У Вільшаниці, пов. Золочів, згорів будинок Миколи Борівця та його худоби. Шкода сягає 7.000 зол. — У Росільній дов. Надвірня згорів будинок Курця і Кайтала разом із крамницею Пінкаса Кайтала. Шкода сягає 2 і пів тисячі зол. Згадуються, що вогонь підхопив. — До державної городничої школи в Заліщиках вломився злодій, які розвороти вогнетривалу касу і вкрали з неї 1.007 зол. — Рибалки зі Семяковець, пов. Городенка зловили у Дністрі сома, довгого на 2 метри, що важить 32 кілограми. Він дуже сильний; коли пручаючись, ударив хвостом по землі, мало що його не затопив. — У Микитині Новім, пов. Ярослав О. Масин убив під час супічки М. Горушка.

— За „наказ“ на Вишнях Космичельне у високомазовецькій повіті почалася розправа перед окружним судом у Ломжі проти 24-ох народовців (єндеків). Головинний підсудний землемісник Ст. Схмешевський, який організував напад на жидів у Вишнях К. 16. жовтня м. р., утік і за ним розіслали стежні листи. Поліція задалегідь довідалася, що єндеси підготували погром жидів у Вишнях на 16-го жовтня і тому збрала більші свої сили. Під час нападу діяло між поліцією та напасниками до білки і тоді загинув А. Чайковський. По нападі поліція організувала облогу й арештувала багатьох єндеків. 24-ох зпоміж арештованих відповідале тепер перед судом за заворушення зі ст. 163 к. к.

— Урядовець поліції провідником ватаги обманців. Перед окружним судом у Соснівці почалася сенсаційна розправа проти ватаги обманців, які обманували різні фірми на Шляську й у Кракові, від яких купували цінні предмети на сплату з тим, що платили лише першу рату. Провідником обманців був урядовець поліції в Соснівці Владислав Калюжа, який всі гроші видавав на гулянки. По адемакуванні афери Калюжа вдавав божевільного, але це йому нічого не помогло, бо лікарі призначили йому відповідальність за свої вчинки. Тоді Калюжа признався до свого подвійного життя — урядовця поліції та провідника ватаги обманців.

— Литовський щоденник „Надія“ появилася на днях у Вильні. Городське староство згодилося на прохання литовців, замешкалих у Вильні, на видавання литовського щоденника.

— Припинення діяльності „дослідників св. Письма“. В Лодзі при вул. Роговський ч. 24 був центр секти дослідників св. Письма. Крім тому молитви дослідники мали там світлицю, бібліотеку і друкарню, в якій друкували різні брошури. Городський староста доручив опечатати домівку секти дослідників св. Письма та припинити цій організації свою діяльність за її протидержковку акцію. Таким чином дослідники св. Письма мусять припинити свою діяльність у цілій Польщі, якщо не хочуть відповісти перед судом і стягати на себе кари.

— Заповіт у комині. При перебудові будинку землевласника в Нагузжін, вишньського повіту, найшли в комині баянчанку, в якій був заповіт з 1801. року тодішнього землевласника Ігнатія Лявиського, який записав увесь свій маєток своїй доньці Гелені. Зовсім виділив свого сина Стефана за те, що він одружився без згоди батька з бідною дівчиною. По смерті І. Лявиського заповіт десь пропав і спадщину по ньому обняв його син Стефан. Сестра його Гелена не могла погодитися зі своєю братовою і виїхала до Франції, де померла у великій нужді. Щойно по 137-ох роках відкривали припадок заповіт у комині, де його сховав мабуть Стефан Лявиський.

— Понад 7 мільярдів папіросок викурили минулого року в цілій Польщі. Зі статистичних даних виходить, що в 1935. р. викурили 6.219 мільярдів папіросок, у 1937. р. вже 7.302 мільярдів папіросок. З того на центральній території припало 3.187 мільярдів папіросок, на східні 487 мільярдів, на західні 1.940 мільярдів і на східні 1.688 мільярдів. Оскільки в димом пропали сотки мільярдів золотих тоді, як десятки тисяч безробітних примушують із голоду і не можуть ніяк найти праці.

— Згоріло до таз село Нижня Вєсь на Слобожанщині і понад 80 родин опинилося без даху над головою. Рятункова акція виявилася безрезультатною, бо у криницях нестало води, а ріка віддалена далеко від села. До того вітер пере-

кидав вогонь дуже швидко від хати до хати. Кількадесят осіб попарених, одна дитина згоріла. Шкода сягає приблизно 3 мільярдів корон.

— Згорів літак, який курсував на шляху Часаблянка — Тулоза. Мешканці місцевості налігу у східних Піринеях бачили, що літак почав горіти і впав на землю. Рятункова експедиція вирушила зі сходом сонця у Піринеї на розшуки літака.

— Страшний буревій лютував у Бенгалі над місцевістю Гантаї і знищив усі будинки. Кількадесят осіб загинуло, кількасот ранених.

— Марки з портретами президентів. Департамент пошти Злучених Держав приступав до видавання цілої серії нових поштових марок з портретами всіх президентів від Вашингтона до Куліджа. На марках не буде лише портретів б. президента Гувера і теперішнього президента Рузвельта, бо закон не дозволяє помішувати на поштових марках портретів живих людей. До згаданої серії марок із президентами додадуть марки з портретами Беняміна Франкліна і Мері Вашингтон. Марок з водопадом Ніагари і статуєю Свободи не будуть вже більше друкувати.

— Річні вістки. В Ірані докінчують транзітську залізницю від Каспійського моря до Перського залив. До вжитку віддали вже залізницю на відтинку Тегеран—Кум. — Париский щоденник „Еко де Парі“ перестав виходити в цю суботу з причини фінансових клопотів. „Еко де Парі“ виходить від 54-ох років. — Майно покійного італійського вченого Марконія в Англії оцінюють на 48.529 фунтів штерлінгів. До смерті буде цим майном користуватися вдова Марконія Марта Христина, опісля донька Марконія — Електра. — Статистика виказує, що число подруж в Англії зменшилося минулого року на 4.350, а смертність зросла на 26.746.

— Від 50 літ приймає ОДОЛБ з цілим світі. Ласку-білі зуби лущать в собі здоров'я і красу. В педантично чистих зубах не можуть осісти мікроби, які нищать зуби. Хто оумисно племас уста і зуби, втримує їх чисто і здорово. Племайте уста і зуби ОДОЛЕМ.

— Запір. Задомовлені початкових ліній в лінійних дугах плушка і інших отвердкуют, що зможуть природної гірної води „ФРАНЦІСКА РОСН-РА“ осягаємо анименті висадки.

3 кіна.

КІНО КАСІНО: „ПРАТИ“

Фільма на підставі якоїсь американської повісті, що змальовує боротьбу американців проти Англії, в обороні Нового Орлеану. В тому часі воював із стейтом Луїзіани один із найсміливіших піратів Ляфіт, на якого голову губернатор стейту наложив високу кару. Ляфіт мав організовану атаку всіх заводок і злочинців, між якими були люди дуже сміливі. При наступі англійської флотії англійці пробували підкупити Ляфіта, але він в останній хвилині із патріотизму відмовився наступати на американський уряд, з яким досі сам воював. Фільма змальовує духову еволюцію пірата, в якому прокинувся патріотизм і потреба чесного життя. До воєнних картин додана любовна історія Ляфіта з ідилічними епізодами: як у нього закохалася бідна голландська дівчина, що попала на піратський корабель. Роль Ляфіта грає з розмахом Фредерік Марч, роль голландки Франціска Галь, що вичита вже в Голландії по англійськи і грає по-німецьки не у „своїх“ ролях.

Зі судової салі.

ЕПІЛОГ НАПАДУ НА ПОЧТУ У ФІРЛЕВІ.

Бережанський окружний суд видав проти 7-ох підсудних обвинувачених у приналежності до ОУН, напад на поштову агенцію у Фірлєві, намагання вбити поліція і ін. На основі вердикту присяжних суддів засуджено Гриняка Козака й Івана Юзвина на довічну в'язницю, Гарасима Дубаса — на 15 літ, Олексу Дубаса на 13 літ, Івана Крупку на 8 літ.

Братів Шкорухів та Михайла Онуцака ушановано.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Юліан Тарнавич: ІСТОРИЧНІ ПАМ'ЯТКИ В ЗАХІДНИХ КАРПАТАХ і географічний опис місцевостей на Лемківщині, в історичній Бібліотеці Лемківщини, т. 4. Наказом Видавництва „Наш Лево“. Львів 1935. Стор. 119, 9°.

Інок. Василь Баричко: ПРАКТИЧНИЙ ПОРАДНИК. Бібл. „Рідне Слово“, т. 11-12. Наказ Інстит. Театра. — Львів 1935. Стор. 63, 10°.

ЖУРНАЛИ.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ. Ілюстрований популярно-науковий журнал-місячник. Рік XI. Ч. 3. Вересень, 1935. Львів. Зміст: Богдан Вітовий: Аж він прийшов. — Василь Шурат: В селі розпочинає поштовий творчий Т. Шевченка. — Борис Кудрин: Поема Шевченка в мистецтві. — Як: Населення Сагари. — Володимир Дорошенко: Пам'яті Наталії Вахитової. — Як: Вона жила. — Гр.: Яким чином діється до Вересаєв. — Василь Вересняк: Два заслужені українські діти на Буковині. — М. Рушницький: Лорд Байрон. — З Байронових поем. — Катерина Малик: Освітні дії приватних людей. — Ю. К.м.: Як пізнавати природу? — М. Е. Довгоселський: Юрій Австралій. — П. Франко: Останні пластичні маси. — Як: Нафта в Абсінці. — Михайло Соколовський: Як народжується душа. — Як: Літературні нагороди „Українського Католицького Союзу“. — Гр. Бобин: Підба. — Як: Молодо трапляє в темному. — Як: Подвигунові діти в 1937 р. — Анрі Лотоский: Ієдифікація Венетія. — Франц Косовський: Бузла. — Василь Пачовський: Кітський „Золоті Ворота“. — Як: Хто відкрив компас. — Ірина Сміт: Як люди злилися долали про свій вигад. — Володимир Савченко: Вересні арії поштові ховати свої імена. — Як: Українські депешарі. — „Промітні“. — Як: Під прикриття „Промітні“. — Ті, що млі нас відійшли. — Бібліографія.

РІДНА МОВА. Ч. 3 (ка). Варшава. Зміст: Ів. Огінько: Сказання української мови. IV. Будова речень в поетичній народній мові: 3. Подвійні члени речень. М.р. В. Баратура: Як наочно привласнює. Ів. Огінько: 8 перекладацьких світів, 1 і 2 розділи Книги Буття, переклад із давньоєврейської мови. — О. Чернішів: Літературні спочинки, оповідання (продовження „Пригод молодого лікаря“). — Проф. д-р Ів. Велігорський: Мова в творчості М. Черемшини. — Ів. Огінько: Життя слави. — Д-р Фр. Косовський: Назви народних одягів у Карпаті. — Гр. Король: Сокровища „Жовтослової мови“. — о. І. Бугера: Лемківський словничок. „Повстання любові в літературній мові в славян“.

ДЗВОНІ. Літературно-науковий журнал. 8-ий рік видання. Ч. 1-2. Січень-лютий 1935. Львів. Зміст: Н. Корольова: „Була йма Русь старинна“. — Ш. Рустовський: Рітмиз у тигровій шкірі. — Д-р В. Пачовський: Грудзі та П епопея. — Проф. М. Чубатий: Відродження націоналізму у Франції. — О. Мошур: У вірші. — В. Т. Садоський: Народні. — О. Самойлович: Емігрантські. — о. д-р О. Самойлович: Релігія як основа людського життя. — В. Залозський: Українська державна будівництво і його відношення до історичних стилів. — Д-р Василь Лещинський: Дмитро Вороніжський. — Н. Чужа: Французькі літературні нагороди. — В. Король-Старий: Мертві, вперед. — Хропівка. — Репетив. — З преси і журналі. — Нові аттестати.

Спорт.

УКРАЇНА—ДОМБ (Катівці)

ПОГОНЬ—ДОМБ (Катівці).

В суботу 26. в неділю 27. п. м. відбулися на грішні Погоні дві сенсаційні футбольні зустрічі з відомою шлезькою дружиною Домб, яка перед двома роками виграла в Державній Лізі і яка тепер має дати брати участь у матчівних заходах до Д. Л. як що найближче надальше третє місце в таблиці шлезької Окружної Ліги.

В суботу зустрілися в Домбі Україна, яка виступить у своїй найкращій силі. Початок гри в годину 14.00.

Цей матч заповниться сенсаційно хочби тому, що будемо мати змогу порівняти сили найкращої дружини перед П матчом з будапештською Фебусом (на латинській Веланде) або з однією з відоміших дружин, ким Фебус не приде.

В неділю в Домбі зустріться лісова Погонь з год. 14.15 восток.

Ділом ушануйте пам'ять тих, що своїм зусиллям та терпінням поставили нас у ряд націй.

Театри.

Великий Театр:

П'ятниця, 25. III. год. 7.30 „В перформанс-раї“.

Субота 26. III. год. 7.30 Опереттосаа Філла.

Імпр Річнеродностей:

П'ятниця 25. III. год. 7.30 „Ми були молоді“ (для молоді відпочинку).

Субота 26. III. год. 7.30 „Ми були молоді“ (для молоді відпочинку).

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича:

СИНЕВІДСЬКО ВІЖНЕ:

25. III. Шаріа.

26. III. П'ятидесяті барон.

27. III. Любова пісня.

ВОЛЕХІВ:

25. III. Орфей у пещі.

26. III. Під курталено.

27. III. Орфей.

28. III. Проще Мері Дені.

1. IV. Лісова пісня.

дан і дотепер не вернувся. — 21-літній кравець Сакуель Герман напився водки, намагаючись доквітати з життям. — Невідомі люди важко добили 26-літнього Йосипа Осуяка, що переніс вчором через Саутський Город. — За решітку попали Б. Матвій, М. Коцюк, Ф. Хрост. — Романчук, що на вулиці Шепановського дала на С. Влочка і арабували йому штани.

— Краєва хроніка. У Вільшаниці, пов. Золочів, згоріли будинки Миколи Борівця та його сусіда. Шкода сягає 7.000 зол. — У Росіській пов. Надвірня згорів будинок Курца і Кайтала разом із крамницею Пінхаса Княйта. Шкода десь 2 і пів тисячі зол. Здогадуються, що вогонь підложили. — До державної городничої школи в Заліщиках вломився злодій, які розчирили вогнетривалу касу і вкрали з неї 1.007 зол. — Рибалки зі Семаковець, пов. Городенка зловили у Дністрі сома, довгого на 2 метри, що важить 32 кілограмів. Він дуже сильний, коли пручаючись, ударив хвостом по землі, мало що його не затопив. — У Микитівці Новім, пов. Ярослав О. Маслин убив під час суперечки М. Горушка.

— За „маяд“ на Вишонки Косцьельне у високомаявському повіті почалася розправа перед окружним судом у Ломжі проти 24-ох народовців (сидеків). Головний підсудний землемісник Ст. Скішевський, який організував танд на жидів у Вишонках К. 16. жовтня м. р., утік і за ним розіслали стежні листи. Поліція задала довідку, що сидеків підготовлюють погром жидів у Вишонках на 16-го жовтня і тому зібрала більші свої сили. Під час нападу дійшло між поліцією та напасниками до бійки і тоді загинув А. Чайковський. По нападі поліція організувала облогу й арештувала багатьох сидеків. 24-ох зпоміж арештованих відповідає тепер перед судом за заворушення зі ст. 163 к. к.

— Урядовець поліції провідником ватаги обманців. Перед окружним судом у Соснівці почалася сенсаційна розправа проти ватаги обманців, які обманювали ріжні фірми на Шляську й у Кракові, від яких купували цінні предмети на сплати з тим, що платили лише зершу рату. Провідником обманців був урядовець поліції в Соснівці Владислав Калюжа, який всі гроші видавав на гулянки. По демаскуванні афери Калюжа вдавав божевільного, але це йому нічого не помогло, бо лікарі призначили йому відповідальним за свої вчинки. Тоді Калюжа признався до свого подвійного життя — урядовця поліції та провідника ватаги обманців.

— Литовський шоденник „Надія“ з'явиться на днях у Вільні. Городський старосто згодився на прохання литовців, замешкалих у Вільні, на видавання литовського шоденника.

— Припинення діяльності „дослідників св. Письма“. В Лодзі при вул. Роговській ч. 24 був центр секти дослідників св. Письма. Крім тому молитви дослідники мали там світлицю, бібліотеку і друкарню, в якій друкували ріжні брошури. Городський староста доручив спеціалісту доміжку секти дослідників св. Письма та припинити цю організацію своєю діяльністю та її протиправну акцію. Таким чином дослідники св. Письма мусять припинити свою діяльність у цілій Польщі, якщо не хочуть відвідати перед судом і стягати на себе кари.

— Заповіт у комині. При перебудові будинку землевласника в Нагужині, вижиського повіту, найшли в комині бляшанку, в якій був заповіт з 1801. року тодішнього землевласника Ігнатія Лявницького, який записав увесь свій маєток своїй доньці Гелені. Зовсім віддавши свого сина Стефана за те, що він одружився без згоди батька з бідною дівчиною. По смерті І. Лявницького заповіт десь пропав і спадщину по ньому обняв його син Стефан. Сестра його Гелена не могла погодитися зі своєю братовою і виїхала до Франції, де постраждала у великій нужді. Шойно по 137-ох роках відкривали випадком заповіт у комині, де вона сховала мабуть Стефан Лявницький.

— Понад 7 мільярдів папіросок викурили минулого року в цілій Польщі. Зі статистичних даних виходить, що в 1936. р. викурили 6.219 мільярдів папіросок, у 1937. р. вже 7.302 мільярдів папіросок. З того на центральні воеводства припало 3.187 мільярдів папіросок, на східні 487 мільярдів, на західні 1.940 мільярдів. І на східні 1.688 мільярдів. Застак з димом пропали сотні мільярдів золотих тоді, як десятки тисяч безробітних примушували голоду і не можуть ніяк знайти праці.

— Згоріло до тла село Нижня Вєсь на Слонимській повіт. Ритукова акція виявилася безнадійною, бо у криницях нестало води, а ріка віддалена далеко від села. До того вітер несе-

вдав вогонь дуже швидко від хати до хати. Кількадесят осіб попарених, одна дитина згоріла. Шкода сягає приблизно 3 мільярдів корон.

— Згорів літак, який курсував на шляху Сасаблінка — Тулоза. Мешканці місцевості білягу у східних Піринеях бачили, що літак почав горіти і впав на землю. Ритукова експедиція вирушила зі сходом сонця у Піринеї на розшуки літака.

— Страшний буревій лютував у Бенгалі над місцевістю Гавталя і знищив усі будинки. Кількадесят осіб згинуло, кількасот ранених.

— Марки з портретами президентів. Департамент пошти Злучених Держав приступав до видавання цілої серії нових поштових марок з портретами всіх президентів від Вашингтона до Куліджа. На марках не буде лише портретів 6. президента Гровера і теперішнього президента Рузвельта, бо закон не дозволяє помішувати на поштових марках портретів живих людей. До згаданої серії марок із президентами додадуть марки з портретами Бенніна Франкліна і Мері Вашингтон. Марок з подобою Ніагари і статуєю Свободи не будуть вже більше друкувати.

— Ріжні вістки. В Ірані докінчують транспирську залізницю від Каспійського моря до Перського залу. До вжитку віддали вже залізницю на відтинку Тегеран—Кум. — Париський шоденник „Еко де Парі“ перестав виходити в цю суботу з причини фінансових клопотів. „Еко де Парі“ виходить від 54-ох років. — Майно покійного італійського вченого Марконія в Англії оцінюють на 48.529 фунтів штерлінгів. До смерті був чим майном користуватися вдова Марконія Марта Христия, описана донька Марконія — Електра. — Статистика вказує, що число подруж в Англії зменшилося минулого року на 4.350, а смертність зросла на 26.746.

— Від 50 літ призначили ОДОЛІ в цілій світі. Листучо-білі зуби зустріли в собі здорові і красу. В педагогічно чистих зубах не можуть осісти мікроби, які шкідливі зуби. Хто оумажив плем'я уста зуби, втримав їх чисто і здорово. Паскайте уста зуби ОДОЛЕМ.

— Запір. Засудження початкових ліній в лінійних водотісних і каналі стверджують, що якісні природної гірної води „ФРАНЦІСКА РОСН-РА“ осягаємо заможності вноді.

3 кіна.

КІНО КАСІНО: „ПІРАТИ“

Фільма на підставі якоїсь американської повісті, що змальовує боротьбу американців проти Англії, в обороні Нового Орлеану. В тому часі воював із стейтом Луїзіана один із найсміливіших піратів Ляфіт, на якого голову губернатор стейту наложив високу кару. Ляфіт мав організовану ватагу всіхких заволок і злощинців, між якими були люди дуже сміливі. При наступі англійської флотії англійці пробували підкупити Ляфіта, але він в останній хвилині із патріотизму відмовився наступати на американський уряд, з яким досі сам воював. Фільма змальовує духову еволюцію пірата, в якому прокинулося патріотизм і потреба чесною життя. До воєнних картин додана любовна історія Ляфіта з ідилічними епізодами: як у ньому закохалася бідна голландська дівчина, що попала на піратський корабель. Роль Ляфіта грав з розмахом Фредерік Марч, роль голландки Франціска Галь, що вичита вже в Голіуді по англійськи і грав поміж не у „своєх“ ролях.

Зі судової салі.

ЕПІЛОГ НАПАДУ НА ПОЧТУ У ФІРЛЕВІ. Бережанський окружний суд видав проти 7-ох підсудних обвинувачених у приналежності до ОУН, напад на поштову агенцію у Фірлеві, намагання вбивство поліції і ін. На основі вердикту присяжних судді засуджено Гринька Козака й Івана Юзюна на досмертну позіцію, Гарасима Дубаса — на 15 літ, Оленку Дубаса на 13 літ, Івана Крупку на 8 літ. Братів Шкорудів та Михайла Онуцака увільнено.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Юліан Тарнавич: ІСТОРИЧНІ ПАМ'ЯТКИ В ЗАХІДНИХ КАРПАТАХ і географічний опис місцевостей на Лемківщині, з історичними відомостями. Львів 1938. Стор. 119, 85.

Імж. Василь Баричко: ПРАКТИЧНИЙ ПОРАДНИК. Бібл. „Рідне Слово“, ч. 11-12. Вид. Івана Тимоща. — Львів 1938. Стор. 63, 105.

ЖУРНАЛИ.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ. Ілюстрований популярно-науковий журнал-місячник. Р. XI. Ч. 3. Березень. Вид. Львів Зміст: Богдан Віслюк: Як він прийшов. — Василь Шурат: В селі розмови про життя творчості Т. Шевченка. — Борис Кудрик: Поезія Шевченка в музиці. — еж.: Населення Сатари. — Володимир Дорошенко: Пам'яті Катери Ватини. — Ян: Вона жінка. — Гр.: Яким чином доводилося до Європи шпир. — Василь Воронцов: Два послужки українські діти на Буковині. — М. Рудницький: Лорд Байрон. — В. Байронівих поем. — Ежен Мадж: Сонні для прикрас людини. — Ю. К.ш.: Як плавають катери? — М. Н. Домарський: Юліан Австрій. — П. Франко: Сучасні містичні мислі. — еж.: Вайт і Абісний. — Михайло Соколовський: Як народжувалася наука. — еж.: Літературні виготови „Українського Католицького Союзу“. — Гр. Вобит: Пісня. — еж.: Молоде тримайте в темному. — еж.: Подібнігуні лоти в 1937 р. — Антін Лотоцький: Ізидієська Венедія. — Франц Ковальський: Буздяк. — Василь Пановський: Кітська „Золоті Ворота“. — рс.: Хто вітерня копіє. — Ірина Сімонов: Як люди адина дбає про свій вигляд. — Володимир Савченко: Виродіт армії повинні ховати свої змари. — еж.: Українські лексикари. — „Прогресс“. — еж.: Під прапором „Прогресс“. — Ті, що він нас відійшли. — Вікіографія.

РІДНА МОВА. Ч. 3 (63). Варшава. Зміст: Ів. Огієнко: Сказки української мови. IV. Будова речень в поетичній народній мові: 3. Подвійні члени речень. М.р. В. Баратура: Як вичити правопису. Ів. Огієнко: В православній сфери. 1 і 2 розділи Катя Буття, переклад із давньосербської мови. — С. Червоний: Лінійні сполучення, оповідання (продовження „Пригод молодого літара“). — Проф. д-р Ів. Величорський: Мова в творі М. Черемшини. — Ів. Огієнко: Життя елі. — Д-р Фр. Ковальський: Намагання народних еліт у Карпатській. — Гр. Колодій: Сестринство Жовтєвської мови. — о. І. Бутера: Лемківський словник. „Довідаючи любови й літературної мови в словниці“.

ДЗВОНІ. Літературно-науковий журнал. 5-ий рік видання. Ч. 1-2. Строч-двох 1938. Львів. Зміст: Н. Корольова: „Була йма Русь старинна“. — III. Рустовський: Висхід у тигровій півдні. — Д-р В. Павловський: Греші та П. епопея. — Проф. М. Чубатий: Відродження націоналізму у Франції. — О. Мотура: У ефірі. — В. Т. Савоский: Народні. — О. Самойлович: Емігрантська. — о. д-р С. Саватра: Релігія як основа людського життя. — В. Залозецький: Українське деревляне будівництво і його відношення до історичних стилів. — Д-р Василь Левицький: Дмитро Бортніський. — Н. Чужа: Французькі літературні нагори. — В. Король-Острій: Мертві, вітер. — Хроніка. — Респонд. — В. прес і журнали. — Нові книжки.

Спорт.

УКРАЇНА—ДОМБ (Катівці). ПОГОНЬ—ДОМБ (Катівці).

В суботу 20. й неділю 27. п. м. відбулися на грішні Погоні дві сенсаційні футбольні стріли з відомою шпеською дружиною Домб, яка перед двома роками змагалася в Деркашів Лей і яка теж мала два брети участь у змаганнях за віхи до Д. Л., лише більше наддавало третє місце в таблиці шпеської Окружної Ліги.

В суботу стрілилися з Домбом України, яка вступила у своїй найкращій складі. Початком цього мету в год. 4:0:0:0.

Цей метт започинається сенсаційно точби тому, що будемо мати змогу порівняти сили пашної дружини перед П меттом з будапештським Фебусом (на латинській Венедія) або з однією з відоміших дружин, якщо Фебус не приїде.

В неділю з Домбом стрілилися лісова Погоня в год. 4:15:0:0.

Ділом ушануйте пам'ять тих, що своїм зусиллям та терпінням поставили нас у ряд націй.

Театр.

Великий Театр:

П'ятниця, 25. III. год. 7:30 „В верфунері“.

Субота 26. III. год. 7:30 „Отворочення капи“.

Театр Ріжнородностей: П'ятниця 25. III. год. 7:30 „Ми були молоді“ (для молоді надзвичайно).

Субота 26. III. год. 7:30 „Ми були молоді“ (для молоді надзвичайно).

Український Нар. Театр ім. І. Ткачівича.

СИНЕВІДСЬКО ВІКНЕ: 25. III. Шарапа.

26. III. Панагінський барон.

27. III. Жовога пісня.

БОЛЕХІВ: 28. III. Орфей у пеклі.

29. III. Під куретелем.

30. III. Орфей.

31. III. Прогрес Морі Дегі.

1. IV. Лесюна пісня.

Шкіряні каганці

і ремінь для пояса в найвищому загонку, кожуха ведучих по вал. 1.40, лямпа по 90 сот., гарячі по 1.50 — продаж Робітня Ринкарьова-Галіцетеріна Н. Б. А. Р. Е. Р., Львів, Секретарська 4, пошта фірма „Одні-майдан“.

Український Народний Театр ім. М. Садорського.

ШОП'АВІШ:
25 III Мавра.
26 III Тетяна Подушок.

К І Н А.

АПОЛЛО: „Юрєй“ екзот. фільм.
АУДІО: „Жінки над пропастью“.
БАЛТИК: „Із сто, вона одна“.
ВАНДА: „Камелієва дама“ і „Пропав-ся трактор“.
ГРАЖІНА: „Косцюшко під Рацлав-цем“.

ЕВРОПА: „Хлопці з Тиролю“.
КАСІНО: „Ірати“.
КОПЕРНИК: „Шеф розвідки“ з Копр-дом Файлом.

МАРУСЕНЬКА: „Шулерів роман“, ко-роюна гротеска та найновіший телеліт.
МЕТРО: „Забута симфонія“, „Каміла-зі в лазурі“.

МІРАЖ: „Білий світлонос“ (Ді-віди Дікс, Альбер Прессан).
МУЗЯ: „Моя лямпа-лампа“.

ПАКС: „Віра рідка“.
ПАЛІС: „Кафе Метрополі“.
РАЙ: „Обожає“ з Маргою Егерт.

РІВНІ: „Палає серця“.
СВІТ: „Одна на міліон“, „Голос серця“.

СІЛІВНИЙ: „Звехтосава“ і ревія.
ТОНІ: „Очі на Бемалі“, „Ворот-и за золоті поля“.

УТІХА: „Проміні заглади“ і ревія.
ХІМЕРА: „За кулісами славни“.

ФОТОПЛЯСТИНОК:

Іва. Марійська 6).

„Вальсугана та Дольміти“.

ФОТОПЛЯСТИНОК: „Святослав“ (Пасяж і лямпа 4, 7); „Росія та Сибір“.

Львівське радіо.

Четвер, 24. березня 1938.

6.15—8.00 Радіошкільники; 11.15 „О-сера“ муз. порадок для дітей; 11.40 Рок. твори; 12.00 Подушкова ауд.; 12.50 Фантазія; 13.00 Фрагм. із пок. І. Ля-ма „Коронар“ у Галіцетеріна; Музика з пл.; 13.30 Голосарська музика; 13.45 Гутірка музика з могодою; 14.15 Концерт солі-ста, форт., вокал; 14.30 20.00 Актуальна гутірка; 17.00 Про шкільний музичний; 17.15 Менше відома увертюра; 17.30 18.30 Співот; 18.10 Бібліотечна аудія; 18.30 Мо-лода перел. мікрофонної Весниш ханка; 18.40 Листи та програми; 18.55 Програ-ма на завтра; 19.00 Театр Умані; „Образ“; 19.10 Дітвина хор; 20.10 Рок. музика, орк.; 21.45 Літер. варієт; 22.00 Кон-церт любителів дитячої музики; 22.50 Ост. музика; 23.00—23.30 Із спікероного аудіо.

П'ятниця, 25. березня 1938.

6.15—8.00 Радіошкільники; 11.15 Для дітей: „Лісища із Зеленого Горба“; 11.40 Марія і смех. ханка; пл.; 12.00 Подушкова аудія; 12.45 Суд. гутірка; 13.30 Менше відома: Гербіди, упертура з пл.; 14.00 Муз. ауд. для дітей у вик. дит-ви орк.; 14.30 Легка музика з пл.; 15.00 Фрагм. із пок. І. Ляма „Коронар“ у Галі-цетеріна; Музика з пл.; 15.30 Басукі вог-ни з міста та промілля; 15.30 Голосар-ська аудія; 16.00 Гутірка з хором; 16.15 Концерт орк. малозвінців; 16.30 16.45 20.45 Актуальна гутірка; 17.00 Школа у Устайові; 17.15 Менше ві-дома: Гутірка; 17.30 Остан. аудія; 18.00 Співотний аудіо; 18.10 Гуті-рковий аудіо; 18.15 Рокеті „Ри-ма“; 18.30 пл.; 18.35 Співотний аудіо; 18.50 Співот; 18.55 Програма на завтра; 19.00 Концерт рел. музики у вик. орк.; 19.45 „Ляма Гельд“; 20.00 „Од. Фрагм.“; 22.30 „Новий час“ з „Кіно“; 22.45 пл.; 20.45 Вес. дитина; 21.00 Веселий аудіо; орк., форт., спів; 22.15 Форт. релігія; 22.30 „Ляма Гельд“; 22.50 Ост. музика; 23.00—23.30 Менше ві-дома: пл.

Субота, 26. березня 1938.

6.15—8.00 Радіошкільники; 11.15 Для дітей: „Співотний аудіо“; 11.40 Рокеті-ста; Фрагм. з пок. „Ляма Гельд“ пл.; 12.00 Подушкова аудія; 12.45 Суд. гутірка; 13.30 Радіотеліа аудія; 13.45 Гутірка музика з могодою; 14.15 Концерт солі-ста, форт., вокал; 14.30 20.00 Актуальна гутірка; 17.00 Про шкільний музичний; 17.15 Менше ві-дома: Гутірка; 17.30 Остан. аудія; 18.00 Співотний аудіо; 18.10 Гуті-рковий аудіо; 18.15 Рокеті „Ри-ма“; 18.30 пл.; 18.35 Співотний аудіо; 18.50 Співот; 18.55 Програма на завтра; 19.00 Концерт рел. музики у вик. орк.; 19.45 „Ляма Гельд“; 20.00 „Од. Фрагм.“; 22.30 „Новий час“ з „Кіно“; 22.45 пл.; 20.45 Вес. дитина; 21.00 Веселий аудіо; орк., форт., спів; 22.15 Форт. релігія; 22.30 „Ляма Гельд“; 22.50 Ост. музика; 23.00—23.30 Менше ві-дома: пл.

етерих пісеньок; 20.00 „Морітський вершини“ оперета Е. Каліман; у пе-рері 20.30 год. 20.45 Вес. дитина; Акту-альна гутірка; 21.35 Школа поета; 21.45 22.05 Про ватрані, легка муз. ауд., спів; 22.05 22.30 Ост. музика; 23.00—23.30 Ви-даний з опереток; пл.; у перері в год. 23.10 Дітвина Школа в Голіа.

Неділя, 27. березня 1938.

8.00 Співот часу; 8.30 „Хто береже-ся, того Бог береже“ хрб. гутірка; 8.40 Бадітара музика з пл.; 8.50 Ля озоро-мита колюшину під каменем; 11.00 „Ма-дан Ватерфай“ форт. з пл.; 11.45 Пл.; 12.05 Суд. порадок; орк.; 12.15 12.30 Остан. аудія; 12.45 Суд. гутірка; 13.00 Радіотеліа аудія; 13.15 13.30 Остан. аудія; 13.45 Суд. гутірка; 14.00 Суд. гутірка; 14.15 Суд. гутірка; 14.30 Суд. гутірка; 14.45 Суд. гутірка; 15.00 Суд. гутірка; 15.15 Суд. гутірка; 15.30 Суд. гутірка; 15.45 Суд. гутірка; 16.00 Суд. гутірка; 16.15 Суд. гутірка; 16.30 Суд. гутірка; 16.45 Суд. гутірка; 17.00 Суд. гутірка; 17.15 Суд. гутірка; 17.30 Суд. гутірка; 17.45 Суд. гутірка; 18.00 Суд. гутірка; 18.15 Суд. гутірка; 18.30 Суд. гутірка; 18.45 Суд. гутірка; 19.00 Суд. гутірка; 19.15 Суд. гутірка; 19.30 Суд. гутірка; 19.45 Суд. гутірка; 20.00 Суд. гутірка; 20.15 Суд. гутірка; 20.30 Суд. гутірка; 20.45 Суд. гутірка; 21.00 Суд. гутірка; 21.15 Суд. гутірка; 21.30 Суд. гутірка; 21.45 Суд. гутірка; 22.00 Суд. гутірка; 22.15 Суд. гутірка; 22.30 Суд. гутірка; 22.45 Суд. гутірка; 23.00 Суд. гутірка; 23.15 Суд. гутірка; 23.30 Суд. гутірка; 23.45 Суд. гутірка; 24.00 Суд. гутірка; 24.15 Суд. гутірка; 24.30 Суд. гутірка; 24.45 Суд. гутірка; 25.00 Суд. гутірка; 25.15 Суд. гутірка; 25.30 Суд. гутірка; 25.45 Суд. гутірка; 26.00 Суд. гутірка; 26.15 Суд. гутірка; 26.30 Суд. гутірка; 26.45 Суд. гутірка; 27.00 Суд. гутірка; 27.15 Суд. гутірка; 27.30 Суд. гутірка; 27.45 Суд. гутірка; 28.00 Суд. гутірка; 28.15 Суд. гутірка; 28.30 Суд. гутірка; 28.45 Суд. гутірка; 29.00 Суд. гутірка; 29.15 Суд. гутірка; 29.30 Суд. гутірка; 29.45 Суд. гутірка; 30.00 Суд. гутірка; 30.15 Суд. гутірка; 30.30 Суд. гутірка; 30.45 Суд. гутірка; 31.00 Суд. гутірка; 31.15 Суд. гутірка; 31.30 Суд. гутірка; 31.45 Суд. гутірка; 32.00 Суд. гутірка; 32.15 Суд. гутірка; 32.30 Суд. гутірка; 32.45 Суд. гутірка; 33.00 Суд. гутірка; 33.15 Суд. гутірка; 33.30 Суд. гутірка; 33.45 Суд. гутірка; 34.00 Суд. гутірка; 34.15 Суд. гутірка; 34.30 Суд. гутірка; 34.45 Суд. гутірка; 35.00 Суд. гутірка; 35.15 Суд. гутірка; 35.30 Суд. гутірка; 35.45 Суд. гутірка; 36.00 Суд. гутірка; 36.15 Суд. гутірка; 36.30 Суд. гутірка; 36.45 Суд. гутірка; 37.00 Суд. гутірка; 37.15 Суд. гутірка; 37.30 Суд. гутірка; 37.45 Суд. гутірка; 38.00 Суд. гутірка; 38.15 Суд. гутірка; 38.30 Суд. гутірка; 38.45 Суд. гутірка; 39.00 Суд. гутірка; 39.15 Суд. гутірка; 39.30 Суд. гутірка; 39.45 Суд. гутірка; 40.00 Суд. гутірка; 40.15 Суд. гутірка; 40.30 Суд. гутірка; 40.45 Суд. гутірка; 41.00 Суд. гутірка; 41.15 Суд. гутірка; 41.30 Суд. гутірка; 41.45 Суд. гутірка; 42.00 Суд. гутірка; 42.15 Суд. гутірка; 42.30 Суд. гутірка; 42.45 Суд. гутірка; 43.00 Суд. гутірка; 43.15 Суд. гутірка; 43.30 Суд. гутірка; 43.45 Суд. гутірка; 44.00 Суд. гутірка; 44.15 Суд. гутірка; 44.30 Суд. гутірка; 44.45 Суд. гутірка; 45.00 Суд. гутірка; 45.15 Суд. гутірка; 45.30 Суд. гутірка; 45.45 Суд. гутірка; 46.00 Суд. гутірка; 46.15 Суд. гутірка; 46.30 Суд. гутірка; 46.45 Суд. гутірка; 47.00 Суд. гутірка; 47.15 Суд. гутірка; 47.30 Суд. гутірка; 47.45 Суд. гутірка; 48.00 Суд. гутірка; 48.15 Суд. гутірка; 48.30 Суд. гутірка; 48.45 Суд. гутірка; 49.00 Суд. гутірка; 49.15 Суд. гутірка; 49.30 Суд. гутірка; 49.45 Суд. гутірка; 50.00 Суд. гутірка; 50.15 Суд. гутірка; 50.30 Суд. гутірка; 50.45 Суд. гутірка; 51.00 Суд. гутірка; 51.15 Суд. гутірка; 51.30 Суд. гутірка; 51.45 Суд. гутірка; 52.00 Суд. гутірка; 52.15 Суд. гутірка; 52.30 Суд. гутірка; 52.45 Суд. гутірка; 53.00 Суд. гутірка; 53.15 Суд. гутірка; 53.30 Суд. гутірка; 53.45 Суд. гутірка; 54.00 Суд. гутірка; 54.15 Суд. гутірка; 54.30 Суд. гутірка; 54.45 Суд. гутірка; 55.00 Суд. гутірка; 55.15 Суд. гутірка; 55.30 Суд. гутірка; 55.45 Суд. гутірка; 56.00 Суд. гутірка; 56.15 Суд. гутірка; 56.30 Суд. гутірка; 56.45 Суд. гутірка; 57.00 Суд. гутірка; 57.15 Суд. гутірка; 57.30 Суд. гутірка; 57.45 Суд. гутірка; 58.00 Суд. гутірка; 58.15 Суд. гутірка; 58.30 Суд. гутірка; 58.45 Суд. гутірка; 59.00 Суд. гутірка; 59.15 Суд. гутірка; 59.30 Суд. гутірка; 59.45 Суд. гутірка; 60.00 Суд. гутірка; 60.15 Суд. гутірка; 60.30 Суд. гутірка; 60.45 Суд. гутірка; 61.00 Суд. гутірка; 61.15 Суд. гутірка; 61.30 Суд. гутірка; 61.45 Суд. гутірка; 62.00 Суд. гутірка; 62.15 Суд. гутірка; 62.30 Суд. гутірка; 62.45 Суд. гутірка; 63.00 Суд. гутірка; 63.15 Суд. гутірка; 63.30 Суд. гутірка; 63.45 Суд. гутірка; 64.00 Суд. гутірка; 64.15 Суд. гутірка; 64.30 Суд. гутірка; 64.45 Суд. гутірка; 65.00 Суд. гутірка; 65.15 Суд. гутірка; 65.30 Суд. гутірка; 65.45 Суд. гутірка; 66.00 Суд. гутірка; 66.15 Суд. гутірка; 66.30 Суд. гутірка; 66.45 Суд. гутірка; 67.00 Суд. гутірка; 67.15 Суд. гутірка; 67.30 Суд. гутірка; 67.45 Суд. гутірка; 68.00 Суд. гутірка; 68.15 Суд. гутірка; 68.30 Суд. гутірка; 68.45 Суд. гутірка; 69.00 Суд. гутірка; 69.15 Суд. гутірка; 69.30 Суд. гутірка; 69.45 Суд. гутірка; 70.00 Суд. гутірка; 70.15 Суд. гутірка; 70.30 Суд. гутірка; 70.45 Суд. гутірка; 71.00 Суд. гутірка; 71.15 Суд. гутірка; 71.30 Суд. гутірка; 71.45 Суд. гутірка; 72.00 Суд. гутірка; 72.15 Суд. гутірка; 72.30 Суд. гутірка; 72.45 Суд. гутірка; 73.00 Суд. гутірка; 73.15 Суд. гутірка; 73.30 Суд. гутірка; 73.45 Суд. гутірка; 74.00 Суд. гутірка; 74.15 Суд. гутірка; 74.30 Суд. гутірка; 74.45 Суд. гутірка; 75.00 Суд. гутірка; 75.15 Суд. гутірка; 75.30 Суд. гутірка; 75.45 Суд. гутірка; 76.00 Суд. гутірка; 76.15 Суд. гутірка; 76.30 Суд. гутірка; 76.45 Суд. гутірка; 77.00 Суд. гутірка; 77.15 Суд. гутірка; 77.30 Суд. гутірка; 77.45 Суд. гутірка; 78.00 Суд. гутірка; 78.15 Суд. гутірка; 78.30 Суд. гутірка; 78.45 Суд. гутірка; 79.00 Суд. гутірка; 79.15 Суд. гутірка; 79.30 Суд. гутірка; 79.45 Суд. гутірка; 80.00 Суд. гутірка; 80.15 Суд. гутірка; 80.30 Суд. гутірка; 80.45 Суд. гутірка; 81.00 Суд. гутірка; 81.15 Суд. гутірка; 81.30 Суд. гутірка; 81.45 Суд. гутірка; 82.00 Суд. гутірка; 82.15 Суд. гутірка; 82.30 Суд. гутірка; 82.45 Суд. гутірка; 83.00 Суд. гутірка; 83.15 Суд. гутірка; 83.30 Суд. гутірка; 83.45 Суд. гутірка; 84.00 Суд. гутірка; 84.15 Суд. гутірка; 84.30 Суд. гутірка; 84.45 Суд. гутірка; 85.00 Суд. гутірка; 85.15 Суд. гутірка; 85.30 Суд. гутірка; 85.45 Суд. гутірка; 86.00 Суд. гутірка; 86.15 Суд. гутірка; 86.30 Суд. гутірка; 86.45 Суд. гутірка; 87.00 Суд. гутірка; 87.15 Суд. гутірка; 87.30 Суд. гутірка; 87.45 Суд. гутірка; 88.00 Суд. гутірка; 88.15 Суд. гутірка; 88.30 Суд. гутірка; 88.45 Суд. гутірка; 89.00 Суд. гутірка; 89.15 Суд. гутірка; 89.30 Суд. гутірка; 89.45 Суд. гутірка; 90.00 Суд. гутірка; 90.15 Суд. гутірка; 90.30 Суд. гутірка; 90.45 Суд. гутірка; 91.00 Суд. гутірка; 91.15 Суд. гутірка; 91.30 Суд. гутірка; 91.45 Суд. гутірка; 92.00 Суд. гутірка; 92.15 Суд. гутірка; 92.30 Суд. гутірка; 92.45 Суд. гутірка; 93.00 Суд. гутірка; 93.15 Суд. гутірка; 93.30 Суд. гутірка; 93.45 Суд. гутірка; 94.00 Суд. гутірка; 94.15 Суд. гутірка; 94.30 Суд. гутірка; 94.45 Суд. гутірка; 95.00 Суд. гутірка; 95.15 Суд. гутірка; 95.30 Суд. гутірка; 95.45 Суд. гутірка; 96.00 Суд. гутірка; 96.15 Суд. гутірка; 96.30 Суд. гутірка; 96.45 Суд. гутірка; 97.00 Суд. гутірка; 97.15 Суд. гутірка; 97.30 Суд. гутірка; 97.45 Суд. гутірка; 98.00 Суд. гутірка; 98.15 Суд. гутірка; 98.30 Суд. гутірка; 98.45 Суд. гутірка; 99.00 Суд. гутірка; 99.15 Суд. гутірка; 99.30 Суд. гутірка; 99.45 Суд. гутірка; 100.00 Суд. гутірка; 100.15 Суд. гутірка; 100.30 Суд. гутірка; 100.45 Суд. гутірка; 101.00 Суд. гутірка; 101.15 Суд. гутірка; 101.30 Суд. гутірка; 101.45 Суд. гутірка; 102.00 Суд. гутірка; 102.15 Суд. гутірка; 102.30 Суд. гутірка; 102.45 Суд. гутірка; 103.00 Суд. гутірка; 103.15 Суд. гутірка; 103.30 Суд. гутірка; 103.45 Суд. гутірка; 104.00 Суд. гутірка; 104.15 Суд. гутірка; 104.30 Суд. гутірка; 104.45 Суд. гутірка; 105.00 Суд. гутірка; 105.15 Суд. гутірка; 105.30 Суд. гутірка; 105.45 Суд. гутірка; 106.00 Суд. гутірка; 106.15 Суд. гутірка; 106.30 Суд. гутірка; 106.45 Суд. гутірка; 107.00 Суд. гутірка; 107.15 Суд. гутірка; 107.30 Суд. гутірка; 107.45 Суд. гутірка; 108.00 Суд. гутірка; 108.15 Суд. гутірка; 108.30 Суд. гутірка; 108.45 Суд. гутірка; 109.00 Суд. гутірка; 109.15 Суд. гутірка; 109.30 Суд. гутірка; 109.45 Суд. гутірка; 110.00 Суд. гутірка; 110.15 Суд. гутірка; 110.30 Суд. гутірка; 110.45 Суд. гутірка; 111.00 Суд. гутірка; 111.15 Суд. гутірка; 111.30 Суд. гутірка; 111.45 Суд. гутірка; 112.00 Суд. гутірка; 112.15 Суд. гутірка; 112.30 Суд. гутірка; 112.45 Суд. гутірка; 113.00 Суд. гутірка; 113.15 Суд. гутірка; 113.30 Суд. гутірка; 113.45 Суд. гутірка; 114.00 Суд. гутірка; 114.15 Суд. гутірка; 114.30 Суд. гутірка; 114.45 Суд. гутірка; 115.00 Суд. гутірка; 115.15 Суд. гутірка; 115.30 Суд. гутірка; 115.45 Суд. гутірка; 116.00 Суд. гутірка; 116.15 Суд. гутірка; 116.30 Суд. гутірка; 116.45 Суд. гутірка; 117.00 Суд. гутірка; 117.15 Суд. гутірка; 117.30 Суд. гутірка; 117.45 Суд. гутірка; 118.00 Суд. гутірка; 118.15 Суд. гутірка; 118.30 Суд. гутірка; 118.45 Суд. гутірка; 119.00 Суд. гутірка; 119.15 Суд. гутірка; 119.30 Суд. гутірка; 119.45 Суд. гутірка; 120.00 Суд. гутірка; 120.15 Суд. гутірка; 120.30 Суд. гутірка; 120.45 Суд. гутірка; 121.00 Суд. гутірка; 121.15 Суд. гутірка; 121.30 Суд. гутірка; 121.45 Суд. гутірка; 122.00 Суд. гутірка; 122.15 Суд. гутірка; 122.30 Суд. гутірка; 122.45 Суд. гутірка; 123.00 Суд. гутірка; 123.15 Суд. гутірка; 123.30 Суд. гутірка; 123.45 Суд. гутірка; 124.00 Суд. гутірка; 124.15 Суд. гутірка; 124.30 Суд. гутірка; 124.45 Суд. гутірка; 125.00 Суд. гутірка; 125.15 Суд. гутірка; 125.30 Суд. гутірка; 125.45 Суд. гутірка; 126.00 Суд. гутірка; 126.15 Суд. гутірка; 126.30 Суд. гутірка; 126.45 Суд. гутірка; 127.00 Суд. гутірка; 127.15 Суд. гутірка; 127.30 Суд. гутірка; 127.45 Суд. гутірка; 128.00 Суд. гутірка; 128.15 Суд. гутірка; 128.30 Суд. гутірка; 128.45 Суд. гутірка; 129.00 Суд. гутірка; 129.15 Суд. гутірка; 129.30 Суд. гутірка; 129.45 Суд. гутірка; 130.00 Суд. гутірка; 130.15 Суд. гутірка; 130.30 Суд. гутірка; 130.45 Суд. гутірка; 131.00 Суд. гутірка; 131.15 Суд. гутірка; 131.30 Суд. гутірка; 131.45 Суд. гутірка; 132.00 Суд. гутірка; 132.15 Суд. гутірка; 132.30 Суд. гутірка; 132.45 Суд. гутірка; 133.00 Суд. гутірка; 133.15 Суд. гутірка; 133.30 Суд. гутірка; 133.45 Суд. гутірка; 134.00 Суд. гутірка; 134.15 Суд. гутірка; 134.30 Суд. гутірка; 134.45 Суд. гутірка; 135.00 Суд. гутірка; 135.15 Суд. гутірка; 135.30 Суд. гутірка; 135.45 Суд. гутірка; 136.00 Суд. гутірка; 136.15 Суд. гутірка; 136.30 Суд. гутірка; 136.45 Суд. гутірка; 137.00 Суд. гутірка; 137.15 Суд. гутірка; 137.30 Суд. гутірка; 137.45 Суд. гутірка; 138.00 Суд. гутірка; 138.15 Суд. гутірка; 138.30 Суд. гутірка; 138.45 Суд. гутірка; 139.00 Суд. гутірка; 139.15 Суд. гутірка; 139.30 Суд. гутірка; 139.45 Суд. гутірка; 140.00 Суд. гутірка; 140.15 Суд. гутірка; 140.30 Суд. гутірка; 140.45 Суд. гутірка; 141.00 Суд. гутірка; 141.15 Суд. гутірка; 141.30 Суд. гутірка; 141.45 Суд. гутірка; 142.00 Суд. гутірка; 142.15 Суд. гутірка; 142.30 Суд. гутірка; 142.45 Суд. гутірка; 143.00 Суд. гутірка; 143.15 Суд. гутірка; 143.30 Суд. гутірка; 143.45 Суд. гутірка; 144.00 Суд. гутірка; 144.15 Суд. гутірка; 144.30 Суд. гутірка; 144.45 Суд. гутірка; 145.00 Суд. гутірка; 145.15 Суд. гутірка; 145.30 Суд. гутірка; 145.45 Суд. гутірка; 146.00 Суд. гутірка; 146.15 Суд. гутірка; 146.30 Суд. гутірка; 146.45 Суд. гутірка; 147.00 Суд. гутірка; 147.15 Суд. гутірка; 147.30 Суд. гутірка; 147.45 Суд. гутірка; 148.00 Суд. гутірка; 148.15 Суд. гутірка; 148.30 Суд. гутірка; 148.45 Суд. гутірка; 149.00 Суд. гутірка; 149.15 Суд. гутірка; 149.30 Суд. гутірка; 149.45 Суд. гутірка; 150.00 Суд. гутірка; 150.15 Суд. гутірка; 150.30 Суд. гутірка; 150.45 Суд. гутірка; 151.00 Суд. гутірка; 151.15 Суд. гутірка; 151.30 Суд. гутірка; 151.45 Суд. гутірка; 152.00 Суд. гутірка; 152.15 Суд. гутірка; 152.30 Суд. гутірка; 152.45 Суд. гутірка; 153.00 Суд. гутірка; 153.15 Суд. гутірка; 153.30 Суд. гутірка; 153.45 Суд. гутірка; 154.00 Суд. гутірка; 154.15 Суд. гутірка; 154.30 Суд. гутірка; 154.45 Суд. гутірка; 155.00 Суд. гутірка; 155.15 Суд. гутірка; 155.30 Суд. гутірка; 155.45 Суд. гутірка; 156.00 Суд. гутірка; 156.15 Суд. гутірка; 156.30 Суд. гутірка; 156.45 Суд. гутірка; 157.00 Суд. гутірка; 157.15 Суд. гутірка; 157.30 Суд. гутірка; 157.45 Суд. гутірка; 158.00 Суд. гутірка; 158.15 Суд. гутірка; 158.30 Суд. гутірка; 158.45 Суд. гутірка; 159.00 Суд. гутірка; 159.15 Суд. гутірка; 159.30 Суд. гутірка; 159.45 Суд. гутірка; 160.00 Суд. гутірка; 160.15 Суд. гутірка; 160.30 Суд. гутірка; 160.45 Суд. гутірка; 161.00 Суд. гутірка; 161.15 Суд. гутірка; 161.30 Суд. гутірка; 161.45 Суд. гутірка; 162.00 Суд. гутірка; 162.15 Суд. гутірка; 162.30 Суд. гутірка; 162.45 Суд. гутірка; 163.00 Суд. гутірка; 163.15 Суд. гутірка; 163.30 Суд. гутірка; 163.45 Суд. гутірка; 164.00 Суд. гутірка; 164.15 Суд. гутірка; 164.30 Суд. гутірка; 164.45 Суд. гутірка; 165.00 Суд. гутірка; 165.15 Суд. гутірка; 165.30 Суд. гутірка; 165.45 Суд. гутірка; 166.00 Суд. гутірка; 166.15 Суд. гутірка; 166.30 Суд. гутірка; 166.45 Суд. гутірка; 167.00 Суд. гутірка; 167.15 Суд. гутірка; 167.30 Суд. гутірка; 167.45 Суд. гутірка; 168.00 Суд. гутірка; 168.15 Суд. гутірка; 168.30 Суд. гутірка; 168.45 Суд. гутірка; 169.00 Суд. гутірка; 169.15 Суд. гутірка; 169.30 Суд. гутірка; 169.45 Суд. гутірка; 170.00 Суд. гутірка; 170.15 Суд. гутірка; 170.30 Суд. гутірка; 170.45 Суд. гутірка; 171.00 Суд. гутірка; 171.15 Суд. гутірка; 171.30 Суд. гутірка; 171.45 Суд. гутірка; 172.00 Суд. гутірка; 172.15 Суд. гутірка; 172.30 Суд. гутірка; 172.45 Суд. гутірка; 173.00 Суд. гутірка; 173.15 Суд. гутірка; 173.30 Суд. гутірка; 173.45 Суд. гутірка; 174.00 Суд. гутірка; 174.15 Суд. гутірка; 174.30 Суд. гутірка; 174.45 Суд. гутірка; 175.00 Суд. гутірка; 175.15 Суд. гутірка; 175.30 Суд. гутірка; 175.45 Суд. гутірка; 176.00 Суд. гутірка; 176.15 Суд. гутірка; 176.30 Суд. гутірка; 176

Шкіряні каганці

і ремінь для пояса в найкращій гатунку, кошма величина по зол. 1.40, динка по зол. 1.50 — продає Робітня Римарсько-Галицька Н. Б. А. Р. Е. Р., Львів, Сахотська 2, побіч фірми „Одін-мандра“.

Український Народний Театр ім. М. Садорського.

ЩЕЛІАЦІ:
25. III. Мазепа.
26. III. Гельман Полуботок.

К І Н А.

АПОЛЬО: „Буря в Тирії“ екзот. фільм.
АТЛАНТИК: „Кішки над провінцією“.
ВАЛТИК: „Із сюр, вона одна“.
НАНДА: „Камелієва дама“ і „Продавці тракторів“.
ГРАЖІНА: „Косцюшко над Раплавом“.

ЕВРОПА: „Хлопці в Тирії“.
КАСІНО: „Пірати“.
КОПЕРНИК: „Шеф розвідки“ з Копродом Файтлом.

МАРУСЕНЬКА: „Шулерів роман“, по-американськи та найновіший телесейн.
МЕТРО: „Забута симфонія“, „Камелієва дама“.

МІРАЖ: „Крим опітиміст“ (Премія Дарі, Альбер Преман).
МУЗА: „Моя півня-мама“.
ПАКС: „Віра рая“.

ПАЛАС: „Кафе Метрополь“.
РАЙ: „Обоюма“ з Мартою Егерт.
РІЯЛТО: „Пішки серця“.

СВІТ: „Одна на мільйон“; „Голос серця“.
СТИЛІВНИЙ: „Звездочка“ і ревіл.
ТОН: „Отримав із Бенгалі“, „Боротьба за волю поля“.

УТІХА: „Прометей загладив“ і ревіл.
ХІМЕРА: „За кулісами сцени“.

ФОТОПЛАСТИНОК:

(за Марієвська 5).
„Вальсуга та Дельміті“.

ФОТОПЛАСТИНОК „Салтовід“ (Пасам і пасам 4. 7);
„Росія та Сибір“.

Львівське радіо.

Четвер, 24. березня 1938.

6.15—8.00 Радіошкола аудію; 11.15 „Опера“ муз. порадок для дітей; 11.40 Форт. творчі; 12.03 Полудня ауд.; 12.50 Фантазія, пл.; 13.00 Фрагм. із пов. І. Лява „Коронар у Галичині“, Музика з пл.; 13.30 Господарські вістки; 14.45 Гутірка музика з молоддю; 15.15 Кошкет соціал. форт.; 15.30 20.00 Актуальна гутірка; 17.00 Про шкільний шквітут; 17.15 Мовне відомо урду; 17.50 18.50 Спорт; 18.10 Бюлетень жінки; 18.20 Мов. зор перед мікрофоном: Весняна казка; 18.40 Листи та програми; 18.55 Програма на завтра; 19.00 Театр Улан: „Образ“; 19.45 Діловий хор; 20.10 Розр. музика, орк.; 21.45 Літер. нарис; 22.00 Кошкет збігівки дитячої музики; 22.50 Ост. вістки; 23.00—23.30 Із спікерського альбому.

П'ятниця, 25. березня 1938.

6.15—8.00 Радіошкола аудію; 11.15 Для дітей: „Аніма і Золотої Горбка“; 11.40 Марш і симф. вальс, пл.; 12.03 Полудня аудію; 12.45 Сур. гутірка; 13.50 Меланжон: Габриєлі, урду; 14.45 Мов. ауд. для дітей у вик. дит. орк.; 14.50 Легка музика з пл.; 15.00 Фрагм. із пов. І. Лява „Коронар у Галичині“, Музика з пл.; 15.30 Висхідні вістки з міста та провінції; 15.50 Господарські вістки; 1.45 Остаточне ауд. ауд. для дитячих дітей; 16.00 Гутірка з хором; 16.15 Кошкет орк. мелодійності; 16.50 17.50 20.00 Актуальна гутірка; 17.00 Школа в Ужгороді; 17.15 Мелодія Грейс, муз.-літер. ауд.; 17.50 Останні вістки; 18.00 Співачий концерт; 18.10 Турецький інструмент; 18.15 Респірі „Римське шале“, пл.; 18.55 Силієвська мелодія; 18.50 Спорт; 18.55 Програма на завтра; 19.00 Кошкет рад. музика у вик. зор; 19.45 „Пан Гельдт“ ком. Ол. Форт.; 20.30 „Веселі часи в Києві“ фільм з пл.; 20.45 Веч. денник; 21.00 Весняні квітки, орк.; форт., спів.; 22.15 Форт. ревіл: Квіти Лят Алескей; 22.50 Ост. вістки; 23.00—23.30 Мелодія з чуток, пл.

Субота, 26. березня 1938.

6.15—8.00 Радіошкола ауд.; 11.15 Для дітей: „Сказання про короля“; 11.40 Гутірка; 12.03 Полудня ауд.; 12.45 Сур. гутірка; 13.50 Радіотанець, актуальні; 14.30 Господарські вістки; 15.45 Театр Улан для дітей „27. березня 1794“; 16.15 Кошкет мелодійності; 16.50 18.50 19.50 Актуальна гутірка; 17.00 Пан на Боснійській ліній-опері; 17.15 Форт. ревіл: Франк де Гоген; 17.50 Наші програми; 18.00 18.50 Спорт; 18.10 Суспільна гутірка; 18.15 Шотландська муз. музика, пл.; 18.30 Актуальна гутірка; 18.55 Програма на завтра; 19.00 Для дітей: „Дитячі під Грумалдів“; Вечір

стерих пісеньок; 20.00 „Чортівський вершник“ оперета Е. Кальман; у перерві коло год. 20.45 Веч. денник, Актуальна гутірка; 21.55 Школа поезії, орк.; 22.05 (При наурі, легка муз. ауд., спів.); 22.50 Ост. вістки; 23.00—23.30 Вінітки з опереток, пл.; у перерві в год. 23.10 Діалог Шопен і Тоніан.

Неділя, 27. березня 1938.

8.00 Силієвська часи. 8.30 „Хто береже“ о. того Бог береже“ хаб. гутірка; 8.40 Балетова музика з пл.; 8.50 Як охоронити конюшину від каліт, 11.00 „Маддам Батерфай“ фільм. з оп. Пучіні, пл.; 12.03 Симф. порадок, орк.; кошкет дитячих вісток; 13.00 Радіосеріяний силі, 13.10 Оповідання К. Пітерс-Тетмар; 13.30 Орк., спів.; 14.00 Влада Зимового Радіосеріяний силі, 14.45 Для села. Останні ринки різних продуктів. Музика з пл.; 15.45 Для дітей: „Мой бобри“ Грейс Овд, Музика з пл.; 16.00 Старі українські пісні у вик. муж. хору під дир. Івана Охримовича, Марія Сабат-Сайронка сопран, Вол. Балтарович тенор, Н. Ніжаниківський акомпанімент, 16.45 „Амер. — пошура тів Сагара“ говорона повість К. Ядво-Нарквіча, 17.00 Привітний при мікрофоні, ревілорк, спів., спет, для форт.; 17.50 Респірі з віду жінки; 18.55 Театр Улан: „Томігород“; 19.55 Воліські вісторії; 20.00 Відомі акрину — розр. кошкет, північ, кофрансієркі; 20.35, 21.00 Спорт; 20.40 Політ. огляд; 20.50 Веч. денник; 21.15 Американська сенсация, Весела Сирена, 22.00 Оповідання про Бетовена „На верхи“; 22.50 Останні вістки; 23.00—23.30 Легка й танк. музика з пл.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

П'ятниця, 25. березня 1938.

БЕРЛІН 18.00 Розр. музика; 20.00 Фінська музика; БІЛГОРОД 20.00 Нар. пісн.; ВУДАПЕШТ 12.30 Оп. орк.; 18.00 Циг. музика; 20.00 21.00 22.00 Оперетка; ВІДЕНЬ 13.15 Форт. соната г-моль Шопена; 17.30 Камер. кошкет; 19.40 20.00 Нар. пісеньки та мелодія з усього світа; 20.20 21.00 22.00 „Мушкетер“ ком. А. Райнора; 22.20 23.00 Сучасна музика, Пром-Форматер сопра; ДАВІШІЛІНДЗЕН. ДЕР 15.15 Дітчі пісн.; 18.00 Силієвський кошкет; 20.00 Кошкет, саксофон, сар; РОШІНЦІ 14.00 15.45 Вечір; 18.00 М. Русініко: „Людям в мелодії по Пид. Русініко“; МІЛІНО 17.15 Дитячі танки; 19.30 Розр. музика; 21.00 22.00 Симф. кошкет; ПРАГА 16.40 Кошкет п-дур Талієва; 20.15 21.00 „Ледя і Меланжон“ оп. Деб-сі; РАДІО ПАРІ 18.00 Камер. музика; 21.15 Пісн.; 21.50 22.00 23.00 Театр Улан; РІМ 17.00 Кошкет квартету; 21.00 22.00 „Віденка“ оп. Лейгара; РІГА 18.30 19.00 20.00 „Малюк Лоско“ оп. Пучіні; СОФІЯ 18.00 Популярна музика; 19.15 Спів.; СТОКГОЛЬМ 18.00 Симф. кошкет; 21.00 Останні вістки.

Субота, 26. березня 1938.

БЕРЛІН 15.30 Оповідання та пісн.; 16.00 Вес. полудня; 22.30 Легка й танк. музика; БІЛГОРОД 21.00 Нар. пісн.; ВРЕСЛІВ 20.00 21.00 „Танки“ оп. Грамса; ВУДАПЕШТ 12.30 Циг. музика; 17.00 Форт.; 20.45 21.00 Творчі І. А. Рос. Штрауса; ВІДЕНЬ 15.15 Кошкет дитячих вісток; 18.00 Камер. музика; 19.25 20.00 21.00 „Жайворонки“ оп. Лейгара; 21.40 22.00 Пісн. та квітки: Творчі Деб-сі, М. Шуберт сопр. Райнштралх форт.; ДАВІШІЛІНДЗЕНДЕР Трю на сир., арфу та форт.; КОШІНЦІ 14.00 15.50 Вечір; 18.00 Кошкет орк.; МІЛІНО 17.15 Кошкет хору; 21.00 Кошкет, опіска розр. музика; 22.20 Кошкет орк.; форт.; ПРАГА 14.00 Нм. ауд. Веселі пісн.; 22.35 Діалог; РАДІО ПАРІ 18.00 Для дітей; 18.25 Для наймолодших; 19.00 Силієвська; 21.15 Пісн.; 21.50 22.00 Театр Улан; 22.10 Каберет; 23.05 Симф. музика; РІМ 17.15 Спів., оркестр; 20.30 Розр. музика; 21.00 22.00 23.00 24.00 „І квітко рустет“ оп. Волф Фердин; СОФІЯ 18.00 Популярна музика; 19.05 Ауд. у честь Тараса Шевченка; 20.00 Вечір сонат у вик. бр-лі Вальсгерома.

Неділя, 27. березня 1938.

БЕРЛІН 16.00 Кітти мелодія; 18.00 Вес. мелодія; БІЛГОРОД 20.00, 21.00, 22.00 Транс. з театру; ВУДАПЕШТ 12.30 Орк.; 17.00 Циг. орк.; 20.25 Кошкет; 22.50 Симфонічний оркестр; ДАВІШІЛІНДЗЕНДЕР 19.40 Форт. кошкет п-дур Бетовена; 14.00 Казка для дітей; РОШІНЦІ 17.20 Транс. з Силієвської; Хор шкільних дітей співає анр. пісн.; 18.50 „Воскріс, прикрийте доброту“ песня для дітей; Силієвські діти співають пісн.; 18.45 Вістки; ЛІВІНЦІ 18.00, 19.00, 20.00, 21.00 „Трестан і Ізоальда“ оп. Вагнера; МІЛІНО 17.00, 18.00 Симф. кошкет; 20.30 Розр. музика; 21.00, 22.00 Кошкет; ПРАГА 15.00 Симфонічний марш; 17.50 Хор, оркестр; РАДІО ПАРІ 18.00, 19.00 Силієвська; 19.20 Театр Улан; 20.15 Пісн.; РІМ 17.00, 18.00 Розр. муз.; 21.00 Кошкет; СОФІЯ 18.00 Легка й танк. музика; 19.30 Спів.; 20.00 Серенада; ФЛОРЕНТІН 15.00, 16.00 „Вечір“ оп. Масенета.

Радіокуттик.

„ТРИ ДУШІ“ Т. ШЕВЧЕНКА.

Місяць березень є над багатьох літ традиційним місяцем святкування Шевченкових роковин. Сьогодні, до жовтків українці, знімаються це святкування спеціальними концертами, академіями, вечірками, чи хоча б скромними сходинами, на яких читають поезії цього безсмертного Пророка українського народу та пригадують його мученицьке життя. Кудит Шевченка, хоч ми ніколи не відійшли від його смерті, не садили в серці приривків умови, в яких українському народові доводилося жити під Московією, й вказує умиш собі місяць березень без того національного атрибуту, який отади Шевченком сента в Шевченкові полоні. Зокрема актуальні й постійні вартоють мають, та ще більш актуальніють силою сучасних політичних умови всі політичні поети Тараса, що підходять своїм протестом, оплуканням нападів, міражностями про п державу та надії на воскресіння народу як не можна враз до сучасного більшовицького ярма України й паствування над нею пашасів тих самих, недолюбів москалів, проти яких увесь час виступав Шевченко і які досі вважають його ворогом. До тих політичних поетів належать і Шевченкові „Три душі“, які символізують три різні українські повстання, що невідомою прагнучимися до закінчення України й зате караться. За всі аспекти, що символізують різні національні хвилювання до ворога, три душі не можуть дотримуватися до неба, покинуть між одним і другим. Але поет, що любить всіх і синів і навіть зрадників вправду, не хоче, щоб три душі загинули у війні мучи: він їм обіцяє, або тоді, коли Великий Лях — символ тюрки, де караться Україна під московізм — розвалиться і Україна встане з нього до нового життя.

Глибоку філософію та безсмертну актуальність цю поему передав у березні, місяці Шевченка, в Польське Радіо, — саме 28. березня ц. р. в год. 18.25 до 18.50 у виконанні школи рецит. Л. Кришківської.

БІРЖА.

Львів, 24. березня 1938

Гроші.

Купно-продаж: Бельгі бельг. 89.62 89.15; Долари американські 5.29-50, 5.27-00; Долари канад. 5.28-00—5.26-00; Фалорени гол. 294.34—292.60; Франки фр. 16.40—15.90; Франки швейцарські 122.00—121.20; Фунти англ. 26.4—26.26; Гульдени данц. 100.25—99.75; Корони ч. 16.70—15.80; Кор. дан. 117.90—117.05; Кор. норв. 132.73—131.75; Корони шв. 116.15—115.15; Ліри італ. 21.60—21.00; Марки фінлянд. 11.65—11.25; Марки нім. 102.00—97.00; Шилінги австр. 89.00—84.00; Телі Авія 26.20—25.95; Марки нім. срібні 110.00—105.40

Акции.

Банк Польський 112.00 Цукор. 35.50. Вугіль 30.50, 30.00, Лізано 66.00. Меліє 14.25, Островець 54.75, Старокошів 38.25, 38.00, Габербурш 45.00.

Папери.

4 і пів проц. внутр. 65-50, 65-50, 3 і пів проц. 80-75 серія 90-00, 3 проц. і пів проц. 80-75 серія 80-50, 5. конверс. 71-00 продаж 41-25, 4 конверс. 66-75

Тенденції адержана.

ШНИ „МЯСНОСОДЗУ“

Львів, 24. березня 1938 р.
1 кг. масла десерт. блон. без оп. 3.25 зол.
1 кг. масла бочков. вкл. з опак. 3.30 зол.
молоко 18—19 сот.
(м'яка копа) 2.80—2.85 зол.
Попит на масло й яєця адержаний на молоко сильний.

Подяка.

Усім інституціям, товариствам і приватним особам, котрі були ласкаві прислати мені свідоцтва з нагоди смерті мого батька, — окремим найкращим подяку.

Ці листи були для мене справжньою підтримкою у мому горі.

Володимир Січинський.

ОПОВІСТКИ.

ЖЕРТВИ америк. в Адміністрації „Діло“: Роман Вудман, Газетник, по 1 зол. на Рідну Школу, Прогонку і Інвалідів.

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Примар Др. Шварц

недуги шкіри, венеричні і косметичні лік. СЛОВАЦЬКОГО 4. проти гол. почти. Тел. 216.61.

ВЕРНУВСЯ.

ОГОЛОШЕННЯ.

До Вп. Пана Олександра Костика відом. редактора „Діло“ у Львові. Згідно з 19. §. процесного закону прошу я найбільшачому числі „Діло“ помістити мого спростування звинувачення про Загальну Школу „Нового Села“, поміщене в 49. числі „Діло“ з 6. III. 1938 під позитивним заголовком: Загальна Школа „Нового Села“. Невправд., що я розсилав „неправдиві вістки“, мовляв, останні зміни у Видавництві мали політичний підклад“. Зате правдиво є, що з 21. січня 1938 р. з'явився перший номер нашого нападку на мене і сім'ю і „Діло“, що напад на мене з'явився на тому, бо я перед контрольною комісією кооператива гостро осудив луту та марнотратну господарку люту комісії членів упрвдів. Але за прохання організаторів нападу „Діло“ той вістки не друкувало. Далі правдиво є, що саме першіші хворобити „Нового Села“ отримували дати спірні освітні вістки, мабуть тому, щоб виправдати себе перед громадськістю за той напад. Вонаж то у виконанні в „Новий Сел“ з 13. II. випало писати, що ніби причиною було те, що Н. Радя не приймав моїх громадських зобов'язань з часів „Нового Села“ було органом У. Сел. Листів. Цілі те виконання мовилося а правдою.

Далі правдиво є, що за місяць, відк. Заг. Школу „Нов. Сел“, які рішення з'явилися ліччі змінами, з дитячих членів кооператива випали 21. I. 1938, було лише 6 членів на всі 800 і то тільки один танк, який з'явився до Н. Радя. Радя не до Упрвд. Решта членів, коло 25 осіб, не які членів, майже усі з трьох підзаванта сід, найбільше зі Старого Села, дитячі по 21. I. 1938, мучили виконанням для Видавництва. Не дивлячись на це на випуск тих, що організували напад на мене, з таким легким серцем обрали мене за те, що я тому 8 років очував „Нового Села“ і за 8 років тільки я сіль розбудував його за одні з найбільших українських талантів. Замість того, що саме на тих Заг. Школу сел Упрвдів закликав, що РСУК, як першочислу повинна до кооператива і членів поставити вимогу, щоб мене виключили з членів кооператива. Якщо не відбірні вістки правдиві, то моя перша виконувала би мучки того листу нападку на мене.

Віктор Воробей.

31 свіжих пупків і квітів

Сік Сердешинка м'якше і ушмих се-пе, Мабіотер Елліра Гобла Висока Мюдова 14. Продаж: Аліція і Ді-ріл.

БРИТВИ

найліпші, гарантовані, свіжості марок продає по найнижчих цінах оказійно фірма

С. ФЕДЕР

Львів Коперника 4 Ч. 1
Силієвська 4 Ч. 1
Галицька 12

Приписові поштові друку і книжки до вжитку членів сописів

Листами кожне видавництво поштових се можна купити в Адміністрації „Діло“ Львів, Ринок 10. Для прохання листу до не палікатив.

Цінах друка: Zawiadomienie wysyłkowe 12. 100

Gazetowa książka падашова опрацювана (200 строк) 12. 100

Książka rozsułkowa 12. 100

на 400 строк 12. 100

на 200 строк 12. 100

Річного роду ОВОЧІ-ЦУКОРКИ і т. п. у а-ликому виборі поручає до найнижчих цінах

К. БРУННЕР

Львів, Силієвська 11. Тел. 216.61.

За редакцію відповідає Олександр Костик.

Видав Видавництва Сілія „Діло“.

З друкарні Виз Сілія „Діло“, Львів Ринк 10.